

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 16, No 1 (1965)

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

BULLETIN
DE LA
SOCIÉTÉ VÉTÉRINAIRE
HELLÉNIQUE

BULLETIN
OF THE
HELLENIC VET. MEDICAL
SOCIETY

ΤΟΜΟΣ XVI VOLUME XVI	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1965 JANVIER - JUIN 1965	ΤΕΥΧΟΣ 57ον - 58ον FASCICULE N ^ο 57-58
-------------------------	--	--

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΤΟΥΣ 1965

Κ. Παπαδάκης (Πρόεδρος) - Π. Μιχαλάς (Αντιπρόεδρος) - Ι. Καρδάσης (Γεν. Γραμματέας) - Π. Μπαλωμένος (Ταμίας). Π. Δραγώνας (Ειδ. Γραμματέας)

•

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΛΤΙΟΥ
Α. Φραγκόπουλος, Π. Καρβουνάρης, Π. Δραγώνας,
Γ. Ντρίνιας, Α. Παπαδόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Βοτανικός Κήπος - Αθήναι (Τ. 301)

SOCIÉTÉ VÉTÉRINAIRE HELLÉNIQUE
Jardin Botanique-Athènes (T. 301), Grèce

HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY
Botanical Gardens-Athens (T. 301), Greece

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

BULLETIN
DE LA
SOCIÉTÉ VÉTÉRINAIRE
HELLÉNIQUE

BULLETIN
OF THE
HELLENIC VET. MEDICAL
SOCIETY

ΤΟΜΟΣ XVI
VOLUME XVI

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1965
JANVIER - JUIN 1965

ΤΕΥΧΟΣ 57ον - 58ον
FASCICULE No 57-58

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΤΟΥΣ 1965

Κ. Παπαδάκης (Πρόεδρος) - Π. Μιχαλάς (Αντιπρόεδρος) - Ι. Καρδάσης (Γεν. Γραμματεύς) - Π. Μπαλωμένος (Ταμίας). Π. Δραγώνας (Ειδ. Γραμματεύς)

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΛΤΙΟΥ

Α. Φραγκόπουλος, Π. Καρβουνάρης, Π. Δραγώνας,
Γ. Ντρίνιας, Α. Παπαδόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Βοτανικός Κήπος - Ἀθήναι (Τ. 301)

SOCIÉTÉ VÉTÉRINAIRE HELLÈNIQUE

Jardin Botanique-Athènes (T. 301), Grèce

HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY

Botanical Gardens-Athens (T. 301), Greece

ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Τὸ Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας ἐκδίδεται ἀνά τρίμηνον ὑπὸ πενταμελοῦς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς. Δημοσιεύει ἐργασίας σχετικὰς μὲ τὴν Κτηνιατρικὴν ἐπιστήμην ἐν γένει, ἀποκλειομένων τῶν ἡδὴ δημοσιευθεισῶν ἀλλὰ-χοῦ μελετῶν.

Τὰ ἀποστελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν ἄρθρα δεόν, ὅπως εἶναι δακτυλογραφημένα μετὰ διπλοῦ διαστήματος καὶ ὅπως μὴ ὑπερβαίνουν τὰς 25 σελίδας. Αἱ ἐργασίαι δεόν ὅπως εἶναι συντεταγμέναι εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετὰ μιᾶς περιλήψεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν, γαλλικὴν, ἀγγλικὴν, γερμανικὴν ἢ ἰταλικὴν γλῶσσαν. Γίνονται δεκταὶ καὶ ἐργασίαι ξένων συγγραφέων συντεταγμέναι εἰς ξένην γλῶσσαν εἰς τὰς ὁποίας θὰ προστίθεται ἐκτεταμένη περίληψις, εἰς τὴν ἑλληνικὴν μερίμνη τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς. Αἱ ἐργασίαι δημοσιεύονται κατὰ σειράν ἰσχυροῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ Συντάξεως ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἀνατύπων μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τῶν ἔχει προπληρωθῆ εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Ε.Κ.Ε. Κατόπιν ἀποράσεως τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Κ.Ε. οἱ μὴ ἐπιθυμοῦντες ἀνάτυπα δικαιοῦνται νὰ λάβουν δωρεὰν 10 τεύχη τοῦ Δελτίου εἰς τὸ ὅποιον δημοσιεύεται ἡ ἐργασία τῶν.

*Υπενθυμίζομεν, ὅτι οἱ συγγραφεῖς τῶν δημοσιευομένων ἄρθρων φέρουν ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην τῶν ἀπόψεών των. Χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται. Τέλος, τὰ ἀνάτυπα, βαρύνουν τοὺς συγγραφεῖς :

Τιμὴ 100 ἀνατύπων μέχρι	8 σελίδων	Δρχ.	150
» » » »	12 » »	»	200
» » » »	16 » »	»	250
» » » »	20 » »	»	300
» » » »	24 » »	»	350

Αἱ ἀποστελλόμεναι ἀναλύσεις ξένων ἐργασιῶν, δεόν ὅπως ἀκολουθοῦν τὴν κά-
τωθι σειράν καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνουν τὰς δέκα (10) δακτυλογραφημένας γραμμὰς :
Ἐπώνυμον συγγραφέως.—Ἀρχικὰ ὀνόματος.—Τίτλος μελέτης (εἰς τὴν,
γλῶσσαν τῆς πρωτοτύπου ἐργασίας μὲ μετάφρασιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ἐντὸς πα-
ρενθέσεως).—Τίτλος περιοδικοῦ.—Ἔτος.—Τόμος.—Σελίς.—Ἀνάλυσις εἰς τὴν ἑλλη-
νικὴν.—Ἀρχικὰ ὀνόματος καὶ ἐπώνυμον τοῦ γράψαντος τὴν ἀνάλυσιν.

*Υπόδειγμα :

MOULARET P.: Conceptions modernes et genèse des leptospires (Σύγχρονοι ἀντιλήψεις καὶ δημιουργία τῶν λεπτοσπειρῶν). Arch. Inst. Pasteur Hell 1963, IX, 7.

I. Γρηγοριάδης

Τὰ ἄρθρα ὡς καὶ ἡ λοιπὴ ἀλληλογραφία, δεόν ὅπως ἀποστέλλωνται εἰς :
Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας.
Βοτανικὸς Κήπος—Ἀθήναι (301)

<p>*Ἐτησίαι συνδρομὴ ἑταίρων Ἑλλην. Κτηνιατρ. Ἑταιρείας Δρχ. 100 (Οἱ ἑταῖροι λαμβάνουν δωρεὰν τὸ Δελτίον). *Ἐτησίαι συνδρομὴ Δελτίου (ἔσωτερ.) » 100 *Ἐτησίαι » » (ἔξωτερ.) » 150 Συνδρομὴ διὰ φοιτητῶν » 50 Τιμὴ ἐκάστου τεύχους » 25 Διαφημιστικὴ σελίς » 300</p>	<p>Abonnements pour } l'étranger } \$ 5 Foreign subscriptions }</p> <p style="text-align: center;">—————</p> <p style="text-align: center;">Chèques et Mandats</p> <p style="text-align: center;">DR PETROS BALOMENOS Bureau de Poste LEVIDOU B. P. 135 Athènes</p>
<p>*Ἐμβάσματα καὶ ἐπιταγαὶ κ. ΠΕΤΡΟΝ ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΝ Ταχυδρομεῖον Λεβίδου Ταχ. Θυρίδ 135 ΑΘΗΝΑΙ</p>	

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

Ἰπὸ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ. ΧΑΤΖΗΟΛΟΥ

Καθηγητοῦ Παθολογίας ζώων Πανεπιστημίου Maryland

Ἦσθάνθην ἰδιαιτέραν χαρὰν διότι κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ παρευρεθῶ μεταξὺ παλαιῶν φίλων, συνεργατῶν καὶ συναδέλφων καὶ ἄλλων τοιούτων τοὺς ὁποίους μετ' εὐχαριστήσεως ἐγνώρισα.

Ἡ χαρὰ μου αὕτη ἐκορυφώθη διότι ἡ συνάντησις αὕτη ἐγένετο εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρίας, τῆς ὁποίας ὑπῆρξα ἕνα ἀπὸ τὰ ἰδρυτικὰ μέλη τῆς ὁποίας ἑταιρίας κολακεύομαι νὰ πιστεύω ὅτι ἐξακολουθῶ νὰ εἶμαι μέλος.

Τὸ συντελούμενον ὑπὸ τοῦ Κτηνιατρικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος «ἔργον» τὰς ὑπ' αὐτοῦ συντελουμένας προόδους παρακολουθῶ μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τοῦ ἀποστελουμένου εἰς ἐμὲ κατὰ καιροῦς δελτίου τῆς Ἑταιρίας μας.

Εἶναι εὐχάριστον, εὐρισκόμενος κανεὶς ἐν τῇ ξένῃ, νὰ παρατηρῇ ὅτι τὸ Δελτίον τῆς Ἑταιρίας ἐκδίδεται ἀνελλιπῶς με ἀφθονον ἐνδιαφέρουσαν ὕλην καὶ ὅτι αἱ ἐν αὐτῷ δημοσιευόμεναι ἐργασίαι καὶ μελέται ἔχουσι αὐξηθῆ εἰς ποσότητα καὶ βελτιωθῆ εἰς ποιότητα. Πράγματι τὸ Δελτίον τοῦτο ἔχει γίνεαι ἐφάμιλλον τῶν ἄλλων βαλκανικῶν χωρῶν καὶ ἐλπίζω ὅτι τοῦτο θὰ βελτιωθῆ ἔτι περισσότερον καὶ ὅτι ταχέως θὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἐπίζηλον σημεῖον τοῦ νὰ συναγωνίζεταί μετὰ τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Μίαν τοιαύτην βελτίωσιν πρέπει ὅλοι μας νὰ ἔχωμεν ὡς γνώμονα. Τοῦτο δὲν θεωρῶ ὡς ἀδύνατον, διότι οἱ πλείοντες τῶν συναδέλφων μας ἔχουσι μορφωθῆ ἐν τῇ ξένῃ καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπερτεροῦν κατὰ πολὺ τοῦ ποιοῦ τῶν κτηνιάτρων τῶν ἄλλων βαλκανικῶν χωρῶν.

Ἐν τούτοις, ὅμως, πρὸς διατήρησιν ἀνωτέρας ἐπιστημονικῆς στάθμης χρειάζεται συνεχῶς προσπάθεια καὶ συστηματικὴ ἐργασία ἡ ὁποία, εἶμαι βέβαιος, θὰ προσφερθῆ ἀπ' ὅλους μας, εἴτε ἐμμέσως εἴτε ἀμέσως.

Ἐκ τῶν διαφόρων συνομιλιῶν τὰς ὁποίας εἶχον μετὰ πολλῶν συναδέλφων κατὰ τὴν περιήγησίν μου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπεκόμισα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πολλὰ τῶν προβλημάτων τοῦ Κλάδου μας, δὲν ἐλύθησαν ἱκανοποιητικῶς ἢ ὅτι ἠγνοήθησαν. Τοῦτο βεβαίως οὐδόλως προκαλεῖ κατὰπληξιν ἐὰν ἀνατρέξῃ κανεὶς εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἀναλογισθῆ τὰς τραγικὰς περιόδους τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Τὰ ἄλλα δεῖνὰ τὰ ὁποῖα ἐσκόρπισαν τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν δυστυχίαν εἰς τὴν ὑπαιθρον καὶ τὰ ὁποῖα παρ' ὀλίγον νὰ

προκαλέσουν τὴν διάλυσιν τοῦ Κράτους. Πρέπει ὅθεν νὰ θεωρῶμεν τοὺς ἐαυτοὺς μας τυχεροὺς, διότι ἐκ τοῦ σάλου τούτου δὲν εἶχομεν τὴν οἰκτρὰν ἐκείνην τύχην τὴν ὁποίαν δυστυχῶς μερικοὶ ἐκ τῶν ἐλεγκτῶν μας συναδέλφων εἶχον. Εἶναι πράγματι εὐτύχημα διότι ἐξήλθωμεν ἐκ τούτου σῶσι καὶ διετηρήσαμεν τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀκμαιότητα διὰ νὰ ἀναλάβωμεν μίαν νέαν ἐκστρατείαν, τὴν φορὰν αὐτὴν εἰρηνικὴν. Οὕτω ὅλοι μας μετ' εὐχαριστήσεως παρατηρήσαμεν τὰς συντελουμένας τὴν σήμερον τελείας προόδους εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς ἐμφανίσεις τῆς χώρας μας.

Παραλλήλως μὲ τὸν ρυθμὸν τοῦτον καὶ διότι πολλὰ ἀπὸ τὰ προβλήματα ἡμῶν, ὡς ἐλέχθη, δὲν ἔτυχον τῆς δεούσης προσοχῆς ὁ Κτηνιατρικὸς Κόσμος τῆς Ἑλλάδος ἔχει μεγαλυτέραν ὑποχρέωσιν ν' ἀγωνισθῇ διὰ νὰ προωθήσῃ τὰ τοῦ οἴκου του. Ἐξ ἄλλου εἶναι βέβαιον ὅτι ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι εἶχομεν τὸ προνόμιον νὰ ἐκπαιδευθῶμεν καὶ νὰ μορφωθῶμεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ μάλιστα μὲ χρήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἶχομεν ὑποχρέωσιν νὰ εἴμεθα πάντοτε οἱ ἡγήτορες εἰς τὰ Κτηνιατρικὰ ζητήματα καὶ νὰ προσπαθῶμεν νὰ δίδωμεν τὰς δεούσας κατευθύνσεις ὅχι μόνον διὰ τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα προωθοῦσι ἀποκλειστικῶς τὸν κλάδον ἀλλὰ δι' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα συμβάλλουσι ἐμμέσως εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς δημοσίας ὑγείας, καὶ τῆς κτηνοτροφίας καὶ γενικώτερον συντελοῦσι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας.

Τῆς εὐκαιρίας, ἣ ὁποία μοῦ δίδεται τὴν σήμερον νὰ ἐπικοινωνήσω μαζὺ σας δράττομαι διὰ νὰ ἐκθέσω μερικὰς σκέψεις μου διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ κλάδου μας καὶ δι' αὐτοῦ γενικώτερον διὰ τὴν πρόοδον τῆς χώρας. Εἶναι εὐχάριστον ὅτι, ὡς πληροφοροῦμαι, αἱ σκέψεις μου αὐταὶ τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ ἐκθέσω δι' ὀλίγων τῆς σήμερον συμπίπτουν μὲ τὰς ἀρχικὰς σκέψεις τοῦ προέδρου τῆς ΕΚΕ. Τὸ γεγονός τοῦτο βεβαίως μὲ ἐνθαρρύνει καὶ μοῦ ἐνισχύει τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ σκέψεις αὐταὶ εἶναι αἱ πλέον θετικαί, αἱ πλέον ὀρθαί.

Ἄς μοι ἐπιτραπῇ λοιπὸν νὰ ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις ταύτας, ὅπως τὰς βλέπω καὶ ἐγώ, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν πρόκειται νὰ προκαλέσουν ζημίαν, ἐὰν ἐπαναληφθοῦν.

Μία ἐξαιρετικὴ εὐκαιρία διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ΕΚΕ παρουσιάζεται τὴν σήμερον διὰ τοῦ ἐσχάτως ψηφισθέντος Νόμου περὶ 35τίας. Ἀνεξαρτήτως τῆς πικρίας τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασαν μερικοὶ ἐκ τῆς ἀπρόοπτου καὶ ἐσπευσμένης συνταξιοδοτήσεως των, ἡ δημιουργία ἐνδὸς ἱκανοῦ ἀριθμοῦ συνταξιούχων κτηνιάτρων, συγκεντρωμένων σχεδὸν ὅλων εἰς Ἀθήνας, ἀποτελεῖ δυνάμικὸν παράγοντα ὁ ὁποῖος καταλλήλως χρησιμοποιούμενος δύναται νὰ συμβάλῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν προώθησιν τῶν Κτηνιατρικῶν ζητημάτων, ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε. Δὲν θεωρῶ ὡς ὑπερβολὴν, ἐὰν εἶπω, ὅτι ἡ συμβολὴ τῶν συνταξιούχων κτηνιάτρων τῆς σήμερον δύναται ν' ἀποβῇ μεγαλυτέρα τῆς τοιαύτης τῆς συντελεσθείσης κατὰ τὴν τελευταίαν 40ετίαν, ὅταν οὗτοι ἦσαν ἐν ἐνεργείᾳ. Ἡ προώθησις αὕτη δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ μεγάλου αὐτοῦ σημαντικοῦ κεφαλαίου πρὸς μελέτην καὶ εὑρεσιν λύσεων διὰ τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα, ὡς εἶδομεν, ἀντιμετωπίζει ἢ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ Ἑλληνικὸς Κτηνιατρικὸς Κόσμος καὶ γενικώτερον ἡ Ἑλληνικὴ Κτηνοτροφία.

Ἡ σύστασις ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐπιτροπῶν, ὅχι βεβαίως δύο ἢ τριῶν ἀλλὰ

πλειόνων, δηλαδή τῶσων ὅσα εἶναι καὶ τὰ προβλήματα, τὰ ὅποια ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ Κλάδος μας, καθίσταται καὶ ἡ πλεόν ἐνδεδειγμένη ἐνέργεια. Ἐκάστη ἐπιτροπὴ, κατὰ τὴν γνώμην μου, δεόν ν' ἀποτελῆται ἐκ 3-4 μελῶν ὑπὸ τὰς κατευθύνσεις ἐνὸς προέδρου. ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι ὁ ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μελέτης ἢ ἐρεύνης.

Ὁ καθορισμὸς ἐνὸς περιθωρίου χρόνου διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῆς μελέτης ταύτης καθίσταται ὡσάυτως ἀναγκαῖος διὰ τὴν ἐπιτροπὴν. Ἐπίσης ἀναγκαῖα καθίσταται καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς. τῶν νεωτέρων μελῶν τῆς Ἐταιρίας ἵνα οὕτω ἀναπτύσσεται εὐγενὴς ἀμιλλα μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡ ἔννοια τῆς συνεργασίας, ἀπὸ ἔλειψιν τῆς ὁποίας ὑποφέρει ὁ τόπος μας, σφυρηλατῆται. Ἐξ ἄλλου πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ νέοι διὰ τῆς δημιουργικῆς τῶν φαντασίας, τῆς ἐνεργητικότητος, τῶν νεωτέρων ἐπιστημονικῶν ἐφοδίων τὰ ὅποια κατέχουν, δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ συμβάλουν σημαντικῶς εἰς τὸ ἔργον τῶν παλαιότερων, διακρινομένων ἐκτὸς ἄλλων καὶ διὰ τὴν ἀνεξάντλητον πηγὴν πείρας, κρίσεων καὶ ρεαλισμοῦ.

Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι καὶ αἱ γνώμαι τῶν διαφόρων ἐπιστημονικῶν Κτηνιατρικῶν, Ἰδρυμάτων καὶ τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς δεόν νὰ ἐξετασθοῦν καὶ νὰ λαμβάνωνται σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν.

Τὰ συμπεράσματα τῶν καταρτιζομένων ἐπιτροπῶν πρέπει νὰ συζητηθῶσι εὐρέως ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐταιρίας, κατόπιν πλήρως ἐνημερώσεώς των ἐπὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.

Υἱοθέτησις τῶν πορισμάτων καὶ εὐρεῖα δημοσιότης αὐτῶν πρέπει νὰ ἐπακολουθήσουν πάραυτα. Ἀντίγραφα τούτων δεόν νὰ στέλωνται εἰς ἕλας τὰς Κρατικὰς Ὑπηρεσίας ἐχούσας ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἐνδιαφέρον. Αἱ ἀρμόδιαι κρατικαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπ. Γεωργίας καὶ Στρατιωτικῶν, ἔχω τὴν γνώμην, θὰ φιλοτιμηθῶσι, καὶ θὰ υἱοθετήσουν τὰ ὑποδεικνύμενα μέτρα, διότι ταῦτα θὰ πηγάζωσι ἐκ βαθείας μελέτης καὶ διότι θὰ ἀντικατοπτρίζουν τὰς γνώμας τῆς ὀλομελείας τοῦ Κτηνιατρικοῦ συγκροτήματος. Τυχὸν διαφωνίαι ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς λύσεως μερικῶν προβλημάτων πρέπει νὰ συζητηθῶσι ψυχραίμως καὶ νὰ ἐρθεθῶσι ἀνάλογοι λύσεις κατόπιν εὐρείας συζητήσεως.

Ἡ ἐργασία τῆς Ἐταιρίας δὲν πρέπει νὰ σταματήσῃ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Τὰ ἀναφερόμενα μέτρα δὲν ἀποτελοῦν παρὰ τὰ πρῶτα βήματα. Ὁ πρωθυπουργός, τὰ μέλη τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου καὶ τοῦ Κοινοβουλίου πρέπει νὰ ἐνημερωθῶσι καταλλήλως ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν πορισμάτων τῶν υἱοθετηθέντων παρὰ τῆς Ἐταιρίας. Αἱ διάφοροι συγγενεῖς Ἐταιρίαι καὶ τὸ κοινὸν διὰ τοῦ καθημερινοῦ καὶ εἰδικοῦ τύπου πρέπει νὰ λάβουν γνώσιν αὐτῶν καὶ ἰδιαίτερός ὅταν τὰ προτεινόμενα μέτρα ἀφορῶσι ζητήματα δημοσίας ὑγείας. Χρειάζεται ὅθεν ἢ σύστασις καὶ ἄλλων ἐπιτροπῶν: ἐπιτροπῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων τῆς ΕΚΕ, ἐπιτροπῆς δημοσίων σχέσεων (public relations), ἐπιτροπῆς ἐξευρέσεως οἰκονομικῶν πόρων πρὸς στέγασιν τῶν Γραφείων τῆς Ἐταιρίας, ἐπιτροπῆς δεοντολογίας, ἐπιτροπῆς ἐγγραφῆς μελῶν, ἐπιτροπῆς συντάξεως Δελτίου, ἐπιτροπῆς κτηνιατρικῆς ἐκπαιδεύσεως κτλ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐκτελέσεως Ἀποφάσεων τῆς Ἐταιρίας πρέπει ν' ἀπολεσθῇ ἀπὸ συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν φιλικὰς σχέσεις ἢ γνωριμίας μὲ τοὺς διαφόρους πολιτικούς ἀνδρας τῆς χώρας. Οὗτοι διὰ τοῦ κύρους των ἢ τῆς φιλίας των θὰ πρέπει νὰ ἐνημερώσουν τοὺς πολιτικούς ἡγέτας ἐπὶ τῶν ἀνα-

γῶν τοῦ Κτηνιατρικοῦ Κλάδου. καὶ τῶν εὐεργετημάτων ἢ τῆς ἐπιδράσεως τούτων γενικώτερον ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς κτηνοτροφίας, τῆς δημοσίας ὑγείας κτλ. Οὗτοι ἐν ἀνάγκῃ δεόν νὰ ἀσκήσωσι πίεσιν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν προσώπων πρὸς υἰοθέτησιν ὑπ' αὐτῶν τῶν τοιούτων ἀποφάσεων, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τῶν ἐνεργειῶν των δὲν ἀπαιτῶσι τὴν ἱκανοποίησιν ρουσφετιῶν, ἀλλὰ μέτρων γενικωτέρας φύσεως, ἐπωφελῶν διὰ τὴν χώραν. Ἡ συνεργασία τῶν συναδέλφων τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης πρέπει νὰ εἶναι ἀμέριτος, ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν φρονημάτων τὰ ὁποῖα πρεσβεύουν οὗτοι.

Διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν Συντάξεως Δελτίου δεόν νὰ χρησιμοποιηθῶσι οἱ συναδέλφοι οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται εἰδικοί καὶ οἱ καλλίτεροι ἐκ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς Κτηνιατρικῆς Ἐπιστήμης. Τούτους, ἀναλόγως, τῆς εἰδικότητος των, δεόν νὰ συμβουλευέται, ἢ Ἐταιρία ἐπὶ ὅλων τῶν πρὸς αὐτὴν ἀποστοτελλομένων ἐργασιῶν ἢ ἄρθρων. Οὗτοι ἐκ παραλλήλου δεόν νὰ γνωμοδοτῶσι ἐγκαίρως περὶ τῆς καταλληλότητος ἢ μὴ πρὸς δημοσίευσιν ἢ νὰ κάνουν ὑποδείξεις, διωρθώσεις κτλ. ἐπὶ τῶν τιθεμένων ὑπ' ὄψιν χειρογράφων. Τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν καλλιτέραν ἐμφάνισιν καὶ βελτίωσιν τῆς ποιότητος τῶν δημοσιευομένων ἐν τῷ δελτίῳ ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, διότι εἰς πλείονας περιπτώσεις ἀσαφεῖς ἐκφράσεις, παραλήψεις, βιβλιογραφικὰ παροράματα, καὶ ἄλλα σφάλματα παρεισφύρουν μοιραίως, εἰς τοιοῦτου εἶδους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας.

Διὰ τῆς συμμετοχῆς ὅλων σχεδὸν τῶν συναδέλφων εἰς τὰς διαφόρους ἐπιτροπὰς ὅχι μόνον κατανέμεται ἡ ἐργασία ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖται ἡ ἔννοια τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν «πατρότητα» τῶν ὑποδειχθέντων ἢ ἐπιτευχθέντων ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας μέτρων. Τοῦτο πράγματι ἀποτελεῖ δημοκρατικὸν σύστημα ἡγεσίας καὶ προόδου. Ὁ πρόεδρος πρέπει νὰ εἶναι ὁ συντονιστὴς καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐταιρείας οἱ συνεργάται του. Μόνος ὁ Πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ πολλά. Χρειαζέται ἡ συνεργασία ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ προσφέρουν εἰς τὸ ἔργον καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν μελῶν εἰς τοῦτο δεόν νὰ θεωρῆται ὡς ὑποχρέωσις καὶ ἐν ταυτῷ ὡς τιμὴ. Οὕτω τὸ συντελούμενον ἔργον δὲν ἀνήκει εἰς ἓν μόνον ἄτομον ἀλλὰ εἰς τὸ σύνολον, δηλαδὴ εἰς τὴν ὀλομέλειαν τοῦ Κτηνιατρικοῦ Κλάδου.

Αὐτὰ τὰ δι' ὀλίγων ἐκτεθέντα μέτρα, δεόν, συμπληρούμενα ἢ ἀπλοποιούμενα ἀναλόγως, ν' ἀποτελέσουν τὸν γνώμονα τῆς ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἢ δικαίωσιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κτηνιατρικοῦ Κόσμου τῆς Ἑλλάδος εἴτε διὰ τὴν λύσιν ἄλλων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα, ὡς συνηφασμένα μετὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, παραγωγὴν καὶ προστασίαν τοῦ κτηνοτροφικοῦ κεφαλαίου, ἀποτελοῦν συγχρόνως ζητήματα γενικωτέρας προόδου καὶ εὐημερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Σταθμός έρευνής Κτηνοτροφίας Διαβατῶν - Θεσσαλονίκης
Τμήμα έλέγχου γαλακτοπαραγωγής άγελάδων

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΕΛΤΙΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΠΕΡΜΑΤΟΔΟΤΩΝ ΤΑΥΡΩΝ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΑΛΑΚΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΗΜΙΒΕΛΤΙΩΜΕΝΩΝ ΑΓΕΛΑΔΩΝ

Ύπό

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

Διευθυντού Σταθμού Κτηνοτροφικής Έρευνής Θεσσνίκης
και

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΛΛΙΦΑΤΙΔΟΥ

Βοηθού Σταθμού Κτηνοτροφικής έρευνής Θεσσνίκης

ΓΕΝΙΚΑ

Η έρευνα, υπό του Ίδρύματος, τής βελτιωτικής επίδράσεως τῶν ταύρων τεχνητής σπερματεγχύσεως επί τῶν αποδόσεων γάλακτος τῶν άγελάδων τής περιοχής Θεσσαλονίκης, ήρχισεν τήν άνοιξιν του 1960 ότε βάσει του σχετικού προγ)τος του Ύπουργείου Γεωργίας, ιδρύθησαν ύφ' ήμῶν τρία συνεργεία έλέγχου γαλ)γωγής άγελάδων, θυγατέρων τῶν ταύρων Τ.Σ. κυρίως εκείνων τής Φαιῶς φυλής τῶν "Άλπεων.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ τής ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

Έγένετο κατόπιν μελέτης τῶν κάτωθι βασικῶν παραγόντων :

- α) Καταλληλότης περιοχής ένθα θά έλειτούργουν τά συνεργεία.
- β) Προοδευτικόν πνεῦμα άγελαδοτρόφων.
- γ) Ζωϊκόν ὕλικόν.
- δ) Καταλληλότης προσωπικοῦ πρὸς εφαρμογήν του προγ)τος (έλεγκταί).

"Όσον άφορᾷ τήν περιοχὴν κατεβλήθη προσπάθεια ώστε αύτη νά εύρισκῆται υπό εὔνοϊκάς προϋποθέσεις από πάσης απόψεως ανάπτυξεως εργασίας ήτοι τὸ εἰς αύτὴν εκτρεφόμενον ζωϊκόν κεφάλαιον νά εἶναι κατά τὸ δυνατόν όμοιογενές, νά εἶναι δυνατὴ και εύκολος ή έπαφή τῶν έλεγκτῶν μετ' αύτῆς και νά υπάρχουν προοπτικαί και δυνατότητες επεκτάσεως τής εργασίας εντός τής περιοχῆς.

Διὰ τὸν παράγοντα «άγελαδοτρόφος», εφηρμόσθη κατάλληλος έπιλογή ώστε τὸ πρόγραμμα νά βασίζεται επί προοδευτικῶν συνεργατῶν, οἱ όποῖοι κυρίως νά κατανοοῦν τήν σημαντικὴν άποστολήν αυτού διὰ τήν ποιοτικὴν βελ-

τίωσιν τῶν ζώων των ἐν γένει.

Κατεβλήθη προσπάθεια ὥστε οἱ ἐπιλεγέντες ἀγελαδοτρόφοι νὰ ἐκτρέφουν τὰ ζῶα των, κατὰ τὸ δυνατόν, ὑπὸ τὰς αὐτὰς περίπου συνθήκας διατροφῆς καὶ ἐνσταυλισμοῦ καὶ τοῦτο ἵνα ἡ ἐπίδρασις τῶν ὡς ἄνω παραγόντων μὴν ἀλλοιώσῃ αἰσθητῶς τὰ στοιχεῖα τῆς παρούσης ἐρεύνης.

Τὸ ζῶϊκὸν ὕλικόν, ἐπελέγη κυρίως μετὰξὺ ἀγελάδων — θυγατέρων τῶν ταύρων τοῦ Σταθμοῦ Ἐρεύνης Κτηνοτροφίας Διαβατῶν Θεσσαλονίκης ἀνηκόντων εἰς τὰς φυλάς Φαιῶν τῶν Ἄλπεων καὶ Μέλαιναν Ποικιλόχρουν.

Τὰ στοιχεῖα γενεαλογίας, ἡλικίας, ἀναπαραγωγῆς, ὑγείας, κ.λ.π. τῶν ὡς ἄνω ζώων κατεγράφησαν εἰς εἰδικὰ ἐντυπα τοῦ προγράμματος. Τέλος, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξακριβώσεως, τῆς βελτιωτικῆς ἐπιδράσεως τῶν ταύρων Τ.Σ., ἐπελέγησαν διὰ τὸ πρόγραμμα ἀγελάδες γεννηθεῖσαι διὰ φυσικῆς ὀχείας θυγατέρες ταύρων ιδιωτῶν ἐκτροφέων, ἀνήκουσαι εἰς τοὺς αὐτοὺς συνεργαζομένους ἀγελαδοτρόφους. Καὶ αὐτῶν τῶν ζώων ἐμελετήθησαν τὰ στοιχεῖα ἀποδόσεων γάλακτος καὶ ἐγένετο σύγκρισις τούτων, εἰς σχετικὸν πίνακα παρατιθέμενον κατωτέρω μετὰ τῶν στοιχείων ἀποδόσεων τῶν ἀγελάδων ἐκ Τ.Σ.

Οἱ χρησιμοποιοιθέντες ἐλεγκταὶ γαλακτοπαραγωγῆς ἐπελέγησαν μετὰξὺ ἀποφοίτων Γεωργικῶν Σχολῶν καταγόμενοι ἐκ κτηνοτροφικῶν οἰκογενειῶν. Τοῦτο ἐξεπαιδεύθη εἰς τὸ πρόγραμμα κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ «Προσωρινοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἐλέγχου γαλιγγῆς ἀγελάδων» τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, προσφάτως δὲ κατὰ τὴν μέθοδον Α' (μέθοδος Fleischmann) ἥτοι μίαν ἐκ τῶν καθορισθειῶν ὑπὸ τῆς F E Z (Ζώνη Εὐρωπ. Ἀγορᾶς).

Ἐδραϊ τῶν συνεργείων καὶ λειτουργία τούτων κατὰ τὸ 1963.

1. Χωρίον Θέρμη (Σέδες).

Μὲ δικαιοδοσίαν ἐρεύνης ἐπὶ τῶν ἀγελάδων τῶν βουστασίων τῆς Ἀνατολικῆς περιοχῆς τῆς Θεσσαλονίκης (συνοικισμὸς Καλαμαριᾶς) καὶ τῶν χωρίων Πυλαίας, Βασιλικῶν, Ν. Ρυσίου, Περαίας καὶ Θέρμης.

2. Χωρίον Νεοχωροῦδα.

Μὲ δικαιοδοσίαν ἐρεύνης ἐπὶ τῶν ἀγελάδων τῶν βουστασίων τῶν Β.Δ. περιοχῶν Θεσσαλονίκης, ἥτοι τῶν προαστείων Ν. Μαινεμένης, Ἐλευθερίων, Διαβατῶν καὶ τῶν χωρίων Σίδνου καὶ Νεοχωροῦδα.

Τὴν σχετικὴν ἐργασίαν ἐλέγχου γαλακτοπαραγωγῆς ἐφήρμοζον δύο εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντες («ἐλεγκταί»), οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐφωδιασμένοι διὰ τῶν ἀπαραιτήτων ἐργαλείων, σκευῶν καὶ ἐντύπων. Ἡ κίνησις τῶν ἐλεγκτῶν γαλακτοπαραγωγῆς πρὸς τὰ βουστάσια τῆς δικαιοδοσίας των, ἐγένετο καθημερινῶς δι' ἰδιωτικῶν μοτοποδηλάτων.

Τέλος ἡ ὅλη ἐργασία ἐρεύνης διεξήγετο ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ στενήνκαθοδήγησιν τοῦ Σταθμοῦ Ἐρεύνης Κτηνοτροφίας Διαβατῶν Θεσσαλονίκης.

'ΣΟΥΛΦΑΜΕΖΑΘΙΝΗ'

Νατριοῦχον διάλυμα 33 $\frac{1}{3}$ %
ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Ἐνέσιμον σκεύασμα διὰ γενικὴν Σουλφοναμιδοθεραπείαν
εἰς ὅλα τὰ κατοικίδια ζῶα.

Ἰδεώδης θεραπευτικὴ ἀγωγή δι' ἐφ' ἅπαξ ἡμερησίων δόσεων μὲ
ἄμεσα καὶ ἐξαιρετὰ ἀποτελέσματα, εἰς ποικιλίαν παθήσεων ἐπιηρα-
ζομένων ὑπὸ τῶν Σουλφοναμιδῶν.

'SULPHAMEZATHINE'

(Νατριοῦχον διάλυμα 33 $\frac{1}{3}$ %)

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Προϊὸν τοῦ Οἴκου

IMPERIAL CHEMICAL INDUSTRIES LIMITED

PHARMACEUTICALS DIVISION

Wilmslow

Cheshire

England

Γενικὸς Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα: Κ. ΚΑΝΑΡΟΓΛΟΥ
Ἴπποκράτους 12 • Τηλ. 612.421 • Ἀθῆναι

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ τῆς ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 1963

Εἰς τὸν κατωτέρω Πίνακα δίδονται στοιχεῖα τὰ ὅποια ἀφοροῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν συνεργαζομένων προοδευτικῶν ἀγελαδοτρόφων ὡς καὶ τὰ ὑπὸ «ἐλεγχον» ἀποδόσεων ζῶα διὰ τὰ ἔτη ἐρεύνης 1962 καὶ 1963 τὰ ὅποια ἐκτρέφονται ὑπ' αὐτῶν. Παρατηρεῖται ἐνταῦθα ὅτι τὸ λειτουργήσαν ὡς ἀνεξάρτητον κατὰ τὸ 1962 συνεργεῖον Σίνδου, κατὰ τὸ 1963 χάριν οἰκονομίας συνεπύχθη μὲ ἐκείνον τῆς Νεοχωροῦδας, τῆς ὁποίας ὁ ἐλεγκτὴς ἀνέλαβεν τὴν παρακολούθησιν τῶν ἀποδόσεων ἀριθμοῦ μόνον ἀγελάδων τοῦ συμπτυχθέντος συνεργεῖου.

Συνεργεῖον	Ἀριθμὸς συνεργαζομένων ἀγελαδοτρόφων		Ἀριθμὸς ἐκτρεφόμενων ἀγελάδων					
			Κατὰ τὸ 1962			Κατὰ τὸ 1963		
	Κατὰ τὸ 1962	Κατὰ τὸ 1963	Ἐκ Φυσ. Ὁχείας	Ἐκ τεχν. Σπερματοτεγγύσεως	Σύνολον	Ἐκ Φυσικ. Ὁχείας	Ἐκ τεχν. Σπέρματος τεγγύσεως	Σύνολον
1.—Θέρμης	51	54	36	142	178	40	173	213
2.—Νεοχωροῦδας	36	48	75	140	215	72	212	284
Σύνολον	87	102	111	282	393	112	385	497

Δι' ἀπάσας τὰς ἀγελάδας τῆς τελευταίας στήλης τοῦ ὡς ἄνω πίνακος ἦτοι διὰ 497, ἠρουνήθησαν κατὰ τὸ 1963, αἱ ἀποδόσεις γάλακτος, ἡ διατροφή καὶ αἱ ἐν γένει μεταβολαὶ αὐτῶν, διὰ τὰς 258 δὲ ἐξ αὐτῶν (ἦτοι 171 ἐκ Τ.Σ. καὶ 87 ἐκ Φ.Ο.) συνεπληρώθησαν στοιχεῖα πλήρων γαλακτικῶν περιόδων. Ταῦτα ἀναλυτικῶς ἐκτίθενται εἰς τοὺς συνημμένους τῇ παρούσῃ πίνακας. Εἰς εἰδικὴν στήλην ἀναγράφεται ἡ φυλετικὴ σύνθεσις τῶν ἀγελάδων — θυγατέρων ταύρων τοῦ ΣΚΕΘ. Ἡ τοιαύτη τῶν ἀγελάδων — μητέρων ἐφ' ὧν ὑπῆρχε βελτιωτικὴ ἐπίδρασις τῶν ταύρων τοῦ Ἰδρύματος ἦτο γενικῶς δύσκολον νὰ καθορισθῇ καθ' ὅσον διὰ τὰς περισσοτέρας ἐξ αὐτῶν ἐλλείπουν προγονικὰ στοιχεῖα. Πάντως διαπιστοῦται κατὰ φαινότυπον, ὅτι αὐταὶ ἔφερον αἷμα τῶν φυλῶν Ἀγκλερ, Μονταφόν, Σίμμενταλ, Ἀλγκόερ, Ἐρυθρᾶς Δανίας, Φαιᾶς τῶν Ἀλπεων καὶ Μελαίνης Ποικιλογχρόου εἰς ποσοστὸν μὴ δυνάμενον νὰ ἐξакριβωθῇ. Τὰ καθαρᾶιμα ἄτομα τῶν ὡς ἄνω φυλῶν ἦσαν ἐλάχιστα. Τὰ ἀποτελέσματα καὶ ἡ ἐπεξεργασία αὐτῶν συνοψίζονται εἰς εἰδικοὺς πίνακας ἀπὸ Α-Ε συναπτομένους εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης.

ΜΕΛΕΤΗ τῶν ΣΥΝΗΜΜΕΝΩΝ τῆ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

I. ΠΙΝΑΞ Α'. (ἀπὸ Α' ἕως Α¹⁵)

Εἰς τὸν πίνακα αὐτὸν ἐμφαίνονται διὰ τὴν περίοδον ἐρεύνης 1963, αἱ ἀποδόσεις γάλακτος τῶν ἀγελάδων ἐκ Τ.Σ. κατὰ γεννήτορα ταῦρον.

2. ΠΙΝΑΞ Β'. Ἐμφαίνονται αἱ ἀποδόσεις γάλακτος τῶν ἀγελάδων ἐκ Φυσικῆς ὀχρείας, αἱ ὁποῖαι ἐκτρέφονται ὑπὸ τῶν συνεργαζομένων κτηνοτρόφων.

3. ΠΙΝΑΞ Γ'. Ἐμφαίνονται συγκριτικῶς αἱ ἀποδόσεις γάλακτος τῶν ἀγελάδων ἐκ Τ.Σ. μετὰ τῶν ἀποδόσεων τῶν ἀγελάδων ἐκ Φ.Ο. κατὰ τὴν περὶοδὸν ἐρευνῆς 1963.

4. ΠΙΝΑΞ Δ'. Ἐμφαίνονται συγκεντρωτικῶς, κατὰ ταῦρον, αἱ ἀποδόσεις τῶν ἀγελάδων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς ἀποδόσεις τῶν μητέρων των.

5. ΠΙΝΑΞ Ε'. (Ε¹ — Ε⁸)

Ἐμφαίνονται εἰς τὰ πιστοποιητικὰ γενεαλογίας τῶν ταύρων Τ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ὁ μ. ὄρος τῶν ἀποδόσεων γάλακτος, τῶν θυγατέρων των (διὰ τὰς ἐρευνηθείσας περιπτώσεις) ὡς καὶ ἐκεῖναι τῶν ἀντιστοίχων μητέρων των.

ΜΕΛΕΤΗ τοῦ ΠΙΝΑΚΟΣ Α' (Α¹ ἕως Α¹⁵)

Εἰς τὸν πίνακα αὐτὸν (Α¹—Α¹⁵) μελετῶνται αἱ κατωτέρω 4 στήλαι τῶν στοιχείων ἀποδόσεως γάλακτος τῶν ἀγελάδων θυγατέρων ταύρων Τ.Σ.

α) Στήλη Μέσου ὄρου γαλ)γῆς κατὰ Γαλ. Περίοδον.

βζ » » » » τῶν 305 ἡμερῶν τῆς Γαλ. Περιόδου.

γ) » » » » προσηρμοσμένης, βάσει συντελεστοῦ γαλ)γωγῆς κατὰ Γαλ. Περίοδον τῆς ἀγελάδος εἰς ἡλικίαν πλήρους ἀναπτύξεως (4-6 τοκετός)

δ) Στήλη Μέσου ὄρου γαλ)γῆς προσηρμοσμένης, ἐπὶ τῇ βάσει συντελεστοῦ, γαλ)γωγῆς τῶν 305 ἡμερῶν τῆς γαλ. περιόδου, τῆς ἀγελάδος, εἰς ἡλικίαν πλήρους ἀναπτύξεως. Ἡ τελευταία αὕτη στήλη μᾶς παρέχει τὰ πλέον ὁμοιογενῆ στοιχεῖα ἀποδόσεων πρὸς σύγκρισιν τῆς παραγωγικῆς ικανότητος τῶν μιᾶς ἐκάστης θυγατρὸς ἀγελάδος ταύρου τινός, ὅσον καὶ ἐν τῷ συνόλῳ τῶν θυγατέρων ἐνὸς ἐκάστου ταύρου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο στοιχεῖον μᾶς παρέχει τὸ ὕψος τῆς βελτιωτικῆς ἐπιδράσεως, ἐπὶ τῆς γαλ)γῆς τῶν ἀγελάδων ἐκάστου ταύρου Τ.Σ.

Οὕτω ἀρχίζοντες τὴν μελέτην τοῦ Πίνακος α, εὐρίσκομεν ὅτι τῶν κάτωθι ταύρων Φυλῆς Φαιᾶς τῶν Ἄλπεων, S.119, S.28 S.132, S.104, S.109, S.107, ὁ μέσος ὄρος γαλακτοπαραγωγῆς κατὰ γαλ. περίοδον τῶν ἀγελάδων -θυγατέρων των εἶναι ὁ πλέον ὑψηλός. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δέον ὅπως δίδωμεν μεγαλύτεραν βαρύτητα εἰς ἐκεῖνα ἐκ τῶν στοιχείων ἅτινα ἀναφέρονται εἰς μεγάλους ἀριθμοὺς ἐλεγχθειῶν θυγατέρων. Ὅμοίως δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οἱ ὁποῖοι δίδονται διὰ τῆς στήλης μ. ὄρος γαλ)γῆς θυγατέρων κατὰ Γαλ. Περ. τοῦ πίνακος α, ἀντιστοιχοῦν εἰς διάφορον ἀριθμὸν γαλ. περιόδου (ἦτοι 1ου, 2ου, 3ου, 4ου, κ.λ.π. τοκετοῦ). Ἀντιθέτως εἰς τὸν πίνακα, τὸ ὕψος τῆς γαλακτ)γῆς κατὰ γαλ. περίοδον τῶν θυγατέρων προσηρμοσθῆ, βάσει συντελεστοῦ, εἰς τὴν ἐνδεικτικὴν γαλ)γωγὴν τὴν ὁποῖαν θὰ ἔχουν αἱ νεώτεραι ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν θυγατέρες ὅταν φθάσουν εἰς τὸ στάδιον τῆς πλήρους ἀποδόσεως αὐτῶν (4ος-6ος τοκετός). Κατόπιν τῆς τοιαύτης προσαρμογῆς διαπιστοῦται ἐκ τῆς συγκριτικῆς μελέτης τῶν πινάκων (α) καὶ (γ), μεταβολὴ τοῦ μ. ὀ. τῆς γαλ)γῆς τῶν θυγατέρων καὶ ὡς ἐκ τούτου μεταβάλλεται ἡ σειρά τῆς βελτιωτικῆς ἐπιδράσεως ἐνὸς ἐκάστου ταύρου. Οὕτω ἐκ τῶν ταύρων Φυλῆς Φαιᾶς τῶν Ἄλπεων, οἱ νεώτεροι τοιοῦτοι προσελύσεως Η.Π.Α.

ὡς οἱ S.153, S.148, S.139, S.152, S.147, S.146 ἀφίνουν ἀπογόνους μὲ τὸ ὑψηλότερον δυναμικὸν γαλακτοπαραγωγῆς εἰς ἡλικίαν πλήρους ἀναπτύξεως, αἱ δὲ θυγατέρες τῶν ταύρων Φυλῆς Μελ. Ποικιλ., H5., H1., H2., κατέχουν ὡς πρὸς τὸ ὕψος τῆς γαλ.)γωγῆς πρωτεύουσαν θέσιν ὀλοκλήρου τῆς ὁμάδος τῶν ἀπογόνων τῶν ταύρων τοῦ Ἰδρύματος.

Ἐπὶ θετικωτέρας συγκριτικῆς βάσεως, εἶναι οἱ ἀριθμοὶ τοῦ μ.β. γαλ.)γῆς τῶν θυγατέρων εἰς τοὺς πίνακας (β) καὶ (δ). Οὕτω κατὰ τὸν πίνακα (β) αἱ θυγατέρες τῶν ταύρων φυλῆς Φαιᾶς τῶν Ἄλπεων S.132, S.128, S.104, S.107, S.146 εἶχον τὰς ὑψηλοτέρας ἀποδόσεις γάλακτος κατὰ τὰς 305 πρώτας ἡμέρας τῆς Γαλ. Περιόδου. Διὰ τοῦ πίνακος (δ) τὰ στοιχεῖα ἀποδόσεων προσηρμόσθησαν, διὰ λόγους συγκρίσεως, ἐπὶ τῇ βάσει συντελεστῶν, ὥστε νὰ βλέπη ὁ μελετητῆς τὴν παραγωγικὴν ἰκανότητα τῶν θυγατέρων εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς πλήρους τῶν ἀναπτύξεως (παραγωγὴν κατὰ τὸν 4ον—6ον τοκετὸν).

Οὕτω, ἐκ τῶν ταύρων φυλῆς Φ.Α., οἱ S.153, S.146, S.155, S.148, ἤτοι οἱ νεώτεροι τοιοῦτοι προσελύσεως Η.Π.Α. μεταβιβάζουν εἰς τὰς θυγατέρας τῶν τὸ πλεόν ὑψηλὸν δυναμικὸν γαλ.)γωγῆς. Ὁμοίως, ἐκ τοῦ πίνακος (δ) συμπεραίνεται ὅτι αἱ ἀπόγονοι ἀγελάδες ἐκ ταύρων φυλῆς Μ.Π. (H5, H2, H1) εὐρίσκονται ἐπὶ κεφαλῆς, ὡς πρὸς τὰς ἀποδόσεις τῆς ὕλης ἐρευνομένης ὁμάδος.

ΜΕΛΕΤΗ ΠΙΝΑΚΟΣ Β'

Εἰς τοὺς πίνακας Β1—Β4 ἐκτίθενται στοιχεῖα ἀποδόσεων τῶν ἀγελάδων ἐκ φυσικῆς ὀχείας διὰ ταύρου ἰδιωτικοῦ. Ἐπειδὴ διὰ τὰς πλείστας ἀγελάδας τοῦ πίνακος Β1, ὡς ἐν ἀρχῇ ἀνεφέρθη ἐλλείπουν τὰ στοιχεῖα τῶν γεννητῶρων ταύρων Φ.Ο., δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ προβῶμεν εἰς λεπτομερῆ μελέτην αὐτοῦ, τοὺς μέσους ὅμως ὅρους τῶν τελευταίων 5 στηλῶν διὰ τὰς 87 ἀγελάδας γεννηθείσας διὰ Φ.Ο., θυγατέρων ἰδιωτικῶν ταύρων θὰ παραθέσωμεν εἰς τὸν ἐπόμενον πίνακα Γ' ἵνα οὕτω ἔχωμεν συγκριτικῶς τὸν μ.β. τοῦ ὕψους τῆς βελτιωτικῆς ἐπιδράσεως ὅλων τῶν ταύρων τοῦ Σταθμοῦ Κτηνοτροφικῆς Ἐρεῦνης Θεσσαλονίκης ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν θυγατέρων τῆς ὁμάδος ἐκ Τ.Σ. ὡς καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ταύρων ἐπὶ τῶν ἀγελάδων τῆς ὁμάδος ἐκ Φ.Ο. (πίνακος Β')

Σκόπιμον εἶναι νὰ ἀναφερθῇ ἐνταῦθα ὅτι αἱ συνθήκαι διατροφῆς καὶ διατηρήσεως ἀπάντων τῶν ζώων τοῦ προγρ)τος, βασικῶς δὲν διαφέρουν. Τὰ σιτηρέσια συντηρήσεως γαλ.)γῆς, ἐγκυμοσύνης ἢ ἀναπτύξεως, δὲν εἶναι πλήρη.

Τούτου ἕνεκα παρατηροῦνται εἰς ἐγκυμονούσας ἰδία, κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας ἀγελάδας ἀνωμαλῖαι κατὰ τοὺς τοκετοὺς, ἀποβολαὶ κ.τ.λ.

Τὸ Ἴδρυμα καθοδηγεῖ τοὺς ἀγελαδοτρόφους ὥστε οὗτοι νὰ διατρέφουν καταλλήλως τὰ ζῶα τῶν ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων πλὴν ὅμως αἱ χαμηλαὶ τιμαὶ τῶν γαλακτοκομικῶν προϊόντων καὶ αἱ ὑψηλαὶ ἀντιστοίχως τῶν ζωοτροφῶν δὲν ἐπιτρέπουν ν' ἀκολουθοῦν πάντοτε οἱ κτηνοτρόφοι τὰς ὑποδείξεις καλῆς διατροφῆς. Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω θέλομεν ἀσχοληθῆν λεπτομερῶς, δι' ἰδίαις ἐρεῦνης. Ἐνταῦθα μόνον θὰ παραθέσωμεν ὡς κάτωθι τὴν ποικιλίαν τῶν χορηγουμένων ζωοτροφῶν.

Πίτυρα, ὑπολείμματα βιομηχ. ζύθου (Φίξ), ἀμύλου (βιαμύλ), σπορέ-

λαιον (κυρίως βαμβακοπλακοῦς), κριθή, ἀραβόσιτος, τριφύλλιον, χόρτον (φυσικῶν λειβαδίων), ἄχυρον λαχανοκηπουρικὰ ὑπολείμματα, ὄστεόλ, μαγειρ. ἄλας.

ΜΕΛΕΤΗ ΠΙΝΑΚΟΣ Γ'

Εἰς τοῦτον ἐκτίθενται συγκριτικῶς τὰ στοιχεῖα τῶν πινάκων Α' καὶ Β'. Καὶ ὅτι μὲν ἀφορᾷ τὴν παράλλαξιν (μέγιστα—ἐλάχισται τιμαὶ) τῶν στοιχείων ἀποδόσεων τῶν ἀγελάδων ἐκ Τ.Σ. καὶ ἐκ Φ.Ο., ἐκτίθενται ἀναλυτικῶς εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ πίνακος. Οὕτω διαπιστοῦται ὅτι τὸ δυναμικὸν γαλ)γωγῆς τῶν ἀγελάδων θυγατέρων τῶν ταύρων τοῦ Σ.Κ.Ε.Θ. διὰ Τ.Σ. ἐν συγκρίσει μὲ ἐκεῖνο τῶν θυγατέρων ἰδιωτικῶν ταύρων διὰ Φ.Ο. εἶναι ἀνώτερον εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις. Ἡ κατωτέρω παρατιθεμένη παράστασις τοῦ ὕψους τῶν τιμῶν τῶν μέσων ὄρων τοῦ πίνακος Γ', διευκολύνει τὴν συγκριτικὴν μελέτην τῶν στοιχείων.

α)α	Μέσοι ὄροι	ἀγελάδων ἐκ Τ.Σ.	ἀγ)λάδων ἐκ Φ.Ο.	ὑπεροχὴ τιμῶν ὑπὲρ ἀγελάδων ἐκ Τ.Σ.
1.—	διαρκείας Γαλ. Περ. εἰς ἡμέρας	336	330	6
2.—	γαλ)γῆς εἰς χιλγρ. κατὰ Γαλ. Περ.	3263,5	2896,5	377
3.—	ἡμερησίας γαλ)γῆς εἰς χιλγρ.	9,9	8,8	1,1
4.—	γαλ)γῆς 305 ἡμερῶν τῆς Γαλ. Περ.	3214,5	2789,5	455

α)α	Μέσοι ὄροι	ἀγελάδων θυγατέρων Σ.Κ.Ε.Θ. διὰ Τ.Σ.	ἀγελάδων θυγ. ἰδιωτ. ταύρων διὰ Φ.Ο.	ὑπεροχὴ τιμ. ὑπὲρ ἀγελ. ἐκ Τ.Σ.
5.	Προσηρμοσμένης ἐπὶ τῇ βάσει συντελεστοῦ, γαλ)γῆς κατὰ Γαλ. Περ.	3875,5	3140	735,5
6.	Προσηρμοσμένης γαλ)γῆς τῶν 305 ἡμερῶν τῆς Γαλ. Περ.	3823,5	2977,5	846,0

Ἦτοι, διὰ τῶν πραγματικῶν στοιχείων τοῦ Πίνακος Γ', οἱ μέσοι ὄροι τῶν τιμῶν οἱ ὅποιοι ἐπραγματοποιήθησαν ὑπὸ τῶν ἐκ Τ.Σ. ἀγελάδων εἶναι σημαντικῶς ἀνώτεροι ἐκείνων αἱ ὁποῖαι, ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας διατροφῆς καὶ διατηρήσεως, ἐδόθησαν ὑπὸ τῶν ἀγελάδων θυγατέρων ἰδιωτικῶν ταύρων ἐκ Φυσικῆς ὀχείας. Παρομοία ὑπεροχὴ ἀποδόσεων ὑπὲρ τῶν ἀγελάδων ἐκ Τ.Σ. παρατηρεῖται εἰς τὸ ὕψος τῶν μέσων ὄρων τῶν προσηρμοσμένων στοιχείων γαλ)κῆς τοῦ πίνακος Γ', δηλ. τοῦ ὕψους τῆς γαλ)γωγῆς τὴν ὁποίαν θὰ δώσῃ

ἡ νεαρά ἀγαλάς ὕταν φθάσῃ εἰς ἡλικίαν πλήρους ἀναπτύξεως (4ος—6ος τοκετός).

Οὕτω διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν καταφαίνεται ὁ βαθμὸς τῆς βελτιωτικῆς ἐπιδράσεως τῶν ταύρων Τ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ τῶν ἀγελάδων τῆς περιοχῆς ἐρεύνης Θεσσαλονίκης.

ΜΕΛΕΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟῦ ΠΙΝΑΚΟΣ Δ'

Τὰ στοιχεῖα τοῦ πίνακος Δ' διευκολύνουν εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀποδόσεων γάλακτος τῶν ἀγελάδων —θυγατέρων τῶν Ταύρων Τ.Σ. ἐν συγκρίσει μὲ τὰς ἀποδόσεις τῶν ἀγελάδων μητέρων των.

Οὕτω εἰς ἰδίαις στήλαις τοῦ πίνακος ἐκτίθενται αἱ μέγιστα καὶ ἐλάχισται τιμαὶ τῶν μ.β. ἀποδόσεων γάλακτος ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν θυγατέρων ἐνὸς ἐκάστου Ταύρου Τ.Σ., ὡς καὶ αἱ τιμαὶ τῶν ἀντιστοίχων ἀγελάδων μητέρων των.

Βασικῆς σημασίας θεωρεῖται ἡ μελέτη τῆς στήλης μ.β. ἀποδόσεων γάλακτος τῶν 305 ἡμερῶν τῆς Γαλακτικῆς Περιόδου, ὁμοίως καὶ τῆς προσηρμωσμένης τοιαύτης, ἐπὶ τῇ βάσει συντελεστοῦ, εἰς τὸ δυναμικὸν γαλ)γῆς τῆς ἀγελάδος εἰς ἡλικίαν πλήρους ἀναπτύξεως (4ος—6ος τοκετός).

Μελέτη τῶν στηλῶν τῶν μέσων ὄρων τοῦ πίνακος Δ'.

α) Γαλακτοπαραγωγῆς 305 ἡμερῶν τῆς Γαλακτικῆς Περιόδου.

β) Πραγματικῆς.

Τοῦ ταύρου S.128 (Πύρρος) ὁ μ.β. γαλιγγῆς 11 θυγατέρων ὑπερβαίνει τὸν μ.β. γαλιγγῆς 6 ἀντιστοίχων μητέρων τῶν κατὰ 1.167 χιλγρ. Τοῦ ταύρου «Ἄρδα» S.109, ὁ μ. ὄρος γαλιγγῆς ἔνδεκx (11) θυγατέρων ὑπερβαίνει τὸν μ. ὄρον γαλακτοπαραγωγῆς 5 ἀντιστοίχων μητέρων τῶν κατὰ 490 χιλγρ.

Αἱ ὡς ἄνω τιμαὶ ἀπεικονίζουσιν τὸ μέγιστον καὶ ἐλάχιστον ὄριον τῆς βελτιωτικῆς ἐπιδράσεως τῶν ταύρων Τ.Σ. ἐπὶ τῶν θήγατέρων τῶν ἐν σχέσει μὲ τὸ παραγωγικὸν δυναμικὸν τῶν ἀντιστοίχων μητέρων τῶν.

Κατωτέρω, διὰ πίνακος, ἐκτίθεται ὁ δαθμὸς τῆς βελτιωτικῆς ἐπιδράσεως κατὰ ταῦρον Τ.Σ. διὰ τῆς ἐξῆς σειρᾶς :

α)α	Ὄνομα ταύρου	Ἀριθ. Μητρ.	Φυλῆς	Ἀριθμὸς ἐλεγχθεισῶν		Μ.β. πραγματικῆς γαλιγγῆς 305 ἡμερ. τ.ς Γαλ. Παρ.		Αὔξησις ὑπὲρ θυγατέρων χιλγρ.	Αὔξησις %
				Θυγατέρ.	Μητέρων	Θυγατέρων	Μητέρων		
1	Πύρρος	S.128	Φ.Α.	11	6	3771,0	2614,0	1167	45
2	Ἀξίος	S.104	»	14	4	3517,5	2519,0	1028,5	41
3	Ἀντίπατρος	H1	Μ.Π.	10	5	3406,0	2456,0	950	40
4	Ξέροξης	S.146	Φ.Α.	12	7	3313,0	2461	852	34
5	Ἄτταλος	S.147	»	11	8	2907,0	2101	806	38,4
6	Ἀντίγονος	S.132	»	10	3	3818,0	3107	711	23,0
7	Δασεῖος	S.151	»	17	11	3209,5	2513	696,5	28,0
8	Κλεῖτος	S.152	»	12	8	2818,5	2265	553,5	24,0
9	Ἀντίοχος	S.155	»	8	5	2963,0	2219	744	34,0
10	Ἄρδας	S.109	»	11	5	3110,0	2510	490	19,0
11	Ἀμύντας	S.131	»	17	9	2362,5	2441	421,5	17

Σημείωσις : Αἱ σχετικαὶ περιπτώσεις τῶν ὑπολοίπων ταύρων τοῦ Πίν. Δ' ἐπειδὴ εἶναι ἐλάττωσιαι δὲν ἀναφέρονται.

β) Τῆς προσημοσομένης-ἐπὶ τῇ βάσει συντελεστοῦ-εἰς ἡλικίαν πλήρους ἀποδόσεως τῆς ἀγελάδος.

Διὰ τῆς προσαρμογῆς παρέχεται θετικωτέρα δάξις συγκρίσεως τῶν ἀριθμῶν μ. ὄρων ἀποδόσεων διότι οὔτοι ἀναφέρονται εἰς τὸ δυναμικὸν τῶν ἀγελάδων ἀπασῶν εἰς ἡλικίαν πλήρους ἀναπτύξεως (4-βιος τοκετός).

Οὕτω ἐκ τῆς μελέτης τῶν στηλῶν τῶν μ. ὄρων τοῦ πίνακος Δ' διαπιστοῦται ὅτι, αἱ 10 θυγατέρες τοῦ ταύρου H1-Ἀντίπατρον, ἀπέδωσαν κατὰ μ. ὄρον 2257 χιλγρ. ἐπὶ πλέον τοῦ μ. β. γαλιγγῆς τῶν ἀντιστοίχων 5 μητέρων τῶν.

Ὁμοίως τοῦ ταύρου S. 132 (Ἀντίγονος) ὁ μ. ὄρος ἀποδόσεων γάλακτος τῶν 10 θυγατέρων τοῦ ὑπερδίνει κατὰ 711 χιλγρ. τὸν μ. ὄ. ἀποδόσεων τῶν ἀντιστοίχων μητέρων των.

Διὰ τοῦ κατωτέρω πίνακος δίδεται ἡ θελικὴ ἐπίδρασις ἐκάστου ταύρου T.Σ. διὰ τῆς ἐξῆς σειρᾶς :

α)α	Ὄνομα ταύρου	Ἀριθ. Μητρ	ουλική	Ἀριθ. ἐλεγχθεισῶν		Μ. ὄρος προσημομένης γαλ)γῆς 305 ἡμ.γαλ.Περ γχο.		Αὔξησις ὑπὲρ θυγατέρων χιλγρ.	Αὔξησις %
				Θυγ	Μητ.	Θυγατέρ	Μητέρον		
1	Ἀντίπατρος	H1	Μ.Π.	10	5	4713	2456	2257	92,0
2	Ἀντίοχος	S.155	Φ.Α.	8	5	4043	2219	1824	83,0
3	Ἄταλος	S.147	»	11	8	3799	2101	1698	80,0
4	Ξέρξης	S.146	»	12	7	4133	2461	1672	67,0
5	Κλεῖτος	S.152	»	12	8	3628	2265	1363	64,0
6	Δαρεῖος	S.151	»	17	11	3857	2513	1344	54,0
7	Πύρρος	S.128	»	11	6	3874	2604	1270	50,0
8	Ἀξίος	S.104	»	14	4	3547,5	2519	1028,5	41,0
9	Λυόντας	S.131	»	17	9	3356,5	2441	915,5	36,4
10	Ἄρδας	S.109	»	11	5	3326,0	2510	816	32,6
11	Ἀντίγονος	S.132	»	10	3	3818,0	3107	711	23,0

Ὁὕτω ἐκ τῆς μελέτης τῶν ὡς ἄνω πρῶτον κατὰ τὴν ἀνάστασιν ἐπιδρασίαν ἐπιδρασίαν ἐπὶ τοῦ μέσου ὄρου τοῦ δυναμικοῦ γαλακτοπαργωγῆς τῶν θυγατέρων των ὥστε αὐτός νὰ εἶναι ἀνώτερος ἐκείνου ὁ ὅποιος ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων μητέρων των. Τὸ συμπέρασμα τοῦτο τῆς παρουσίας ἐρεύνης εἶναι β α σ ι κ ῆ ς σ η μ α σ ί α ς. Φρονούμεν ὅτι ἡ ἐπέκτασις τοῦ σχετικοῦ προγράμματος εἶναι ἀναγκαία διότι θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν συγκέντρωσιν ἐπιπερισσότερων πολυτίμων στοιχείων ἐρεύνης πρὸς ἐκτίμησιν τῆς παραγωγικῆς ἐκτικότητος τῶν ταύρων Τεχνητῆς Σπερματοεγχύσεως καὶ τὴν ἐπιλογὴν τῶν ζώων ἐπὶ τῇ βίαι ἰσχυροτέρων κριτηρίων.

Μελέτη πίνακος Ε' (E1-E8)

Εἰς τούτους, διὰ τοὺς ταύρους τοῦ Ἰδρύματος, S. 131, S. 151, S. 155, H1, S. 146, S. 147, S. 128, S. 152 ἐκτίθενται τὰ στοιχεῖα γενεαλογίας των, καθὼς ἐπίσης ὁ ἀριθμὸς τῶν πραγματοποιηθεισῶν διὰ τοῦ σπέρματός των, τεχνητῶν σπερματοεγχύσεων ὡς καὶ αἱ ἀποδόσεις γάλακτος τῶν θυγατέρων των τῶν ἀγαλῶν μητέρων των ἀντιστοίχως. Τῶν τελευταίων στοιχείων συγκρίνονται οἱ μ. ὄροι ἀποδόσεων καὶ οὕτω διὰ τοῦ ὡς ἄνω τρόπου παραστάσεώς των παρέχεται εἰς τὸν μελετητὴν σαφὴς εἰκὼν τῆς ἀντικαταστάσεως ἀξίας καὶ κυρίως τοῦ κληρονομικοῦ δυναμικοῦ τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὸ πρόγραμμα

Τ.Σ. τχύρων. Οὕτω ἐκ τῆς μελέτης τοῦ πίνακος Ε1, ἦτο: τοῦ πιστοποιητικοῦ Γενεαλογίας καὶ ἀποδόσεως (pedigree) τοῦ ταύρου Ἀντιόχου (ἀρ. μητρ. S. 155) καταφαίνεται ὅτι ἡ προγονικὴ τοῦ ταύρου παραγωγικὴ ἰκανότης (τῆς μητρὸς του) ἦτο τοῦ ὕψους τῶν 6000 χιλγρ. εἰς 305 ἡμέρας μετεβιδάσθη δι' αὐτοῦ εἰς τὰς θυγατέρας του καὶ οὕτω ἐκάστη ἐξ αὐτῶν κατὰ μ. ὅρον εἰς τὰς 305 ἡμ. τῆς γαλ)κῆς περιόδου ἀπέδωσεν κατὰ 744 χιλγρ. πλέον τῆς ἀντιστοίχου γαλ)κῆς μητρὸς-ἀγελάδος.

Παρόμοια συμπεράσματα ἐξάγονται ἐκ τῆς μελέτης τῶν ὑπολοίπων πινάκων τῆς σειρᾶς Ε1. Οὕτω διὰ τῆς παρούσης ἐρευνητικῆς μελέτης καταδεικνύεται-διὰ συγκριτικῶν στοιχείων- ὁ βαθμὸς τῆς βελτιωτικῆς ἐπιδράσεως ἐκάστου ταύρου Τ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ τῶν ἀγελάδων γαλακτοπαραγωγῆς τῆς περιοχῆς Βορείου Ἑλλάδος.

α) Μέσος ὅρος γαλ)γωγῆς κατὰ Γαλ. Περίοδον, ἀριθμοῦ ἀγελάδων-θυγατέρων, κατὰ ταῦρον Τεχν. Σπερ)σεως.

α)α	Ὄνομα ταύρου	Ἀριθ. Μητρ.	Φυλῆς	Προ-ελεύσεως	Ἀριθ. ἐλεγ-χθει-σῶν θυγα-τέρων	Μέσος ὅρος εἰς χιλγρ. γαλ)γωγῆς θυγατέρων κατὰ Γαλ. Περίοδ.	Διάρκεια Γαλ.Περ. εἰς ἡμέρας	Μέση ἡμερησίᾳ Γαλ)γῆ εἰς χιλγρ.
1	Ἀτιπάτρου	H1	Μ.Π.	ΗΠΑ	10	3969,0	347	11,4
2	Πύρρου	S.128	Φ.Α.	»	11	3734,5	360	10,4
3	Ἀντιγόγου	S.132	»	»	10	3533,0	308	11,4
4	Ἀξιοῦ	S.104	»	»	14	3528,0	336	10,5
5	Ἄρδα	S.109	»	»	11	3462,0	348	10,0
6	Γαλλικοῦ	S.107	»	»	9	3353,0	319	10,5
7	Κλείτου	S.152	»	»	12	3193,0	380	8,5
8	Ἀμύντα	S.131	»	»	17	3077,0	335	9,2
9	Ἐέρεξης	S.146	»	»	11	3068,0	319	9,6
10	Δαρείου	S.151	»	»	17	3000,0	315	9,8
11	Ἀττάλου	S.147	»	»	11	2945,0	320	9,0
12	Ἀντιόχου	S.155	»	»	8	2840,0	313	9,0
13	Κρόνου	S.140	»	»	4	3502,0	400	8,7
14	Ἄρεως	S.139	»	»	2	3770,0	377	10,0
15	Βουκεφάλου	S.148	»	»	3	3336,0	378	8,8
16	Ἀρχελάου	S.130	»	»	4	3217,0	338	9,4
17	Φιλῶτα	S.149	»	»	2	2999,0	331	9,0
18	Γρανικοῦ	S.150	»	»	2	2848,0	359	8,0
19	Γάγγου	S.153	»	»	2	2555,0	425	6,0
20	Νεάρχου	S.154	»	»	2	2416,0	280	8,3
21	Χολομώντος	S.119	»	»	4	3190,0	284	11,5
22	Νέστωρος	H5	Μ Π.	»	3	3263,5	336	9,7
23	Παρμενίωνος	H2	»	»	2	3966,0	345	11,5

β) Μέσος όρος γαλακτοπαραγωγής εις χιλγο τῶν 305 ἡμερῶν τῆς Γαλ. Περιόδου, ἀριθμοῦ ἀγελάδων-θυγατέρων κατὰ ταῦρον Τ.Σ.

α)α	Όνομα ταύρου	Ἀριθ. Μητρ.	Φυλὴ	Προέ- λευσις	Ἀριθ. ἐλέγχου θυγατέρ.	Μ.ὀ. εις χιλγο. γαλ)γῆς θυγατέρων εἰς 305 ἡμ. Γαλ. Περ.
1	Ἀντίγονος	S. 132	Φ. Α.	Η. Π. Α.	3	3818,0
2	Πύρρος	S. 128	»	»	7	3771,0
3	Ἀξιός	S. 104	»	»	8	3547,5
4	Γαλλικός	S. 107	»	»	7	3419,0
5	Ξέρξης	S. 146	»	»	5	3313,0
6	Χολομών	S. 119	»	»	2	3226,0
7	Δαρεῖος	S. 151	»	»	10	3209,5
8	Ἀρχέλαος	S. 130	»	»	4	3012,0
9	Ἄρδας	S. 109	»	»	7	3000,0
10	Ἀντίοχος	S. 155	»	»	6	2963,0
11	Ἄτταλος	S. 147	»	»	7	2907,0
12	Ἀμύντας	S. 131	»	»	10	2862,5
13	Κλειτός	S. 152	»	»	9	2818,5
14	Ἄρης	S. 139	»	»	2	3460,0
15	Γρανικός	S. 150	»	»	1	3357,0
16	Βουκέφαλος	S. 148	»	»	3	3000,0
17	Γάγγης	S. 153	»	»	2	2885,0
18	Κρόνος	S. 140	»	»	3	2870,0
19	Φιλώτας	S. 149	»	»	1	2686,0
20	Νέστωρ	H5	Μ. Π.	»	2	4506,0
21	Παρμενίων	H2	Μ. Π.	»	2	3750,0
22	Ἀντίπατρος	H1	Μ. Π.	»	9	3406,0

γ) Μέσος όρος ἐνδεικτικῆς γαλ)γωγῆς (προσηρομοσμένης ἐπὶ τῇ βάσει συν-τελεστοῦ) κατὰ Γαλ. Περίοδον τῆς ἀγελάδος εἰς ἠλικίαν πλήρους ἀναπτύξεως.

α)α	Όνομα ταύρου	Ἀριθ. Μητρ.	Φυλὴ	Προέ- λευσις	Ἀριθ. ἐλεχ.ἀγελ. θυγατέρ. ταυρ.Τ.Σ.	Μ.ὀ. εις χιλιογρ. προσηρομ. Γαλ)γῆς κατὰ Γαλ. Περ. τῶν θυγατέρων
1	Γάγγης	S.153	Φ. Α.	Η. Π. Α.	2	5190
2	Βουκέφαλος	S.148	»	»	3	4292
3	Ἄρης	S.139	»	»	2	4435
4	Κλειτός	S.152	»	»	12	4126,5
5	Ἄτταλος	S.147	»	»	11	4068,0
6	Ξέρξης	S.146	»	»	11	3916,5
7	Ἄρδας	S.109	»	»	11	3783,0
8	Ἀντίοχος	S.155	»	»	8	3700,0
9	Κρόνος	S.140	»	»	4	4744,5
10	Δαρεῖος	S.151	»	»	17	3677,0
11	Πύρρος	S.128	»	»	11	3845,0
12	Ἀντίγονος	S.132	»	»	10	3565,5
13	Ἀξιός	S.104	»	»	14	3528,0
14	Ἀμύντας	S.131	»	»	17	3450,0
15	Γαλλικός	S.107	»	»	9	3405,0
16	Γρανικός	S.150	»	»	2	3200,0
17	Χολομών	S.119	»	»	4	3190,5
18	Νέστωρ	S.154	»	»	2	3020,0
19	Φιλώτας	S.149	»	»	2	3830,0
20	Ἀρχέλαος	S.130	»	»	4	3217,0
21	Ἀντίπατρος	H1	Μ. Π.	»	10	5080
22	Νέστωρ	H5	»	»	3	5822
23	Παρμενίων	H2	»	»	2	4957

δ) Μέσος ὄρος ἐνδεικτικῆς γαλ)γωγῆς προσηροσμένης ἐπὶ τῇ βάσει συντελεστοῦ) κατὰ Γαλ. περίοδον τῆς ἀγέλαδος εἰς ἡλικίαν πλήρους ἀναπύξεως (6-8 ἐτῶν).

α)α	Ὄνομα ταύρου	Ἀριθ. Μητρ.	Φυλὴ	Προέλευσις	Ἀρ. ἐλεγ- χθεῖς. θυ- γατ. κατὰ ταῦρον	Μ.Ο. εἰς χιλγρ. προσηροσμένης Γαλ)γῆς τῶν 305 ἡμ. τῆς Γαλ. Περ.
1	Γάγγης	S.153	Φ.Α.	Η.Π.Α.	2	4125,0
2	Ξέρξης	S.146	»	»	5	4133,0
3	Ἀντίοχος	S.155	»	»	5	4043,0
4	Ἄρης	S.139	»	»	2	4047,0
5	Βουκέφαλος	S.148	»	»	3	4077,0
6	Πύρρος	S.128	»	»	7	3874,0
7	Δαρεῖος	S.151	»	»	10	3857,0
8	Ἀντίοχος	S.132	»	»	3	3818,0
9	Ἄτταλος	S.147	»	»	7	3799,0
10	Κρόνος	S.140	»	»	3	3787,0
11	Γρανικός	S.150	»	»	1	3720,0
12	Φιλώτας	S.149	»	»	1	3823,0
13	Κλειτός	S.152	»	»	9	3628,0
14	Ἄξιός	S.104	»	»	8	3547,5
15	Γαλλικός	S.107	»	»	7	3484,5
16	Ἀμύντας	S.131	»	»	10	3357,0
17	Ἄρδας	S.109	»	»	7	3326,0
18	Χολομών	S.119	»	»	2	3226,0
19	Ἀρχέλαος	S.130	»	»	4	3012,0
20	Νέστωρ	H5	Μ.Π.	»	2	6061,0
21	Παρμενίων	H2	»	»	2	4688
22	Ἀντίπατρος	H1	»	»	9	4713,0

Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Ι Σ

Μεταξὺ τῶν θεμάτων τοῦ Σταθμοῦ Κτηνοτροφικῆς Ἐρεῦνης Διαβατῶν Θεσσαλονικῆς πρωτεύουσαν θέσιν κατέχει ἡ διαπίστωσις τῆς βελτιωτικῆς ἱκανότητος τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὡς σπερματοδοτῶν χρησιμοποιουμένων ταύρων.

Εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην ἐρευνῶνται τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐλέγχου τῆς γαλακτοπαραγωγῆς τῶν θυγατέρων τῶν ταύρων τοῦ Ἰδρύματος τὰ συγκεντρωθέντα κατὰ τὸ ἔτος 1963.

Ταῦτα συνοψίζονται εἰς πίνακας ἀριθμουμένους ἀπὸ Α - Ε.

Εἰς τὸν πίνακα Α' ἐκτίθενται τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐλέγχου γαλακτοπαραγωγῆς κατὰ θυγατέρα ἐκάστου ταύρου τοῦ Ἰδρύματος κεχωρισμένως.

Εἰς τὸν πίνακα Β' ἐκτίθενται τὰ ἀποτελέσματα τῆς γαλακτοπαραγωγῆς ἀγελάδων προερχομένων ἐκ φυσικῆς ὀχείας θυγατέρων ἰδιωτικῶν ταύρων.

Εἰς τὸν πίνακα Γ' συγκρίνονται τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Α καὶ Β πίνακος κατόπιν ἀναγωγῆς τῆς γαλακτοπαραγωγῆς εἰς γαλακτικὴν περίοδον 305 ἡμερῶν καὶ εἰς ζῶα ἡλικίας 5 - 6 ἐτῶν.

Εἰς τὸν πίνακα Δ' συγκρίνονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν θυγατέρων τῶν ταύρων τοῦ Ἰδρύματος μετὰ ἐκεῖνα τῶν μητέρων τῶν κατόπιν ἀναγωγῆς εἰς Γαλακτικὴν περίοδον 305 ἡμερῶν.

Εἰς τὸν πίνακα Ε' μελετᾶται ἡ γενεαλογία τῶν ταύρων τοῦ Ἰδρύματος, αἱ ἀποδόσεις τῶν προγόνων των, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγελάδων ἐφ' ὧν ἐγένετο σπερματέγχυσις διὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν, τὸ ποσοστὸν γονιμότητος καὶ ὁ μέσος ὅρος τῆς γαλακτοπαραγωγῆς τῶν θυγατέρων των ἐν συγκρίσει μὲ ἐκείνων τῶν μητέρων των.

Ἐκ τῆς ἐρευνητικῆς ταύτης ἐργασίας προκύπτει ὅτι :

- 1.— Ἡ μέση γαλακτοπαραγωγή τῶν ἐλεγχθεισῶν ἀγελάδων θυγατέρων ταύρων τινῶν τοῦ Ἰδρύματος ὡς εἶναι οἱ ὑπ' ἀριθμ. Η1, S.155, S.147, S.146, S.152, S.157, S.128, S.104, S.131, S.109, S.132 ἐν σχέσει πρὸς ἐκείνην τῶν μητέρων των ηὔξήθη ἀπὸ 23-92%.
- 2.— Ἡ βελτιωτικὴ ἐπίδρασις τῶν ταύρων τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ τῆς γαλακτοπαραγωγῆς τῶν θυγατέρων των παρουσιάζει σημαντικὰς διαφοράς.
- 3.— Σπερματοδοτῶν ταύροι μὲ προγόνους ὑψηλοτέρας γαλακτοπαραγωγῆς εἶχον εὐμενεστέραν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς γαλακτοπαραγωγῆς τῶν θυγατέρων των.
- 4.— Ἡ μέση γαλακτοπαραγωγή τῶν ἐλεγχθεισῶν ἀγελάδων θυγατέρων τῶν ταύρων τοῦ Ἰδρύματος ὑπερέχει ἐκείνων τῶν ἐξ ἰδιωτῶν ταύρων κατὰ 29%.
- 5.— Ἡ βελτιωτικὴ ἐπίδρασις τῶν ταύρων τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ τῆς χωρικῆς Ἀγελαδοτροφίας εἶναι καταφανής.

RESEARCH ON THE IMPROVING INFLUENCE OF THE SIRES OF THE RESEARCH BREEDING STATION OF THESSALONIKI ON THE MILK PRODUCTION OF NATIVE HALF-BREED COWS

by Vlachos Constantinos. Director of the Research Breeding Station, and Kallifatides John, Assistant

Summary

Among the various subjects of interest of the Research Breeding Station of Diavata, Thessaloniki, the improving influence of its sires used in A.I., is of primary importance.

In the present paper are studied the results of the check up on the milk production of the daughters of the sires in question, carried out in 1963. These data appear in tables A to F.

Tables A shows the results of the check up on the milk production of the daughters of every sire of the Station separately.

Table B shows the results of the check up on the milk production of daughters born to private native sires by natural service.

Table C shows the results of the comparison of tables A and B on the basis of a lactation period of 305 days, in animals of 5-6 years of age.

In Table D are compared the results of the daughters of the sires of the Station with those of their on the basis of a 305 day lactation period.

In Table E are shown the ancestry of the sires of the Station, the productions of their ancestors, the number of cows inseminated with their semen, their conception rate, the average milk production of their daughters as compared with that of their dams.

As shown by the present research work:

1) The mean milk production of the checked daughters of some of the sires of the Station, e.g. S.155, S.147, S.146, S.152, S.157, S.128, S.104, S.131, S.109, S.132, in comparison with their dams, was increased by 23-92%.

2) The improving influence of the sires of the Station on the milk production of their daughters exhibited considerable differences.

3) Sires of high producing ancestors have had the most beneficial influence on the milk production of their daughters.

4) The mean milk production of checked daughters of the sires of the Station is superior to that of privately owned sires by 29%.

5) The improving influence of the sires of the Station on the native stock is obvious.

Π Ι Ν Α Ξ Ε Ι

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Γενεαλογίας και αποδόσεων (Pedigree) τοῦ ταύρου Τ.Σ. Ἀντιόχου, ἀριθμ. Μητρώου S. 155, φυλῆς Φαιᾶς τῶν Ἑλλήνων Προελεύσεως ΗΠΑ.

Πατήρ : Bradenhurst tex. cen supreme ἀρ. μητρώου ΗΠΑ. 76202

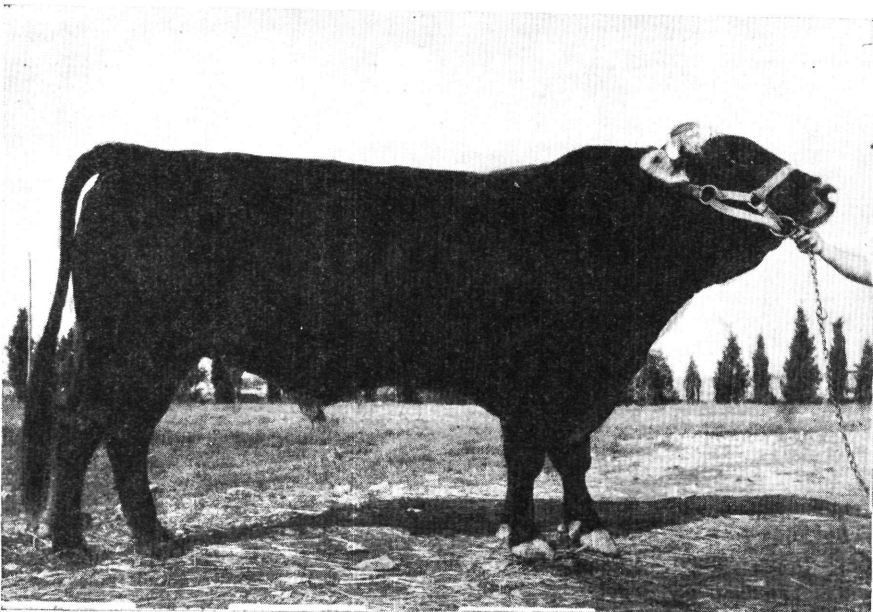
ΑΝΤΙΟΧΟΣ
ἀρ. μ. S. 155

Ἡ μήτηρ του Excellent και εἰς 365 ἡμ. παρήγαγεν 9454 kg. γαλ. με 4,4% λίπος.

Μήτηρ : Spring valley mina ἀρ. μ. ΗΠΑ.178931 εἰς 305 ἡμ. παρήγαγεν 6177 χιλγρ. γάλακτος.

Τοῦ ταύρου ΑΝΤΙΟΧΟΥ ὀκτὼ θυγατέρες αὐτοῦ εἰς 305 ἡμ. γαλ. περιόδου, παρήγαγον κατὰ μ. ὄρον ἑκάστη 2963 χιλγρ. γάλακτος ἐνῶ πέντε ἀντιστοίχως μητέρες αὐτῶν παρήγαγον 2219 kg. ἤτοι αὐξησις ὑπὲρ τῶν ἀγελάδων - θυγατέρων (Τ. Σ.) κατὰ 744 χιλγρ. εἰς τὴν γαλ. περίοδον (305 ἡμ.).

Ἀπὸ τοῦ 1958 μέχρι τοῦ 1962 διὰ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀντιόχου ἐγομιμ)σαν 24,513 ἀγελάδες με ποσοστὸν συλλήψεως 87,5%.

Π Ι Ν Α Ξ Ε 2

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Γενεαλογίας καὶ ἀποδόσεων (Pedigree) τοῦ Ταύρου Τ.Σ. ΞΕΡΞΟΥ ἀριθ. μητρῶου S. 146, φυλῆς Φαιῆς τῶν Ἑλλεινων προελεύσεως Η.Π.Α.

Πατήρ : Lee's Hill Fabulous

ΞΕΡΞΗΣ

S. 146

Μήτηρ : Pleasant Hill Wilma εἰς 305 ἡμέρες παρήγαγεν 6385 χιλγρ. γάλακτος

Τοῦ Ταύρου Ξέρξου, Ξέρξου, S. 146, δώδεκα θυγατέρες εἰς 305 ἡμέρας τῆς Γαλ. περιόδου, παρήγαγον κατὰ μ. ὄρον ἐκάστη 3313 χιλγρ. γάλακτος ἐνῶ 7 ἀντιστοίχως μητέρες αὐτῶν παρήγαγον 2461 χιλγρ. γάλακτος ἦτοι αὔξησις ὑπὲρ τῶν ἀγελάδων θυγατέρων κατὰ 852 KG εἰς 305 ἡμέρας τῆς γαλκῆς περιόδου.

Ἀπὸ τοῦ 1957 μέχρι καὶ τοῦ 1962, διὰ τοῦ σπέρματος τοῦ Ξέρξου ἐγον)σαν 36.598 ἀγελάδες μὲ ποσοστὸν συλλήψεως 86 %.

Π Ι Ν Α Ξ Ε 3

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Γενεαλογίας καὶ ἀποδόσεων (Pedigree) τοῦ Ταύρου Τ. Σ. Κλείτου, ἀρ. μητρῶου S. 152, φυλῆς Φαιῆς τῶν Ἑλλεινων, Προελεύσεως Η.Π.Α.

Πατήρ : Star Brook's Caledonia

ΚΛΕΙΤΟΣ

S. 152

ἀρ. μητρῶων ΗΠΑ 126738

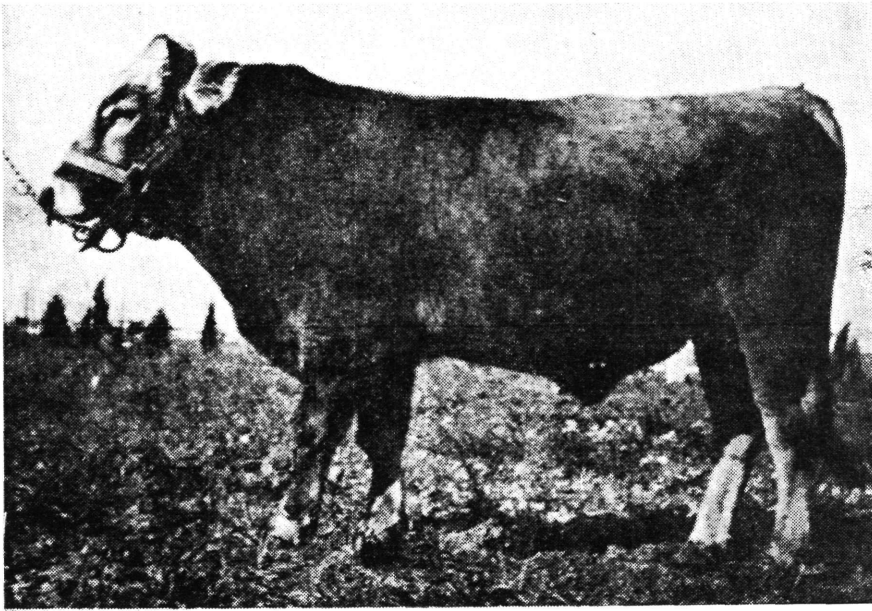
Ἡ προγονή του ἀπέδωσεν εἰς 365 ἡμέρας 10720 χιλγρ.

Μήτηρ : Sandy of Water Cress

Μ. ὄρος γαλγῆς τριῶν γαλ. περιόδων εἶναι 5.500 χιλγρ.

Τοῦ Ταύρου Κλείτου, δώδεκα θυγατέρες, εἰς 305 ἡμέρες τῆς γαλ. περιόδου παρήγαγον κατὰ μέσον ὄρον ἐκάστη 2818,5 χιλγρ. γάλακτος ἐνῶ ὁκτὼ ἀντιστοίχως μητέρες αὐτῶν παρήγαγον 2265 χιλγρ. γάλακτος, ἦτοι αὔξησις ὑπὲρ τῶν ἀγελάδων-θυγατέρων κατὰ 553,5 χιλγρ. εἰς τὰς 305 ἡμέρας τῆς γαλ. περιόδου.

Ἀπὸ τοῦ 1957 μέχρι τοῦ 1962, διὰ τοῦ σπέρματος τοῦ Κλείτου ἐγον)σαν 22.605 ἀγελάδες μὲ ποσοστὸν συλλήψεως 83,5 %.

Π Ι Ν Α Ξ Ε 4

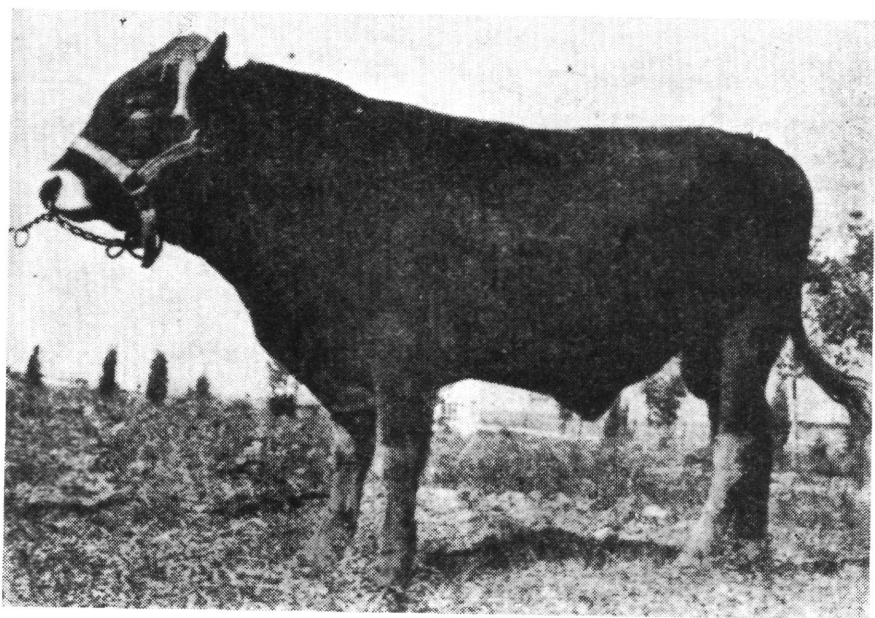
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Γενεαλογίας καὶ ἀποδόσεων (Pedigree) τοῦ Ταύρου Τ.Σ. Δαρείου, ἀρ. μητρώου S. 151, φυλῆς φαιῶς τῶν Ἄλπεων, προελεύσεως ΗΠΑ.

Πατήρ : Spring Valley Eynoy (ΗΠΑ)
 4 θυγατέρες αὐτοῦ παρήγαγον εἰς 305 ἡμ. κατὰ
 μ. ὄρον 6820 χιλγρ. γάλακτος ἐκάστη μὲ 4,2 %
 λίπος.
 Μητέρα : Memory Lane's Terry (ΗΠΑ)
 ὁ μέσος ὄρος τριῶν γαλ. περιόδων αὐτῆς ἦτο
 5900 kg γάλακτος.

Τοῦ ταύρου Δαρείου, δέκα ἐπτὰ (17) θυγατέρες εἰς 305 ἡμ. τῆς γαλ. περιόδου παρήγαγο ν κατὰ μ. ὄρον ἐκάστη 3209,5 χιλγρ. γάλακτος ἐνῶ 11 (ἐνδεκα) ἀντιστοίχως μητέρες αὐτῶν παρήγαγον 2513 χιλγρ., ἦτοι αὔξι- σις ὑπὲρ τῶν ἀγελάδων θυγατέρων κατὰ 696,5 χιλγρ. εἰς τὰς 305 ἡμ. τῆς γαλ. περιόδου.

Ἀπὸ τοῦ 1958 μέχρι τοῦ 1962, διὰ τοῦ σπέρματος τοῦ Δαρείου ἔγον)σαν 22.297 ἀγελάδες μὲ ποσοστὸν συλλήψεως 84,7 %.

Π Ι Ν Α Ξ Ε 5

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Γενεαλογίας καὶ ἀποδόσεων (Pedigree) τοῦ ταύρου Τ. Σ. Ἀττάλου, ἀρ. μητρώου S. 147, φυλῆς Φαιᾶς τῶν Ἄλπεων, προελεύσεως Η.Π.Α.

Πατήρ : Hi-Ho Keeper's A'

ἀρ. μητρώου ΗΠΑ 114,849.

ΑΤΤΑΛΟΣ

S. 147

Ἦτο Grand Champion στὴν Ἐκθεσὴ Ν.Υ. State 1956. Τρεῖς θυγατέρες αὐτοῦ κατὰ μ.ῶ. εἰς 365 ἡμέρας παρήγαγον ἑκάστη 9420 χιλγρ. γάλακτος.

Μήτηρ : Hi-Ho Geraldine, ἀρ. μητρώου ΗΠΑ 260203

παρήγαγεν εἰς 305 ἡμ. 6010 χιλγρ. γάλακτος.

Τοῦ ταύρου Ἀττάλου, ἕνδεκα θυγατέρες, εἰς 305 ἡμέρας τῆς γαλ. εριόδου παρήγαγον κατὰ μ. ὄρον ἑκάστη 2907 χιλγρ. γάλακτος ἐνῶ 8 ἀντιστοίχως μητέρες αὐτῶν παρήγαγον 2101 χιλγρ. γάλακτος κατὰ μ. ὄρον

ΤΟ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟ ACTINISÉ ΓΑΛΑ ΕΒΓΑ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ε Ι :

280 ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΗΣ D

Σήμερα είναι εις όλον τον κόσμον γνωστή ή σημασία τής φυσικής Βιταμίνης D για την ανάπτυξη του οργανισμού του ανθρώπου και, κυρίως, των παιδιών.

Διότι, εκτός του ότι ή Βιταμίνη D τονώνει τον οργανισμό γενικά, προφυλάσσει τα παιδιά από τον ραχιτισμόν, που κινδυνεύουν να πάθουν με την έλλειψή της, στην περίοδο που αναπτύσσεται ό σκελετός τους. Εύκολος και ευχάριστος τρόπος για να αποτρέψουμε αυτόν τον κίνδυνο από τα παιδιά, αλλά και να ενισχύσουμε τον οργανισμό του, είναι να πίνουν το παστεριωμένο Γάλα ΕΒΓΑ-ACTINISÉ, πεύ εκτός από τα βασικά του θρεπτικά στοιχεία, είναι τώρα και πλούσιο σε φυσική Βιταμίνη D.

Η ΕΒΓΑ, ή οποία πρώτη εισηγάγε το 1935 την παστερίωσι στην Ελλάδα παρακολουθοῦσα πάντοτε τās προόδους τής Επιστήμης εις τον τομέα του Γάλακτος, σās προσφέρει τώρα κάτι ωφελιμότερον ακόμη: Το παστεριωμένο γάλα ΕΒΓΑ-ACTINISÉ.

Το ΓΑΛΑ ACTINISÉ είναι ΓΑΛΑ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟΝ δια μιās των ανεγνωρισμένων μεθόδων (θέρμανσις) με ταυτόχρονον εκθεσίαν του εις την επίδρασιν υπερυψών ακτίνων (τεχνικώς με αποτέλεσμα την αύξησιν τής φυσικής Βιταμίνης D εις βάρος τής περιεχομένης εις το γάλα τής χοληστερόλης.

Είναι γνωστόν επίσης και επιστημονικώς αποδεδειγμένον, ότι αι υπερυψεις ακτίνες αποτελοῦν τον "ΖΩΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ", όλων των εκδηλώσεων τής ζωής (FACTEUR VITAL).

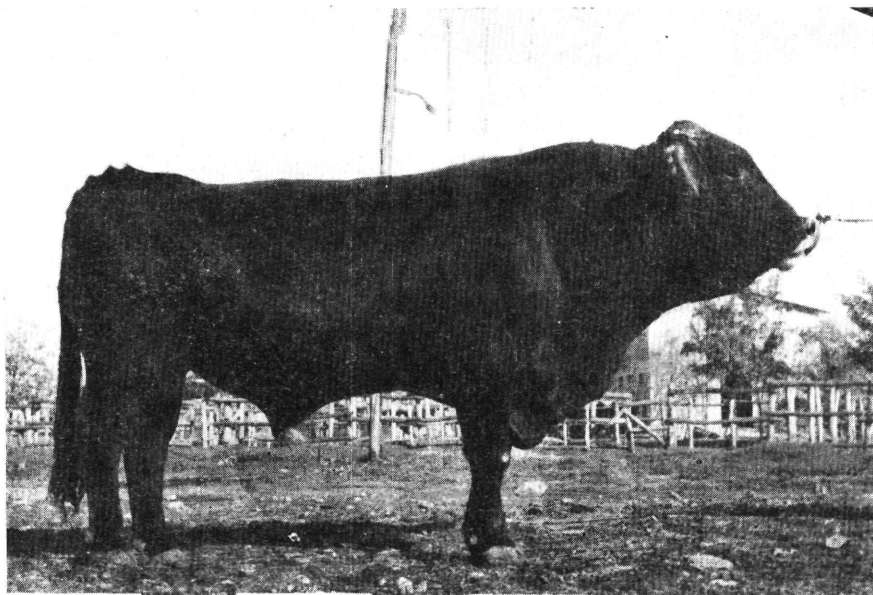
Έτσι εξηγείται και ή υπό των διασήμων βιολόγων έρευνητών SCHEER, GRASSER, DUJOL, ROGET, LASSABLIÈRE RANDOUIN, LESNÉ και πολλών άλλων γενομένη αναμφισβήτητος διαπίστωσις τής ευνοϊκής επίδρασεως των υπερυψών ακτίνων εις την ανάπτυξιν του σκελετού, του δάρους και τής έν γένει διαπλάσεως των νεαρών οργανισμών.

Η διαφορά τής ωφελιμότητος του παστεριωμένου γάλακτος ΕΒΓΑ ACTINISÉ από τα λοιπά γάλατα είναι φανερή άμέσως από το ότι το γάλα ΕΒΓΑ ACTINISÉ περιέχει 280 διεθνεις μονάδες Βιταμίνης D κατά χιλιόγραμμον, ενώ τα λοιπά γάλατα φθάνουν τις 80. Γι' αυτό το παστεριωμένο γάλα ΕΒΓΑ ACTINISÉ είναι περισσότερο υγιεινό, περισσότερο θρεπτικό.

ΕΒΓΑ

ἐκάστη, ἥτοι αἵξεις ὑπὲρ τῶν ἀγελάδων θυγατέρων κατὰ 806 χιλγρ. εἰς τὰς 305 ἡμέρας τῆς γαλ. περιόδου.

Ἀπὸ τοῦ 1957 μέχρι καὶ τοῦ 1962, διὰ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἐπιτάλου, ἐγον)σαν 20.784 ἀγελάδες μὲ ποσοστὸν συλλήψεως 82,5 %.

Π Ι Ν Α Ξ Ε 6

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Γενεαλογίας καὶ ἀποδόσεων (Pedigree) τοῦ ταύρου Τ.Σ. Ἐπιτάλου, ἀρ. μητρώου Η1, φυλῆς Μελαινῆς ποικιλοχρόου, προελεύσεως ΗΠΑ.

ΠΑΤΗΡ : Broad Rock Governor Wayne
 ἀρ. μητρώου ΗΠΑ 1216.270
 (ταῦρος μὲ ἐπιλεγμένο-Selected-Perigree)

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ
 ἀρ. μητρώου Η1

ΜΗΤΗΡ : Ferry Lane Echo Jocko
 ἀριθ. μητρώου ΗΠΑ 3.486.177
 Εἰς 305 ἡμ. ὁ μ. ὄρος γαλ)γῆς ἦτο 8640 χιλγρ.
 (3,6 % λίπος).

Τοῦ ταύρου Ἐπιτάλου δέκα θυγατέρες εἰς 305 ἡμέρας τῆς γαλ. περιόδου παρήγαγον κατὰ μ.ὀ. ἐκάστη 3.406,0 χιλγρ. γάλακτος ἐνῶ πέντε (5) ἀντιστοίχως μητέρες αὐτῶν παρήγαγον 2456 χιλγρ. ἥτοι αἵξεις ὑπὲρ τῶν ἀγελάδων-θυγατέρων κατὰ 950 χιλγρ. εἰς τὰς 305 ἡμέρας τῆς γαλ. περ.

Ἀπὸ τοῦ 1957 μέχρι τοῦ 1962 συμπεριλαμβανομένου, διὰ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀντιπάρου ἐγον)σαν 2962 ἀγελάδες μὲ ποσοστὸν συλλήψεως 84 %.

Π Ι Ν Α Ξ Ε 7

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

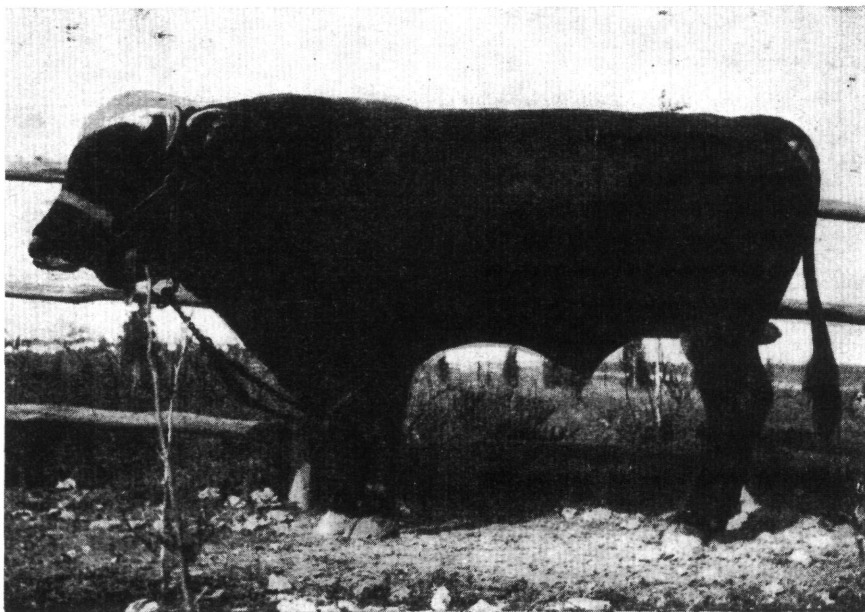
Γενεαλογίας καὶ ἀποδόσεων (Pedigree) τοῦ ταύρου Τ.Σ. Ἀμύντα, ἀριθ. μητρώου S. 131, φυλῆς Φαιᾶς τῶν Ἄλπεων, προελεύσεως ΗΠΑ.

Πατήρ : Bonnie View Challenger's Pride ἀριθ. μητρ. ΗΠΑ 75505.
 ΑΜΥΝΤΑΣ
 S. 131

Μήτηρ : Admiral's Lucy ἀριθ. μητῶν ΗΠΑ 145588.
 Εἰς 365 ἡμ. παρήγαγεν 4722 χιλγρ. γάλακτος.

Τοῦ ταύρου Ἀμύντα, δέκα ἐπτά (17) θυγατέρες εἰς 305 ἡμέρας τῆς γαλ. περιόδου παρήγαγον κατὰ μέσον ὄρον ἐκάστη 2862,5 kg. γάλακτος ἐνῶ 9 (ἐννέα) ἀντιστοίχως μητέρες αὐτῶν παρήγαγον 2441 χιλγρ. γάλακτος, ἤτοι αὐξήσις ὑπὲρ τῶν ἀγελάδων θυγατέρων κατὰ 421,5 χιλγρ. εἰς τὰς 305 ἡμ. τῆς γαλ. περιόδου.

Ἀπὸ τοῦ 1952 μέχρι τοῦ 1962 διὰ τοῦ σπέρματος τοῦ ἀμύντα ἐγον)σαν 39.980 ἀγελάδες μὲ ποσοστὸν συλλήψεως 81,3 %.

Π Ι Ν Α Ξ Ε 8

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Γενεαλογίας καὶ ἀποδόσεων (Pedigree) τοῦ ταύρου Τ.Σ. Πύρρου, ἀριθ. μητρῶου S. 128, φυλῆς Φαιᾶς τῶν Ἑλλήνων, προελεύσεως ΗΠΑ.

Πατήρ : Royal Tartar of Lee's Hill ἀριθ. μητρῶου ΗΠΑ 52443.

ΠΥΡΡΟΣ

ἀρ. μ. S. 128

Μήτηρ : Edno Belle of Grand View ἀριθ. μητρῶου ΗΠΑ 85386 Μ. ὄρος Γαλιγῆς 8577 χιλγρ.

Τοῦ ταύρου Πύρρου ἕνδεκα (11) θυγατέρες εἰς τὰς 305 ἡμέρας Γαλιγῆς περιόδου, παρήγαγον κατὰ μ. ὄρον ἑκάστη 3771 χιλγρ. γάλακτος ἐνῶ ἕξ (6) ἀντιστοίχως μητέρες αὐτῶν παρήγαγον 2604 χιλγρ., ἧτοι αὔξησις ὑπὲρ τῶν ἀγελάδων θυγατέρων κατὰ 1167 χιλγρ. εἰς τὰς 305 ἡμέρας γαλιγῆς περιόδου.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1950 μέχρι τὸ 1960, διὰ τοῦ σπέρματος τοῦ Πύρρου ἐγον)σαν 13.740 ἀγελάδες μὲ ποσοστὸν συλλήψεως 81,50 %.

Ἐκ τοῦ Σταθμοῦ Ἐρεῦνης Κτηνοτροφίας Διαβατῶν Θεσσαλονίκης
Διευθυντής: Καθηγητῆς Κ. Βλάχος

ΧΡΟΝΟΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΕΙΣ ΣΠΕΡΜΑΤΕΓΧΥΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΕΛΑΔΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΟΚΕΤΟΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟΝ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ ΑΥΤΩΝ

Ἵ π ὀ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

Καθηγητοῦ Κτηνιατρικῆς Σχολῆς Π. Θ.

καὶ

ΕΥΠΡΑΞΙΑΣ ΠΑΣΧΑΛΕΡΗ

Ἐκτάκτου βοηθοῦ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς Μαιευτικῆς ὅτι, εἰς τὴν ὑγιᾶ ἀγελάδα μετὰ τὸν τοκετὸν ἢ μήτρα παλινδρομεῖ καὶ ἀνακτᾷ τὸ φυσιολογικὸν της μέγεθος ἐντὸς 4 ἑβδομάδων περίπου (richter, Gotze, Casida καὶ Venzke). Ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι χρειάζεται νὰ διέλθῃ μακρότερον χρονικὸν διάστημα μέχρι τοῦ γονιμοποιηθῆ ἕκ νέου μὲ καλὸν ποσοστὸν συλλήψεως καὶ φυσιολογικὴν ἐξέλιξιν τῆς κυφορίας. Ὁ Edwards (1950) ὑποστηρίζει ὅτι ἡ γονιμότης τῶν ἀγελάδων βαίνει αὐξοῦσα μέχρι τῶν 90 ἡμερῶν μετὰ τὸν τοκετὸν καὶ κατόπιν σταθεροποιεῖται.

Ὁ Trimberger καὶ ἄλλοι (1954) εὐρίσκουν ὡς ἐλάχιστον ὄριον διὰ μίαν καλὴν γονιμότητα τὸ διάστημα τῶν 50-60 ἡμερῶν καὶ ἄλλοι τὰς 60 ἡμέρας. Μὲ αὐτοὺς συμφωνοῦν ὁ Van de Mark, Salisbury (1950) ὁ Beshlebnov (1956) ὁ Bower καὶ Merilan (1958) καὶ ἄλλοι. Ἐξ ἄλλου οἱ Olds καὶ Seath (1954), ὁ Sognen καὶ Filseth (1958) ἔσχον τὸ καλῦτερον ποσοστὸν γονιμότητος ὅταν ἡ σπερματέγχυσις ἐγένετο εἰς τὸ διάστημα μεταξὺ τῆς 60ῆς καὶ 120ῆς ἡμέρας μετὰ τὸν τοκετὸν. Δεδομένου ὅτι ἡ σύλληψις καὶ ἡ κατασκήνωσις τοῦ γονιμοποιηθέντος ὠαρίου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τῆς μήτρας καὶ ὅτι κατὰ τὴν λοχείαν καὶ μετὰ ὁμαλὸν τοκετὸν δημιουργεῖται ἐλαφρὰ φλεγμονή, προκύπτει ὅτι καὶ μετὰ τὴν παλινδρομήσιν πρέπει ἡ μήτρα νὰ διέλθῃ γεννητικὸς τινὰ κύκλους ἄνευ κυφορίας μέχρι πλήρους ἐπανόδου εἰς τὴν φυσιολογικὴν αὐτῆς κατάστασιν. Εἶναι φυσικὸν ὅτι ὁ ἐνδιάμεσος οὗτος χρόνος πρέπει νὰ εἶναι πολὺ μεγαλύτερος ὅταν ἡ μήτρα διῆλθεν κατὰ τὸν τοκετὸν ἢ λοχείαν, παθολογικὴν τινὰ κατάστασιν. Οὕτω αἱ γνώμαι τῶν διαφόρων ἐρευνητῶν διαφέρουν ὡς πρὸς τὸν χρόνον ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τοῦ ἐνδομητρίου. Ἄλλοι εἶναι ὑπὲρ τῆς γνώμης ὅτι 60 ἡμέραι εἶναι ἀρκεταὶ καὶ ἄλλοι ὅτι πρέπει νὰ διέλθουν 2-4 μῆνες. Οἱ τελευταῖοι ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ ποσοστὸν γονιμότητος εἶναι ὑψηλότερον, ἢ νοσηρότης τῶν ἀγελάδων κατὰ τὴν κυφορίαν μικροτέρα καὶ ἡ προετοιμασία διὰ μίαν καλὴν γαλακτοπαρκαγωγὴν καλυτέρα ὅταν παρέλθουν 60-120 ἡμέραι μετὰ τὸν

τοκετόν. Ἐξ ἄλλου ὁ Trimberger (1954) δὲν εὐρίσκει ἀναλογίαν μεταξὺ κατακρατήσεως πλακούντος, μητρίτιδος, ἀποβολῆς ἢ ἄλλων ἐπιλοχειῶν διαταραχῶν ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ μεταξὺ τοκετοῦ καὶ σπερματεγγύσεως χρόνου ὡς πρὸς τὸ ποσοστὸν γονιμότητος ἀφ' ἑτέρου.

Οὕτω ἐπειδὴ αἱ γνῶμαι διίστανται ἀπεφασίσαμεν ὅπως προβῶμεν εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν σπερματεγγύσεων τοῦ ἔτους 1963 τοῦ Σταθμοῦ Κτηνοτροφικῆς Ἐρεῦνης Θεσσαλονίκης καὶ τὴν ἐξαγωγήν συμπερασμάτων ἐπὶ τοῦ παράγοντος αὐτοῦ ὅστις ὑπὸ τὰς ἡμετέρας συνθήκας ὅπου ἡ συντήρησις τῶν ζῶων δὲν εἶναι ἐνδεδειγμένη, πιθανῶς ἢ πρῶτος σπερματέγχυσις νὰ ἔχη ἔτι μεγαλύτεραν ἐπίδρασιν οὐχὶ μόνον ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ γονιμότητος ἀλλὰ ἐπὶ τῆς ἐξελιξέως τῆς κυφορίας καὶ τῆς ἀκολουθούσης γαλακτικῆς περιόδου.

Μέθοδος ἐργασίας

Τὸ ἔτος 1963 ἐγένοντο σπερματεγγύσεις εἰς διαφόρους νομοὺς τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης ἐπὶ ἀγελάδων ἐγκωρίων ἢ διεσταυρωμένων διὰ σπέρματος προερχομένου κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν φυλῶν Σβύτς Ἀμερικῆς καὶ εἰς μικρὰν κλίμακα ἐκ τῶν φυλῶν Jersey, Holstein καὶ Aberdeen, Angus καὶ Hereford.

Ἡ σπερματέγχυσις ἐγένετο ὑπὸ γεωργοτεχνιτῶν σπερματεγγυτῶν καὶ ἐν μέρει ὑπὸ Κτηνιάτρων. Οὗτοι ἐχρησιμοποιοῦν ὑγρὸν σπέρμα πλὴν τοῦ νομοῦ Ἐβρου καὶ Καστοριάς, ὅπου ἦσαν ἐγκατεστημένοι τράπεζαι καταψυγμένου σπέρματος. Ἡ ἀραιώσις τοῦ σπέρματος ἐγένετο διὰ ἀποβουτυρωμένου καὶ παστεριωμένου γάλακτος περιέχοντος 10ο)ο γλυκερίνην. Ἡ σπερματοληψία καὶ προπαρασκευὴ αὐτοῦ ἐγένετο τὴν μεσημβρίαν καὶ ἀπεστέλλετο εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν πρωτὴν τῆς ἐπομένης εἰς τρόπον ὥστε ἅπαντα τὰ συνεργεῖα ἐχρησιμοποιοῦν σπέρμα 2-3 ἡμερῶν.

Μεθ' ἐκάστην σπερματέγχυσιν ἐσημειοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐκδιδομένου πιστοποιητικοῦ πλὴν τῶν ἄλλων στοιχείων καὶ ὁ χρόνος τοῦ τελευταίου τοκετοῦ. Τὰ ἀποτελέσματα ἐξήχθησαν ἐκ τῶν μὴ ἐπιστροφῶν ἐντὸς 4-μῆνου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπὸ ἔρευναν χρονικοῦ διαστήματος ἐνηργήθησαν 7437 σπερματεγγύσεις κατανεμηθεῖσαι ἀνάλογως τῶν ἡμερῶν αἵτινες εἶχον παρέλθει ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ τὰ ἀποτελέσματα συνωψίσθησαν εἰς τὸν κάτωθι πίνακα.

Ἀποτελέσματα

Ἐκ τῶν ἐν τῷ κατωτέρῳ πίνακι ἐκτιθεμένων ἀποτελεσμάτων προκύπτει: 1) ὅτι αἱ ἀγελάδες αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς σπερματέγχυσιν κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα μετὰ τὸν τοκετόν, παρουσιάζουν γονιμότητα, ἥτις βαίνει αὐξοῦσα μέχρι τῆς 120ῆς ἡμέρας (83,57ο)ο καὶ κατόπιν παραμένει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον σταθερὰ κυμαινομένη μεταξὺ 78-80ο)ο, 2) ὅτι τὸ ὑψηλότερον ποσοστὸν παρατηρεῖται ὅταν ἡ σπερματέγχυσις γίνεται τὸν 4ον μῆνα μετὰ τὸν τοκετόν καὶ 3) συμφώνως καὶ πρὸς ἄλλους συγγραφεῖς τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν 50-60 ἡμερῶν ὑπερ μέχρι πρότινος ἐθεωρεῖτο ἐπαρκές διὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τοῦ ἐνδομητρίου, δέον νὰ θεωρῆται ἀνεπαρκές.

Π Ι Ν Α Ξ

Ἐμφαίνων τὴν γονιμότητα τῶν ἀγελάδων ἐν συσχετισμῷ μὲ τὸν παρελθόντα ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ μέχρι τῆς σπερματεγχύσεως χρόνον

α)α	Χρόνος παρελθὼν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ μέχρι τῆς σπερματεγχύσεως	Προσῆ-χθησαν 1	Ἐπα-νῆλθον 2	Ποσοστὸν συλλήψεως %	Παρατηρήσεις
1	30 ἡμέρας	22	5	77,27	
2	45 »	347	85	75,54	
3	60 »	819	211	74,24	
4	75 »	106	27	74,53	
5	90 »	1160	216	81,38	
6	120 »	1260	207	83,57	
7	150 »	616	132	78,57	
8	180 »	756	146	80,69	
9	210 »	424	90	78,78	
10	240 »	408	79	80,64	
11	270 »	178	34	80,90	
12	300 »	237	56	76,37	
13	330 »	61	12	80,33	
14	360 »	1033	178	82,77	

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς

Ἐκ τοῦ Σταθμοῦ Ἐρεῦνης Κτηνοτροφίας Διαβατῶν Θεσσαλονίκης
Διευθυντῆς Καθηγητῆς Κ. Βλάχου

Ἐπίδρασις τοῦ μετὰ τὸν τοκετὸν χρόνου ὑποβολῆς εἰς σπερματέγχυσιν ἐπὶ τῆς γονιμότητος τῶν ἀγελάδων

Ἐ π ὶ

Κ. Βλάχου Καθηγητοῦ Κτηνιατρικῆς Π. Θ.

Εὐπραξίας Πασχαλέρη Ἐκτάκτου Βοηθοῦ

Ἐγένετο ἔρευνα τῶν ἀποτελεσμάτων 7,437 σπερματεγχύσεων ἐνεργηθεισῶν κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ ἔτους 1963 ἐπὶ ἰσαριθμῶν ἀγελάδων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ. Ἡ σπερματέγχυσις ἐγένετο μὲ ὑγρὸν σπέρμα ταύρων διαφόρων φυλῶν ἀραιωθὲν μὲ παστεριωμένον καὶ ἀποβουτυρωμένον γάλα ἀγελάδος περιέχον 10ο)ο γλυκερίνης. Τὸ χρησιμοποιηθὲν σπέρμα ἦτο 24-48 ὥρῶν. Ἐκ τῆς γενομένης ἐρεῦνης προέκυψεν 1) ὅτι ἡ γονιμότης βαίνει αὐξουσα μέχρι τοῦ 4ου μηνὸς μετὰ τὸν τοκετόν, 2) τὸ μεγαλ.τερον ποσοστὸν γονιμότητος παρετηρήθη μεταξὺ τῶν ἀγελάδων αἰτίνας ὑπεβλήθησαν εἰς σπερματέγχυσιν τὸν 4ον μῆνα μετὰ τὸν τοκετόν καὶ 3) ὅτι πέραν τοῦ 4ου μηνὸς τοῦ ποσοστὸν συλλήψεως παρουσιάζει ἐλαφρὰν κάμψιν σταθεροποιούμενον μεταξὺ ὀρισμῶν ὀρίων.

S U M M A R Y

From the laboratories of the Animal Husbandry Research Station of
Diavata-Thessaloniki

Director: Prof. Dr. Const. Vlachos

INFLUENCE OF THE LENGTH OF TIME BETWEEN PARTU-
RITION AND INSEMINATION ON THE FERTILITY
OF CATTLE

by

Prof. C. Vlachos and Eufraxia Paschalari, Special Assistant

The results of artificial inseminations on 7.437 cows carried out in Macedonia and Thrace during the first quarter of 1963 have been studied.

The inseminations were carried out with fresh semen from bulls of various breeds extended in pasteurized cow's skim milk, containing 10% glycerol.

The semen was used within 24-48 hours after collection.

The results of the research carried out were as follows:

1) Fertility increases proportionately with time up to the fourth month after parturition.

2) The highest conception rate was observed among cows inseminated in the fourth month after calving.

3) From the fourth month on the conception rate declines slightly and stabilized between certain limits.

B I B Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

- 1) Basic, M., Jerkovic, U., Perkucin, R., and Sijacic, L. (1963), The optimum post partum service interval in cattle. *Vet. Glash.* 17 : 783-787.
- 2) Beshlebnov, A. (1956) Optimaljnye stok sparivanija Korov porsle otela. *Zvoztostvo* (7) 39-47.
- 3) Bower K. W., and Merilan C. P. (1958). Reproductive efficiency of dairy cattle as influenced by post partum breeding and gestation number. *Res. Bull. Mo. Agric. exp. sta.* No. 673.
- 4) Cacida L. E. and Wenzke W. G. (1936). Observations on reproductive processes in dairy cattle and their relation to breeding efficiency. *Proc. Amer. Soc. Anim. Prod.* 29th meet. 221-223.
- 5) Edwards J. (1950) Fertility in cattle : Effect of post-partum intervals. *Vet. Rec.* 62. 310.
- 6) Olds D. and Seath D. M. (1954). Factors affecting reproductive efficiency in dairy cattle. *Bull. Ky. Agric. exp. sta.* 605.
- 7) Richter-Gotze. *Geburtshilfe* 1960. Paul Parey, Berlin.
- 8) Sognen, E. and Filseth O. (1958) The optimal time of insemination after calving. *Nord. Vet. Med.* 10 331-339.
- 9) Trimberger C. W. (1954) Conception rate in dairy cattle from service of various intervals after parturition. *J. Dairy Sci.* 37 : 1042-1049.
- 10) Van Demark, N. L., Salisbury C. W. (1950) The relation of the post partum breeding interval to reproductive efficiency in dairy cow. *J. Anim. Sci.* 9 : 307-313.

Ἐκ τῆς Κλινικῆς Παθολογίας Βοοειδῶν καὶ Μαιευτικῆς Κτηνιατρ. Σχολῆς Π.Θ.
Διευθυντής : Καθηγητής Κ. ΒΛΑΧΟΣ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΔΙΕΥΡΥΝΣΕΩΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΗΝΥΣΤΡΟΥ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Ἰ π ὀ

Κ. ΒΛΑΧΟΥ, καθηγητοῦ

καὶ

Κ. ΣΕΙ.ΤΑΡΙΔΗ, ΑΛΗΦΑΚΙΩΤΗ ΚΑΙ Α. ΣΦΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς τὴν διευρύνσιν καὶ μετατόπισιν τοῦ ἡνύστρου ἀριστερὰ εἰσχωρεῖ τὸ διευρυνθὲν ἡνύστρον μεταξὺ τῆς μεγάλης κοιλίας καὶ τοῦ ἀριστεροῦ κοιλιακοῦ τοιχώματος ἐκτεινόμενον, συνεπεία τῶν ἐν αὐτῷ συγκεντρωθέντων ἀερίων, πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἄνω (Σχ. 1).

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἡ πάθησις αὐτὴ διεπιστώθη διὰ πρώτην φοράν τὸ 1948 εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ τοὺς Moore, Riley, Westcott καὶ Conner (1954). Ἐκτοτε διεπιστώθη καὶ εἰς ἄλλας χώρας. (Ford (1950), Jones (1952), (Müller (1953), Kaiser and Jakobsen (1953), Marr and Jarret (1955), Westcott (1955), Begg and Whiteford Ravn (1957), Wood (1957), Wood and Allison (1957), Williams and Lloyd (1957), Rosenberger und Dirksen (1957), Hansen, Warsinske, Hjort and Schoenberg (1957), Barret and Nicol (1958), Espersent (1961), Numans (1961), Dirksen (1961), Dirksen (1962).

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ

Οἱ Moore, Riley, Westcott καὶ Conner (1954). Begg καὶ Whiteford (1956), παρατηρήσαντες τὴν διευρύνσιν καὶ μετατόπισιν τοῦ ἡνύστρου 8 ἐβδομάδας πρὸ ἕως 4 ἐβδομάδας μετὰ τὸν τοκετόν, ὑποθέτουν, ὅτι αὐτὴ ὀφείλεται εἰς μηχανικὰ αἷτια (πίεσις τῆς κυοφορούσης μήτρας ἐπὶ τοῦ ἡνύστρου).

Ἐναντίον τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς εἶναι ἡ διαπίστωσις τῆς διευρύνσεως καὶ μετατοπίσεως τοῦ ἡνύστρου εἰς μοσχίδας καὶ ταύρους.

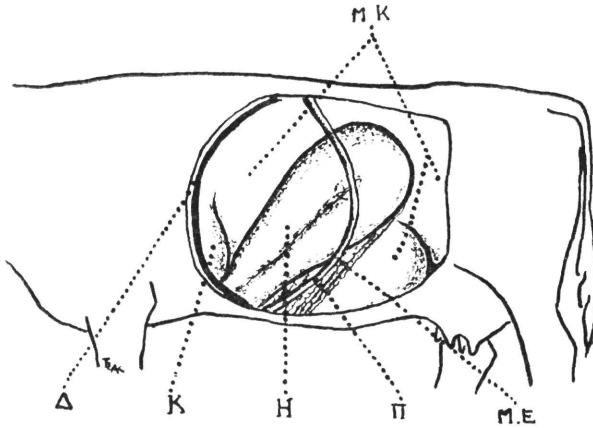
Ὁ Dirksen (1961, 1962) θεωρεῖ ὡς αἰτίαν τῆς παθήσεως τὴν ἀτονίαν τοῦ ἡνύστρου. Τὰ αἷτια τῆς ἀτονίας τοῦ ἡνύστρου δύνανται νὰ εἶναι:

α) Ἐπίδρασις τῆς διατροφῆς: Χειμερινὴ διατροφή. Ἀπότομος ἀλλαγὴ τῆς διατροφῆς.

β) Ἐπίδρασις εἰδικῶν διαταραχῶν μεταβολισμοῦ καὶ τροφοπενιῶν: Ὁξοναιμία, ὑπασβεσταίμια, τετανία, κλπ.

γ) Ἐπίδρασις γενικῆς φύσεως παθήσεων ἢ ὀργανικῶν τοιοῦτων: Ἀποβολαί, κατακράτησις ὑστέρου, ἐπιλόχειοι μολύνσεις, παθήσεις ἥπατος, τραυματικὴ γαστρίτις, κλπ.

Εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσι τὸν ἀσθενὲς ζῶον, ὡς καὶ τὰ ἄλλα ζῶα τοῦ

Σχηματικὴ παράστασις τοῦ διευρυθέντος καὶ μετατοπισθέντος ἡνύστρου εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσι

Δ=διάφραγμα. Κ=κεκρούφαλος. Π=πλευρά. Η=ἡνυστρον. Μ.Ε.=ἐπίπλοον. Μ.Κ.=μεγάλη κοιλία.

βουστασίῳ (Ἰνστιτούτον βελτιώσεως καὶ διατροφῆς ζῶων Γιαννιτσῶν), ἐλάμβανεν τὸ κάτωθι σιτηρέσιον:

- α) 6 Kgr σανοῦ μηδικῆς
β) 3 Kgr ἐκ τοῦ κάτωθι φυράματος :

Ἄραβόσιτος	520 Kgr
Καρπὸς Κριθῆς	700 »
Σόγια	400 »
Μηδικάλευρον	140 »
Πίτυρα σίτου	200 »
Ἄλας μαγειρικὸν	20 »
Ὄστεάλευρον	20 »
Μαρμαρόσκονη	10 »

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ

Ἐναλλασσομένη ἀνορεξία, ἀπίσχνασις, μείωσις τῆς γαλακτοπαραγωγῆς. Τὸ τρίχωμα χάνει τὴν στιλπνότητά αὐτοῦ, καθίσταται τραχύ. Ὁ ἐπιπεφυκῶς καὶ οἱ βλεννογόνοι δὲν παρουσιάζουν μεταβολάς. Οἱ καρδιακοὶ τόνοι εἶναι φυσιολογικοί, ἐνίοτε βραδυκαρδία (40-60). Ἡ κινητικότης τῆς μεγάλης κοιλίας διαταράσσεται ἐλαφρῶς ἕως μεγάλης. Ἐνίοτε παρατηρεῖται πλήρης ἀτόνία τῆς μεγάλης κοιλίας μετ' ἐλαφροῦ τυμπανισμοῦ. Τὰ κόπρανα ἐξέρχονται εἰς μικρὰς ποσότητας, εἶναι λεπτορεύστου ἕως κρεμώδους συστάσεως, χρώματος σκοτεινοῦ.

Τὸ διευρυθρὸν καὶ μετατοπισθὲν ἡνυστρον δὲν ψηλαφεῖται μέσω τοῦ ἀπρηθυσμένου, μολονότι οἱ Begg καὶ Whiteford (1956) ἠδυνήθησαν εἰς 2 πε-

ριπτώσεις νὰ ψηλαφήσουν τὸ ἥνυστρον μέσῳ τοῦ ἀπηυθυσμένου. Διόγκωσις εἰς τὸν ἀριστερὸν κενεῶνα. Ἐνίοτε τὸ διευρυνθὲν καὶ μετατοπισθὲν ἥνυστρον προκαλεῖ διόγκωσιν εἰς τὸν ἀριστερὸν κενεῶνα ὀπισθίως τῆς τελευταίας πλευρᾶς. Διὰ τῆς ἐπικρούσεως τοῦ ἀριστεροῦ κοιλιακοῦ τοιχώματος διαχωρίζεται ἓν ὠσειδῆς πεδίον μετὰ τυμπανικὸν ἤχον.

Ὄπισθίως ἀφορίζεται τὸ πεδίον τοῦτο διὰ τῆς μεγάλης κοιλίας καὶ ἐμπροσθίως ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ πνεύμονος. Ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ διευρύνσεως καὶ μετατοπίσεως τοῦ ἥνυστρου ἐκτείνεται τὸ ἐπικρουστικὸν τοῦτο πεδίον πρὸς τὰ ἄνω καὶ κάτω.

Διὰ τῆς ἀκροάσεως ἐπὶ τῆς θωρακικῆς μοίρας τοῦ ἀριστεροῦ κοιλιακοῦ τοιχώματος ἀκούονται μεμονωμένοι ὀξεῖς ἰσχυροὶ μεταλλικοὶ ἤχοι. Οἱ ἤχοι οὗτοι, ἐφ' ὅσον ἀκούονται συγχρόνως μετὰ τοὺς χαρακτηριστικὸς ἤχους τῆς μεγάλης κοιλίας, εἶναι παθογνωμονικοὶ τῆς παθῆσεως.

Εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσιν ἡ ἀγελᾶς, φυλῆς Jersey, ἡλικίας 5 ἐτῶν, εὐρισκομένη εἰς τὸν θὸν μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ εἰσαχθεῖσα πρὸ 4 ἐτῶν ἐκ τῆς Ἀγγλίας, παρουσίαζεν τὰ κάτωθι συμπτώματα:

Ἄνορεξία, θρεπτικὴ κατάστασις καλή. Καρδιακοὶ τόνοι φυσιολογικοί. Αἱ συσπάσεις τῆς μεγάλης κοιλίας εἶναι ἀσθενεῖς, ἡσυχνότης αὐτῶν μειωμένη. Ἐλαφρὸς περιοδικὸς τυμπανισμὸς. Ἐλαφροὶ κολικοί. Τὰ κόπρανα, σκληρᾶς συστάσεως, ἐξέρχονται εἰς μικρὰς ποσότητας, ὑπὸ μορφὴν βῶλων, ὁμοιάζοντα ὡς πρὸς τὴν μορφολογίαν καὶ σύστασιν μετὰ τὰ κόπρανα τῆς αἰγὸς διαφερόντων ὡς πρὸς τὸ μέγεθος καθ' ὅσον εἶναι ὀλίγον μεγαλύτερα. Ἐξέτασις οὐρῶν διὰ ὀξονικὰ σώματα: ἀρνητικὴ.

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

Ἐφ' ὅσον ἡ πάθησις ἐμφανίζεται ὑπὸ τὰ τυπικὰ αὐτῆς συμπτώματα ἡ διάγνωσις αὐτῆς δὲν εἶναι δυσχερής. Εἰς ἐμφιβόλους ὅμως περιπτώσεις δύναται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἡ διαγνωστικὴ παρακέντησις, ἡ διαγνωστικὴ λαπαροτομία καὶ ἡ διαγνωστικὴ λαπαροσκόπησις (Κ. Σε ταρίδης 1964).

Εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσιν ἡ διάγνωσις ἐτέθη διὰ διαγνωστικῆς λαπαροτομίας.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Πρὸς ἐπανάταξιν τοῦ μετατοπισθέντος ἥνυστρου δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ μία τῶν κατωτέρω χειρουργικῶν μεθόδων (Κ. Σε ταρίδης 1964):

α) Ἐπανάταξις διὰ λαπαροτομίας εἰς τὸν ἀριστερὸν κενεῶνα ἄνευ διανοίξεως τῆς μεγάλης κοιλίας.

β) Ἐπανάταξις διὰ λαπαροτομίας εἰς τὸν ἀριστερὸν κενεῶνα μετὰ διανοίξεως τῆς μεγάλης κοιλίας.

γ) Ἐπανάταξις διὰ λαπαροτομίας εἰς τὸν δεξιὸν κενεῶνα μετὰ καθηλώσεως τοῦ μείζονος ἐπιπλόου ἐπὶ τοῦ κοιλιακοῦ τοιχώματος.

Εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσιν ἐγένετο ἡ ἐπανάταξις τοῦ ἥνυστρου διὰ λαπαροτομίας εἰς τὸν ἀριστερὸν κενεῶνα μετὰ διανοίξεως τῆς μεγάλης κοιλίας.

Ἦδη 2 μῆνας μετὰ τὴν χειρουργικὴν ταύτην ἐπέμβασιν δὲν παρατηρήθη ὑποτροπὴ τῆς παθῆσεως.

K. VLACHOS, K. SEITARIDIS, TH. ALIPHAKIOTIS UND A. SPHEROPOULOS :
 EIN FALL VON LINKSSEITIGER LABMAGENFRWEI-
 TUNG UND—VERLAGERUNG.

Zusammenfassung

Es wird über einen Fall von linksseitiger Labmagenerweiterung und und—verlagerung bei einer Kuh berichtet.

Die Kuh-Jerseyrasse war 5 Jahre alt, 6 Monaten tragend und wurde vor 4 Jahren aus England importiert.

Es wurden bei dem Tier folgende Erscheinungen beobachtet.: Ernahrungszustand gut. Fressunlust (Es wird etwas Heu aufgenommen, während Kraftfutter verschmakt) Rezivierende Tympanie. Leichte Kollikerscheinungen. Die Pansentätigkeit ist herabgesetzt. Kot wie bei Pferd. Keine Azetonämie.

D i a g n o s e: Diagnostische Laparotomie.

B e h a n d l u n g: Reposition des Labmagens nach Laparotomie in der linken Flanke mit Eröffnung des Pansens und Pansenfixation.

Zwei Monaten nach der operativen Behandlung wurde ein Rückfall des Labmagens nicht festgestellt.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Barret and Nicol (1958): Displacement of the bovine abomasum. *Vet. Rec.* 70, 1206-1207.
- Begg and Whiteford (1956): Displacement of the abomasum in the cow. *Vet. Rec.* 68, 7, 122.
- Dirksen (1961): Vorkommen, Ursachen und Entwicklung der linksseitigen Labmagenerverlagerung. *Dt. tierärztl. Wschr.* 68, 8-12.
- Dirksen (1962): Die Erweiterung, Verlagerung und Drehung des Labmagens beim Rind. Verlag P. Paerey in Berlin und Hamburg.
- Espersen (1961): Die rechtsseitige Labmagenerweiterung und -verlagerung beim Rind. *Dt. tierärztl. Wschr.* 68, 2-7.
- Ford (1950): A case of displacement of the bovine abomasum. *Vet. Rec.* 62, 763.
- Hebeler (1954): Displacement of the bovine abomasum. *Vet. Rec.* 66, 269.
- Hansen, Eufson, Warsinske, Hjort and Schoenberg (1957): Displaced abomasum: A relatively common bovine syndrome. *North. Am. Vet.* 38, 5: 129-134.
- Jones (1952): Abomasum displacement in cattle. *Cornell Vet.* 42, 53.
- Kaiser und Jakobsen (1953): Ein Fall von Dislocatio abomasi. *Nord. Vet. Med.* 5, 241-244.
- Marr und Jarrett (1955): Verlagerung des Labmagens in Verbindung mit peptischen Geschwüren bei einer Kuh. *Vet. Rec.* 67, 332-334.
- Moor, Riley, Westcott and Conner (1954): Displacement of the bovine abomasum. *Vet. Med.* 49, 49-51.
- Müller (1953): Verlagerung und Torsion des Labmagens bei einer Kuh. *Dt. tierärztl. Wschr.* 60, 230.
- Numans (1961): Erfahrungen mit der operativen Reposition von Lageveränderungen des Labmagens und im Dickdarmkomplex des Rindes. *Dt. tierärztl. Wschr.* 68, 12-17.
- Ravn (1957): Dislocatio abomasi. *Medlesmbl. danske Dyrlægeoren.* 40, 328-330.

- Rosenberger und Dirksen (1957) : Über die Labmagenverlagerung des Rindes.
Dt. tierarztl. Wschr. 64, 2-7.
- K. Σε ταρίδης (1964). Διεύρυνσις καὶ μετατόπισις τοῦ ἡνώστρου. Ἑλληνικὴ Κτηνιατρικὴ.
Ἔτος Ζ! Τεύχος 2ον, 106-117.
- Westcott. (1955) : Displaced abomasum. Vet. Med. 50, 265.
- Williams and Lloyd (1947) : Displacement of the bovine abomasum.
Vet. Rec. 69, 13 : 405-406.
- Wood (1957) : Displacement of the bovine abomasum.
Vet. Rec. 69, 91-92.
- Wood and Allison (1957) : Displacement of the bovine abomasum.
Vet. Rec. 69, 385.

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΜΙΝΘΙΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΧΙΝΟΚΟΚΚΙΑΣΕΩΣ (1) (2)

Ἦ π ὀ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΔΟΝΟΥ

Εἰς 148 θεωροῦνται ὅτι ἀνέρχονται τὰ εἶδη τῶν παρασίτων, ἅτινα εἶ-
ναι δυνατὸν νὰ μεταδοθοῦν ὑπὸ τῶν ζώων εἰς τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τὸ μεγαλύτε-
ρον ποσοστὸν ὑπεύθυνος τυγχάνει ὁ κύων.

Οὗτος λογίζεται ξενιστῆς 52 αιτιολογικῶν παραγόντων, δυναμένων νὰ
μεταδοθοῦν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἢ τὰ παραγωγικὰ ζῶα καὶ νὰ προκαλέσουν ἀντι-
στοίχους ἀσθενείας μὲ συμπτωματολογίαν βαρεῖαν, ἐλαφράν ἢ καὶ ἀνεπαίσθητον.

Φυσικὰ, μεταξύ τῶν αιτιολογικῶν τούτων παραγόντων, περιλαμβάνονται
καὶ παράσιτα διὰ τὰ ὁποῖα ὁ κύων δὲν θεωρεῖται ὁ ἀποκλειστικὸς φορεὺς,
ἀλλὰ συντελεεῖ ἐμμέσως εἰς τὴν μεταφορὰν καὶ διασπορὰν τῆς ἀσθενείας.
Οὕτω, ἀριθμητικῶς, τὸ ποσοστὸν τῶν ἀσθενειῶν διὰ τὸ ὁποῖον ὁ κύων θεω-
ρεῖται, εἰδικὸς ξενιστῆς μειοῦται κατὰ πολὺ. Ἀλλὰ, ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ἔψιν ἡ
στενὴ σχέσηις τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν παραγωγικῶν ζώων μὲ ἐκεί-
νην τῶν κυνῶν καὶ ἡ διαρκὴς αὔξησις αὐτῶν (5.600.000 εἰς Η.Π.Α. κατὰ
τὴν τελευταίαν ἐξαστίαν), γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτὴ ἡ σημασία τοῦ κυνὸς
κατὰ τὴν φάσιν τῆς διασπορᾶς καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς μόλυνσεως ὑπὸ τῶν παρα-
σίτων, ἀνθρώπων καὶ παραγωγικῶν ζώων.

Εἰς τὸν τομέα τῶν παρασιτώσεων τούτων, μεγίστης σημασίας τυγχάνει
τὸ γενικὸν πρόβλημα τῶν ἐλμινθιάσεων ἀπὸ πλευρᾶς βιολογίας, παρασιτο-

- 1) Ἡ ἀνθελμινθικὴ θεραπεία τῶν κυνῶν καὶ ἡ περισυλλογὴ τῶν ὕλικῶν ἐγένετο
ὑπὸ κτηνιάτρων τοῦ προγράμματος Ἀναπτύξεως Ἡπείρου, ὑπαγομένων εἰς
τὴν Νομοκτηνιατρικὴν Ἑπιτροπείαν Ἰωαννίνων, τῆ συνεργασίᾳ τῶν κτηνιάτρων
Δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν ἐπαρχιακῶν κτηνιάτρων τοῦ Νομοῦ καὶ τῶν Νομο-
κτηνιατρικῶν Ἑπιτροπειῶν καὶ Ἀγροτικῶν Κτηνιατρείων τῶν Νομῶν Πρεβέζης
καὶ Θεσπρωτίας.

Αἱ προεργασίαι καὶ αἱ ἐργαστηρικαὶ διαγνώσεις ἐγένοντο εἰς τὸ Κτηνιατρικὸν
Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον Διαγνώσεως καὶ Ἐρεῦνης Ἰωαννίνων. Μεγί-
στη ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τοῦ πρῶτου τῶν ἀντιλυσισκῶν συνεργειῶν τῆς
Ἑταιρείας Προστασίας τῶν Ζώων τῆν συνεργασίαν μετὰ τῶν ὁμοίων ὀφειλομένων
εἰς τὸν συνάδελφον κ. Ἀγγελόπουλον καὶ τοὺς ὁποίους θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

- 2) Ἀνακοινωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Α. Παπαδάκη, Διευθυντοῦ τοῦ Παρα-
σιτολογικοῦ Τμήματος τῆς Ἑγειονομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν,
εἰς τὸ 19ον Πανελλήνιον Συνέδριον τῆς Ἱατροχειρουργικῆς Ἑταιρείας πραγμα-
τοποιηθὲν εἰς Καλαμάταν τὸν Ἀπρίλιον 1963,

λογίας, κτηνιατρικῆς, ἰατρικῆς καὶ κτηνιατρικῆς ζωοτεχνίας καὶ τὸ ὅποιον ἔχει ἀπασχολήσει καὶ ἀπασχολεῖ καθημερινῶς ἐρευνητὰς ἀπάντων τῶν ὡς ἄνω στενωδῶς συνδεδεμένων ἐπιστημονικῶν κλάδων. Εἰδικώτερον, τὸ πρόβλημα τοῦτο λαμβάνει χαρακτῆρα οἰκονομικοκοινωνικόν, ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς τὰς περιπτώσεις ὕδατιδώσεως, ζωνόσου ὑπὸ τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος γίνεταί « θύμα τοῦ ἑαυτοῦ του » καὶ ἡ κτηνοτροφία ὑφίσταται τεραστίας οἰκονομικὰς ζημίας.

Οὕτω ἐν Ἑλλάδι, ἐξ αἰτίας τῆς ὕδατιδώσεως, ἄνω τῶν 700 ἀτόμων νοσηλεύονται καθ' ἔτος εἰς τὰ Κρατικὰ Νοσοκομεῖα, ἵνα ὑποστοῦν ἐγγεῖρισιν μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των, ἐνῶ αἱ ζημίαι τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἡ κτηνοτροφία μας ὑπολογίζονται εἰς 46 ἑκατομμύρια δραχμὰς ἐτησίως.

Βασικὴν αἰτίαν τῆς ἡμετέρας ἐρεύνης ἐπὶ τῶν ἑλμινθιάσεων, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν καταπολέμησιν αὐτῶν, ἀπετέλεσεν καὶ ἡ ἀναζήτησις τῶν κυνῶν ξενιστῶν τῆς ταινίας ἐχίνοκόκκου, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἡ ἔρευνα ἐπὶ τῆς ὕδατιδώσεως τῶν ἐσφαγμένων ζῶων ἀπὸ πλευρᾶς καθαρῶς κτηνιατρικῆς.

Ἡ ἐργασία ἐπὶ τῶν ἑλμινθιάσεων διεξήχθη εἰς ὀλόκληρον σχεδὸν τὴν Ἡπειρον καὶ περιλαμβάνει μέγα μέρος τῶν τριῶν ἐκ τῶν τεσσάρων Νομῶν τῆς Ἡπέρου.

Οὕτω, ἐπὶ τῶν 319 Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων ἡ ἔρευνα διεξήχθη εἰς 113 Κοινότητες καὶ Δήμους, ἐπὶ τῶν 75 τοῦ Νομοῦ Πρεβέζης εἰς 16 καὶ ἐπὶ τῶν 97 τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας εἰς 26.

Ἐπὶ τοῦ συνημμένου χάρτου δίδεται καθαρὰ ἡ εἰκόνα ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς ἐργασίας ἐπὶ ἐκάστου τῶν Νομῶν καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς Ἡπέρου, ὅπου ἀναγράφονται μόνον αἱ κοινότητες εἰς ἃς διεξήχθη ἡ ἔρευνα.

Συνολικῶς, ἐγένετο ἀνθελμινθικὴ θεραπεία εἰς 3.772 κύνας ἐπὶ τῶν 30.000 περίπου κυνῶν ὀλοκλήρου τῆς Ἡπέρου ἴτοι ἐπὶ ποσοστοῦ 12,57.ο) κατὰ μέσον ὄρον.

Ἀναλυτικῶς, δι' ἕκαστον Νομὸν, Δήμον ἢ Κοινότητα τὸ σύνολον τῶν ὑπαρχόντων κυνῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κυνῶν, εἰς οὓς ἐγένετο θεραπεία, ἐμφαίνεται ὑπὸ τοῦ πίνακος Νο. 1, ἀνερχόμενον εἰς 18.37.ο) διὰ τὸν Νομὸν Ἰωαννίνων, εἰς 8,7.ο) διὰ τὸν Νομὸν Πρεβέζης καὶ εἰς 10,70.ο) διὰ τὸν Νομὸν Θεσπρωτίας(1).

Ἡ ἀνθελμινθικὴ θεραπεία ἐγένετο διὰ τῆς χορηγήσεως ὑδροβρωμικῆς ἀρεκολίνης εἰς δόσιν 2 MG. διὰ κάθε κιλὸν ζῶντος βάρους εἰς διάλυσιν 2.ο), φάρμακον χρησιμοποιοῦμενον συγχρόνως διὰ τὴν διάγνωσιν, τὴν θεραπείαν καὶ τὴν προφύλαξιν.

Κατὰ τὸν Ferro (1956) ἐκ τῆς κτηθείσης πείρας κατὰ τὴν ἀνθελμινθικὴν θεραπείαν εἰς 450.000 κύνας εἰς Ἀργεντινὴν, ἡ ὑδροβρωμικὴ ἀρεκολίνη, ἐξ αἰτίας τοῦ ταχέως ἀποτελεσματοῦς της, τῆς εὐκολίας χορηγήσεως καὶ τῆς ἐλαχίστης τοξικότητος, εἶναι τὸ καλλίτερον προῖον κατὰ τῶν ἑλμινθιάσεων καὶ δὴ κατὰ τῆς ταινίας τοῦ ἐχίνοκόκκου.

1) Ἐφ' ἐνὸς μικροῦ ἀριθμοῦ Κοινοτήτων ἠναγκάσθημεν νὰ θέσωμεν καθ' ὑπολογισμὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαρχόντων κυνῶν (ἐν σχέσει μὲ τὸν πληθυσμὸν, τὴν ἀπασχόλησιν τῶν κατοίκων καὶ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς Κοινότητος), καθ' ὅτι δὲν ἐστάθη δυνατόν νὰ ἀποκτήσωμεν ἀκριβῆ ἐπὶ τοῦ θέματος στοιχεῖα.

Τοῦτο ὑποστηρίζεται καὶ ὑπὸ τοῦ Whitten (1956), ἐνῶ ἀποδεικνύεται πειραματικῶς ὑπὸ τοῦ Bioeca (1958).

Μεγίστης σημασίας τυγχάνουν αἱ ὑπὸ τοῦ Nevenic (1956) πραγματοποιηθεῖσαι ἔρευναι ἐπὶ 75 κυνῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν χορηγούμενην δόσιν καὶ τὴν ἀνεκτικότητα ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν φυλὴν, τὸ φύλον, τὴν ἡλικίαν καὶ τὸν χρόνον δράσεως, ἅτινα ἐλήφθησαν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἡμετέρας ἐρέυνης.

Οὕτω, κατὰ τὸν Nevenic, τὸ καλλίτερον ἀποτέλεσμα ἐπιτυγχάνεται διὰ δόσεως 2 ἕως 4 MG. διὰ κιλὸν ζῶντος βάρους. Ἡ διακυμάνσις αὐτῆ ὑφαιλεται εἰς τὸ ὅτι δι' ὠρισμένας φυλάς, ὡς τὰς κυνηγετικὰς φυλάς, ἡ ὑδροβρωμικὴ ἀρεκολίνη παρουσιάζει μειωμένην δραστικότητα καὶ ὡς ἐκ τούτου δέον νὰ χορηγῆται μεγαλύτερα δόσις.

Ἡ πειραματικὴ ἐπαναχορήγησις διὰ 2, 3, 4 καὶ περισσοτέρας φορὰς ἡμερησίως εἰς ὑγιᾶ ἄτομα ἢ καὶ ἡ χορήγησις περισσοτέρων τῆς μιᾶς δόσεως ἐφ' ἅπαξ (10 ἕως 17 MG διὰ κάθε κιλὸν ζῶντος βάρους), οὐδεμίαν ἐπιδρασιν ἔχουν εἰς τὴν γενικὴν κατάστασιν τοῦ ζῶου. Δημιουργοῦν μόνον μίαν παροδικὴν ὑπεραιμίαν ἐπὶ τοῦ βλενογόνου τοῦ ἐντέρου.

Ἀντιθέτως, ἔγκυα ζῶα, κυνάρια καὶ καχεκτικὰ ἄτομα μετὰ πάροδον 2 ἕως 3 λεπτῶν ἀπὸ τῆς χορηγήσεως παρουσιάζουν Choc διαρκείας 10 ἕως 20 λεπτῶν καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποθάνουν.

Πάντα τὰ ἄτομα, κατὰ τὸν Nevenic, ἅτινα παρέμειναν νηστικὰ ἐπὶ 12ωρον, παρουσιάζουν διαρροϊκὰς κενώσεις εἰς ποσοστὸν 70.0)ο, ἐνῶ ὑπὸ ὀμαλᾶς συνθήκας διατροφῆς, τὸ 50.0)ο παρουσιάζουν ἐμετόν. Παρὰ ταῦτα, εἰς τὰ 80.0)ο τῶν περιπτώσεων ἡ ἀνθελμινθικὴ δρᾶσις ἐπῆλθεν.

Κατὰ τὰς ἡμετέρας παρατηρήσεις, ἡ ὑδροβρωμικὴ ἀρεκολίνη εἰς τὴν δόσιν τῶν δύο MG. διὰ κάθε κιλὸν ζῶντος βάρους γίνεται καλῶς ἀνεκτὴ ὑπὸ τοῦ μεγαλύτερου ποσοστοῦ τῶν κυνῶν (85.0)ο κατὰ μέσον ὄρον), ἐνῶ ἐν μικρῶν ποσοστῶν, ὀλίγον μετὰ τὴν χορήγησιν, παρουσιάζει σιελόρροϊαν, μυϊκὸν τρόμον, ἔμετον, διάρροϊαν καὶ συχνὰ σόκ. Ἡ κατάστασις αὕτη παρέρχεται μετὰ πάροδον 20 περίπου λεπτῶν καὶ εἰς οὐδεμίαν τῶν περιπτώσεων ἔχομεν θάνατον, δικαιολογούμενοι κατὰ τὸν Nevenic εἰς ποσοστὸν 0,07.0)ο.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνθελμινθικῆς θεραπείας τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν κυνῶν εἶχε τὸν στόμαχον καὶ τὸ ἐντερον πλήρες τροφῶν καὶ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ἡ δρᾶσις τῆς ὑδροβρωμικῆς ἀρεκολίνης, ὡς καθαρτικόν, ἐπῆλθε μόνον ἐπὶ τοῦ 38,04.0)ο κατὰ μέσον ὄρον. Εἰς τὸ γενικὸν τοῦτο ποσοστὸν ὑπάρχουν διακυμάνσεις ἀπὸ τὸ μίνιμουμ τῶν 25,42.0)ο εἰς τὸ μάξιμουμ τῶν 56.0)ο.

Εἰς κύνας μὴ παρουσιάσαντας κένωσιν, εἰς τοὺς ὁποίους ἐχορηγήθη καὶ δευτέρα δόσις μετὰ πάροδον 30 ἕως 60 λεπτῶν, ἡ κένωσις ἐπετεύχθη. Ἐπὶ τῶν ἀτόμων τούτων, ὡς καὶ εἰς ἐκεῖνα εἰς ἃ ἐχορηγήθη μεγαλύτερα τῶν 2 MG. κατὰ κιλὸν ζῶντος βάρους δόσις, δὲν παρετηρήθη δυσφορία. Φυσικὰ, ἐλήφθη πρόνοια ὅπως ἀποφύγωμεν τὴν ἐπαναχορήγησιν ἢ καὶ τὴν αὐξησιν τῆς δόσεως εἰς ἄτομα ἔγκυα, μικρᾶς ἡλικίας ἢ καχεκτικὰ.

Αἱ κενώσεις ἐγένοντο συνήθως εἰς τρεῖς χρόνους καὶ μετὰ πάροδον 10

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΜΙΝΘΙΑΣΕΩΝ

ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΤΗΣ ΥΠΕΙΡΟΥ

Κοινότητες εἰς ἃς διεξήχθη ἡ ἔρευνα.

--- Κοινότητες μεμονωμένα ὑπὸ ταῖνας ἐχθροκόκου

ἕως 60 λεπτῶν ἀπὸ τῆς χορηγήσεως. Κατ' ἀρχὴν ἡ σύστασις τῶν κοπράνων ἦτο σκληρά, καθισταμένη ἐν συνεχείᾳ μαλακή, ἐνῶ εἰς τὸ τέλος τὰ κόπρανα ἦσαν ὕδαρῆ.

Ἐπὶ ἐκάστης κενώσεως ἐγένετο ἔλεγχος καὶ ἀναζήτησις τῶν τυχόν ὑπαρχόντων νηματωδῶν ἢ κεστωδῶν σκωλήκων καὶ ἐλαμβάνετο ἀντιπροσωπευτικὸν δείγμα διὰ τὴν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ πιστοποίησιν κεστωδῶν καὶ νηματωδῶν, τὴν ἀναζήτησιν προγλωττίδων καὶ ὠν.

Ἐν συνόλῳ ἐλήφθησαν 1.410 ἀντιπροσωπευτικὰ δείγματα κατανεμημένα εἰς τὸν Νομὸν Ἰωαννίνων 988, τὸν Νομὸν Πρεβέζης 280 καὶ τὸν Νομὸν Θεσπρωτίας 142.

Ἐπὶ τοῦ πίνακος Νο. 1 ἐμφαίνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ληφθέντων δειγμάτων καὶ κατὰ Δῆμον ἢ Κοινότητα.

Οἱ ἐκάστοτε ἀνευρισκόμενοι ἔλμινθες ἢ τεμάχια αὐτῶν ἐξετάζοντο ὡς πρὸς τὸ μέγεθος, τὸ χρῶμα, τὸ σχῆμα καὶ τὴν διάταξιν τῶν προγλωττίδων. ἀνεζητοῦντο αἱ τυχόν ὑπάρχουσαι σκωληροκεφαλαί, ἐν συνεχείᾳ τεμάχια τῶν κεστωδῶν, τοποθετούμενα μεταξὺ δύο ἀντικειμενοφόρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤσκειτο ἑλαφρὰ πίεσις, ἐξητάζοντο εἰς μικρὰν μεγέθυνσιν ὡς πρὸς τὸ σχῆμα, τὴν διάταξιν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν θέσιν τῶν γεννητικῶν ἐκφορητικῶν πόρων καὶ ἐφ' ὅσον ἐπρόκειτο δι' ὠρίμους προγλωττίδας, κατόπιν συνθλίψεως, ἐπετυγχάνετο ἡ ἔξοδος τῶν ὠν καὶ ἐγένετο ἐξέτασις αὐτῶν.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν κεστωδῶν, τὰ ὡς ἐξετάζοντο ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχῆμα, τὸ ἐξάκανθον ἔμβρυον, τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἐξωτερικοῦ κελύφους, τὸν ἐμβρυοφόρον, τὴν ὑπαρξίν ἢ μὴ βετελινικοῦ ὕγρου καὶ κοκκίων, τὴν ὑπαρξίν ἢ μὴ ἐπιστομίου καὶ μητρικῶν θηλάκων. Ἀκόμη, διὰ τὴν ἀναζήτησιν τῶν ὠν γενικῶς, ἐχρησιμοποιήσαμεν τὸν ἐμπλουτισμὸν διὰ φυγοκεντρώσεως καὶ τὴν μέθοδον τοῦ Willis.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης δι' ὀλόκληρον τὴν Ἠπειρον, κατὰ Νομούς, Ἐπαρχίας, Δήμους καὶ Κοινότητας, ἐμφαίνονται ἐπὶ τοῦ πίνακος Νο. 1, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ συνημμένου χάρτου, ὑπογραμμίζονται μόνον αἱ Κοινότητες, εἰς αἷς ἀνευρέθησαν κύνες ξενισταὶ τῆς ταινίας ἐχινόκοκκου. Τὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ποσοστὰ εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

Π Ι Ν Α Κ Ε Ι

Περιοχὴ	Echino-coccus Granulosus	Ἀσκαρίδες	Ὀξύουροι	Taenia Marginate	Ankylostoma	Trichuris	Diphylidium Caninum	Ἀρνιτιά
Ἠπειρος	7,51	19,21	12,34	4,89	6,02	0,56	14,75	38,51
Νομὸς Ἰωαννίνων	7,08	20,74	13,55	3,03	5,87	0,50	12,28	38,05
Δῆμος Ἰωαννίνων	4,54	25	9,09		9,09		6,81	45,45
Ἐπαρχ. Δωδώνης	5,97	20,98	17,40	1,53	6,65		13,83	55,49
» Κονίσης	6,61	33,62	11,02	0,73	0,73	1,47	20,58	35,29
» Πωγωνίου	9,93	13,53	6,39	7,89	6,76	1,12	15,78	45,11
N. Πρεβέζης	9,28	15,71	8,21	12,14	7,5	1,07	13,92	36,78
N. Θεσπρωτίας	7,04	15,49	11,97	3,52	4,22		12,67	45,07

ΕΝΑΙΩΡΗΜΑ ΧΡΥΣΟΜΥΚΙΝΗΣ ΕΝΕΣΙΜΟΝ

2,5 %

Ένα πραγματικά νέον μέσον καταπολεμήσεως τῶν ἀναπνευστικῶν νόσων τῶν πτηνῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ΧΡΟΝΙΑΣ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΗΣ ΝΟΣΟΥ, ἡ ὁποία προκαλεῖ τεραστίας ζημίας εἰς τὴν πτηνοτροφίαν εἶναι τὸ ΕΝΑΙΩΡΗΜΑ ΧΡΥΣΟΜΥΚΙΝΗΣ ΕΝΕΣΙΜΟΝ 2,5 %, τὸ ὁποῖον περιέχει 25 χιλιοστόγραμμα ΧΡΥΣΟΜΥΚΙΝΗΣ καὶ 0,15 % συμπετυκνωμένης Τοκοφερόλης (Βιτομίνης Ε) εἰς ἕκαστον κυβικὸν ἑκατοστόν.

Ἡ ἑλαιώδης διάλυσις ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ ἐναιώρημα εἶναι ἀπεστεριωμένη καὶ χάρις εἰς μίαν εἰδικὴν οὐσίαν μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι ἀνομεμιγμένη, ἀπορροφᾶται βραδέως καὶ τοιουτοτρόπως ἔχει μεγαλυτέραν ἀποτελεσματικότητά.

Δοσολογία : 1—2 κυβικὰ ἑκατοστὰ ἐνδομυϊκῶς ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῶν πτηνῶν.

Παρατήρησις : Εἰς περιπτώσεις σοβαροῦ κατάρρου τῶν ὀρνίθων, τὸ ἐναιώρημα δύναται νὰ ἐνσταλαχθῆ μέσα εἰς τοὺς ρώθωνας.

Παρασκευάζεται ὑπὸ τῆς :
CYANAMID GMBH—Μόναχον

Ἀποκλειστικοὶ ἀντιπρόσωποι : **ΛΑΠΑΦΑΡΜ Α. Ε.**
Σωκράτους 50 — Τηλ. 535-603 — Ἀθῆναι
Μητροπόλεως 37 — Τηλ. 70.064 — Θεσ/νίκη

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν νὰ διευκρινίσωμεν, ὅτι ποσοστὸν ἐξ 7,51.ο) ἐχίνοκοκκιάσεως ἐπὶ τῶν κυνῶν θεωρεῖται ὑψηλὸν καὶ τοῦτο ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ποσοστοῦ ὕδατιδώσεως ἐπὶ τῶν ἐσφαγμένων ζῶων.

Κατόπιν τούτου, ἡ καταπολέμησις τῶν ταινιῶν δέον νὰ πραγματοποιηθῆται διὰ τῆς χορηγήσεως ἀνθελμινθικῶν ἀποδεδειγμένης καὶ ἀσφαλοῦς δραστηριότητος.

Τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα « Nemural » ἰδιοσκεύασμα (4 Ossi - 3 Acetilamino Tenilarsino - N Metil Tetraidro 1 Metil Nicotinato) χορηγούμενον εἰς δόσιν 5MG διὰ κάθε κίλον ζῶντος βάρους, ἀπομακρύνει κατὰ 80.ο) οὐ τὰς ταινίας γενικῶς καὶ κατὰ 98.ο) τὴν ταινίαν Diphylidium.

Ἡ χορήγησις καθαρτικοῦ μετὰ τῶν ἀνθελμινθικῶν, αὐξάνει τὴν δραστηριότητά του, ἐνῶ ἡ θεραπεία κατὰ τοῦ Diphylidium δέον ὅπως συμπληροῦται διὰ τῆς χρήσεως ἐντομοκτόνων, μὲ σκοπὸν τὴν καταπολέμησιν τῶν ψύλλων.

Ἄρκετὰς φορὰς συνητήσαμεν περιπτώσεις πολυπαρασιτισμοῦ δύο καὶ τριῶν διαφορετικῶν ἐλμινθῶν, αἱ ὁποῖαι ἐμφαίνονται ἀναλυτικῶς ἐπὶ τοῦ πίνακος Νο. 1, γενικώτερον δὲ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

Π Ι Ν Α Κ Ε Ι Ι

Π ε ρ ι ο χ ῆ	Echinococcus Gr.+ Ἀσκαρίδες+ Ὀξύουροι	Echinococcus Gran.+ Diphylidium Caninum	Echinococ. Gran.+ Trichuris	Echinococcus Gr.+ Ankylostoma	Ἀσκαρίδες+ Ὀξύουροι	Ἀσκαρίδες+ Diphylid. Caninum	Ἀσκαρίδες+ Ανκυλόστομα	Ἀσκαρίδες+ Trichuris	Ὀξύουροι+ Diphylidium Caninum	Ὀξύουροι+ Ankylostoma	Diphylidium Can.+ Taenia Marginata	Diphylidium Can.+ Ankylostoma
Ἡπειρός	1	2	1	3	15	13	3	2	5	1	2	5
Νομός Ἰωαννίνων	1	2		2	10	13	1	2	4	1	1	3
Ἐπαρχία Δωδώνης					7	1			1	1		
» Κονίτσης	1	1			1	5	1	2	2			
» Παγωνίων		1		2	2	7			1		1	3
Νομός Πρεβέζης			1	1	5		2		1		1	2
» Θεσπρωτίας												

Ἐν συνεχείᾳ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων ἐταξινομήσαμεν μὲ βᾶσιν τὴν χρησιμοποίησιν, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν περιοχὴν εἰς ἣν ἀνήκουν οἱ κύνες. Ταῦτα ἐμφαίνονται λεπτομερῶς ἐπὶ τῶν πινάκων Νο. II καὶ Νο. III.

Φυσικά, ὅταν λέγωμεν « κύνες θήρας ἢ ποιμενικοὶ », ὡς ἐκ τῶν πινάκων ἐμφαίνεται, δὲν ἐννοοῦμεν, διὰ τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν, ὅτι οὗτοι ἀνήκουν εἰς καθαρὰς κυνηγετικὰς ἢ ποιμενικὰς φυλάς, ἀλλὰ ὅτι χρησιμοποιοῦνται ὡς κυνηγετικοὶ ἢ ποιμενικοὶ κύνες.

Καθαραὶ φυλαὶ εἰς τὴν περιοχὴν, εἰς ἣν διεξήχθη ἡ ἔρευνα δένσυν ἀντῶνται παρὰ μόνον κατὰ περιορισμένον ἀριθμὸν εἰς τὰ ἀστικά κέντρα. Οὕτω, με-

ταξὺ τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν, τὴν πρώτην θέσιν κατέχουν ἐκφυλισμένα προϊόντα τῆς φυλῆς « Ἑλληνικὸς Ἰχνηλάτης » (Γκέκας), ἐνῶ σπανίζουσι τὰ ἀμιγῆ ἄτομα τῆς φυλῆς.

Ἐν μικρὸν ποσοστὸν καθαρῶν κυνηγετικῶν φυλῶν ἐξωτερικοῦ συναντᾶται εἰς τὰς πόλεις, μὲ ἐπικρατέστερον τὸ « Πόϊντερ » διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, ἐνῶ τὸ Ἰρλανδικὸν « Σέττερ » ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Πρέβεζαν.

Εἰς μικρὸν ἀριθμὸν συναντᾶ κανεῖς Ἰταλικά « λαγόσκυλα » (Segugi), « Μπράκ » καὶ « Γκιφρόν ».

Μεταξὺ τῶν φυλάκων καὶ τῶν ποιμενικῶν κυνῶν, τὴν πρώτην θέσιν κατέχουν ἄτομα ἀκαθορίστου φυλῆς, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὰ κοινῶς ὀνομαζόμενα « μαντρόσκυλα » καὶ φθάνοντες ἕως τὰ μικρόσωμα, ἀκαθορίστου προελεύσεως ἀπὸ πολλῶν γενεῶν, κοινὰ ἄτομα.

Ὁ « Μολοσσὸς τῆς Ἡπείρου » ἔχει σχεδὸν παντελῶς ἐκλείψει. Προσωπικῶς συνήντησα πρὸ ἐτῶν εἰς μετακινούμενον ποιμνιον νομάδων κτηνοτρόφων, ἐν μόνον ἄτομον, χρησιμοποιοούμενον μετὰ τῶν ἄλλων κυνῶν ὡς φύλαξ τοῦ ποιμνίου.

Εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων ὑπάρχουσι ἄτομα Σέφερχουντ (ποιμενικὸς Γερμανικὸς), ἀν καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀμφισβητηθῇ ἡ καθαρότης τῆς φυλῆς των. Οἱ κύνες συντροφίας περιλαμβάνουσι ἄτομα συνήθως μικρόσωμα, ἀκαθορίστου φυλῆς καὶ προελεύσεως, ἅτινα ἐγεννήθησαν καὶ ἐμεγάλωσαν εἰς τὴν οἰκίαν ὑπὸ τὰς περιποιήσεις παίδων ἢ ζωοφίλων.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν κυνῶν, ὧν αἱ κενώσεις ἐξετάσθησαν, τὸ 24,53.ο) ἀποτελοῦν κύνες χρησιμοποιοούμενοι ὡς κυνηγετικοί, 60,07.ο) κύνες φύλακες, 15,24.ο) ποιμενικοὶ κύνες καὶ 0,14.ο) κύνες συντροφίας.

Ἐπὶ τῶν οὕτω χρησιμοποιοούμενων κυνῶν, ὀλιγώτερον μεμολυσμένοι τυγχάνουσι οἱ κύνες θήρας (ἐὰν ἐξαίρεσωμεν τοὺς κύνας συντροφίας ἐκ τῶν ὁποίων ἐξετάσθησαν μόνον 2 ἄτομα) τῶν ὁποίων τὰ ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα ἀνέρχονται εἰς 41,80.ο), ἀκολουθοῦν εἰς δευτέραν σειρὰν οἱ κύνες φύλακες μὲ ποσοστὸν 38,37.ο) καὶ τρίτοι οἱ ποιμενικοὶ κύνες μὲ ποσοστὸν 31,96.ο)ο.

Ἐπὶ τοῦ πίνακος Νο. III ἐμφαίνεται εἰσέτι, ὅτι μεταξὺ τῶν κυνῶν ξενιστῶν τῆς ταινίας ἐχينوκόκκου, οἱ κύνες φύλακες, κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν μὲ ποσοστὸν 9,50.ο) ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐξετάσεων, ἀκολουθοῦν οἱ ποιμενικοὶ μὲ ποσοστὸν 5,47.ο) καὶ τρίτοι οἱ κυνηγετικοὶ μὲ ποσοστὸν 4,50.ο)ο.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν προσβολῆς, ἐκ τοῦ αὐτοῦ πίνακος ἐμφαίνεται ὅτι τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν συναντᾶται εἰς ἄτομα μέσης ἡλικίας. Δηλαδή, ἐνῶ διὰ τὴν ἡλικίαν ἕως 1 ἔτους τὸ ποσοστὸν τῶν κυνῶν ξενιστῶν τῆς ταινίας ἐχينوκόκκου εἶναι 1,94.ο), διὰ τὴν ἡλικίαν 1 - 3 ἐτῶν ἀνέρχεται εἰς 31,07.ο)ο, ἀμέσως τοῦτο μειοῦται διὰ τὴν κατηγορίαν κυνῶν ἡλικίας 3 - 5 ἐτῶν εἰς 23,30.ο)ο καὶ μειοῦται ἀκόμη περισσότερον φθάνοντας τὸ 13,6.ο)ο εἰς κύνας ἡλικίας 8 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν ἀποστείρωσιν τῶν κυνῶν ἐκ τῆς ταινίας τοῦ ἐχينوκόκκου μετὰ πάροδον 6-12 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς μόλυνσεως καὶ ἀκόμη τὴν ὑπὸ τῶν Gerlomini καὶ Rosenbusch ἀποψιν, συμφώνως μὲ τὴν ὁποίαν μετὰ τὴν πρώτην μόλυνσιν τοῦ κυνὸς ὑπὸ τῆς ταινίας τοῦ ἐχينوκόκκου, δημι-

ουργεῖται εἰς τοῦτον ἀνοσία ἱκανὴ νὰ προστατεύσῃ τὸν κύνα ἐκ νέας μολύνσεως ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς ταινίας ἐγένετο δι' ἀνθελμινθικῶν.

Αἱ ἀσκαριδιάσεις καὶ ὀξυουριδώσεις, μεμονωμένοι ἢ συνυπάρχουσαι, ἀποτελοῦν τὰς κατ' ἐξοχὴν παρασιτώσεις τῶν νεαρῶν ἀτόμων. Οὕτω, ἡ πρώτη συναντᾶται εἰς ποσοστὸν 34,31.ο)ο εἰς ἄτομα ἡλικίας ἕως 1 ἔτους, 31,7.6)ο εἰς ἄτομα ἕως 3 ἐτῶν, 17,30.ο)ο εἰς ἄτομα ἕως 5 ἐτῶν, 12,1.ο)ο εἰς ἄτομα ἕως 8 ἐτῶν καὶ μόνον 4.ο)ο εἰς ἄτομα ἄνω τῶν 8 ἐτῶν.

Ἡ αὐτὴ περίπου διακύμανσις παρουσιάζεται εἰς τὴν ὀξυουριδίωσιν, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸ μᾶξιμουμ τῶν 26,4.ο)ο διὰ κύνας ἡλικίας μέχρις 1 ἔτους καὶ καταλήγοντες εἰς τὸ μίνιμουμ τῶν 4,6.ο)ο διὰ κύνας ἡλικίας ἄνω τῶν 8 ἐτῶν.

Ἐκ τῆς εἰκόνης ταύτης γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτὴ ἡ σημασία καταπολεμήσεως τῶν νηματωδῶν τούτων κατὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν. Οὕτω, κατὰ τὸν Smith καὶ τὸν Beaver, δέον ὅπως δι' ἄτομα ἡλικίας ἐξ μηνῶν τελεῖται θεραπεία κάθε τέσσαρας ἐβδομάδας καὶ διὰ κύνας ἀπὸ 6 ἕως 24 μηνῶν κάθε 6 ἕως 8 ἐβδομάδας. Τὸ Adipate de Piperazine εἰς ὄσον 20 ἐκ. τοῦ γραμ. κατὰ κιλὸν ζῶντος βάρους, θεωρεῖται ἀποτελεσματικώτατον κατὰ τῶν ἀσκαριδίων, κατὰ δὲ τὸν Skrjabine καὶ κατὰ τῶν ὀξυούρων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀσκαριδιάσεως, μεταξὺ τῶν διαφοροτρόπως χρησιμοποιουμένων κυνῶν, προκύπτει ὅτι τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν μολύνσεως συναντᾶται εἰς τοὺς ποιμενικοὺς κύνας ἀνερχόμενον εἰς 22.ο)ο, ἀκολουθοῦν οἱ κυνηγετικοὶ με 20.ο)ο καὶ τρίτοι κατὰ σειρὰν οἱ φύλακες με 17.ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐξετάσεων. Ἡ αὐτὴ σειρὰ με ἀντιστοίχους διακυμάνσεις ἀκολουθεῖται καὶ ὑπὸ τῆς ὀξυουριδώσεως, ὡς καὶ εἰς τὸν πίνακα Νο. III ἐμφαίνεται.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πίνακος ἐμφαίνεται ἡ σχεδὸν ὁμοιόμορφος κατανομὴ τῆς ταινίας Διφυλίδιον τόσον ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν κυνῶν ὅσον καὶ τὴν ἡλικίαν.

Τὸ ποσοστὸν 6.ο)ο τῶν ἀγγυλοστομιάσεων κατανέμεται κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος μεταξὺ τῶν κυνῶν φυλάκων, ἐνῶ αἱ ὀλίγαι περιπτώσεις τριχοριδώσεως 0,56.ο)ο κατανέμεται μεταξὺ τῶν κυνῶν θήρας καὶ φυλάκων.

Ἀντιθέτως τῶν ὅσων ἡ ξένη βιβλιογραφία ἀναφέρει σχετικά με τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν προσβολῆς τῶν ποιμενικῶν κυνῶν ὑπὸ τῆς ταινίας Marginata, συνηγήσαμεν τούτον εἰς ποσοστὸν 6.ο)ο εἰς τοὺς κύνας φυλάκας, 4.ο)ο εἰς τοὺς κύνας θήρας, ἐνῶ εἰς τοὺς ποιμενικοὺς κύνας μόνον εἰς 0,91.ο)ο περίπου. Δὲν συνηγήσαμεν Coenurus. Βέβαιον εἶναι, ὅτι ἡ νόσος Coenurus Cerebralis συναντᾶται σπανίως εἰς τὴν περιοχὴν. Εἰς χρονικὸν διάστημα τεσσάρων περίπου ἐτῶν ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὸν Νομὸν Ἰωαννίνων τὴν διέγνωσα μίαν μόνον φοράν ἐπὶ προβάτων τῆς Κοινότητος Ἀσπραγγέλων.

Ὅς ἀναφέραμεν, ἐν συνεχείᾳ μᾶς ἀπησχόλησεν ἡ ἔρευνα ἐπὶ τῆς ὕδατιδώσεως τῶν ἐσφαγμένων ζῶων ἀπὸ πλευρᾶς κτηνιατρικῆς παθολογίας.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο, παρ' ὅλον ποῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἔχει πολλοὺς ἀπασχολήσει, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἐπίκαιρον καὶ θὰ συνεχίσῃ, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ λυθῇ ὀριστικῶς.

Οὕτω, εἰς τὰ Δημοτικὰ Σφαγεῖα εἶχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ μελετήσωμεν τὸ ἕλον θέμα. Κατ' ἀρχὴν ἐταξινομήσαμεν τὰ σφάγια κατ' εἶδος καὶ βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 101196)162 ἄρθρ. 10 ἀγορανομικῆς διατάξεως καὶ συνετάξαμεν τὸν ὑπ' ἀριθ. IV πίνακα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμφαίνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐσφαγμένων ζώων, τὰ σφάγια ἅτινα φέρουν κύστεις, τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς 0)0, ὡς καὶ τὰ προσβεβλημένα ὄργανα.

Γενικῶς, τὸ συχνότερον συναντώμενον ἐξ ὕδατιδώσεως προσβεβλημένον ὄργανον, τυγχάνει τὸ ἥπαρ τόσον διὰ τὰ βοοειδῆ, ὅσον καὶ διὰ τὰ προβατοειδῆ.

Αἱ συναντώμεναι ἐπὶ τῶν προσβεβλημένων ἡπάτων ἀλλοιώσεις δύνανται νὰ διαιρεθοῦν εἰς δύο εἶδη :

Οὔτω, ἡ μία, χαρακτηριζομένη ἐκ τῆς μακροσκοπικῆς φυσιολογικῆς ὀψείως τοῦ ἥπατος, ἀφορᾷ ὕδατίδας κύστεις προσφάτους καὶ ἐνδιαφέρει συνήθως ὄργανα νεαρῶν ἀτόμων.

Ἡ δευτέρα εἶναι ἡ τυπικὴ παλαιὰ μορφή, ἀποτελουμένη ἐκ πολλῶν κύστεων, εἰς διαφορετικὰ στάδια, ἐνῶ τὸ ὄργανον παρουσιάζει ἀλλοιώσεις ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχῆμα, τὸν ὄγκον, τὴν σύστασιν καὶ πολλὰς φοράς ποικίλας ἀλλοιώσεις, συνεπεῖα τῆς ἀσχομένης ὑπὸ τῶν κύστεων πίεσεως ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας καὶ τῶν χολαγωγῶν ἀγγείων.

Ἡ παρουσία κύστεων εἰς τοὺς πνεύμονας, δὲν ἀποτελεῖ πάντα τὴν αἰτίαν τῶν ἀνευρισκομένων ἐπὶ τοῦ πνεύμονος ἀλλοιώσεων, ἀλλὰ εἰς ὠρισμένας μόνον περιπτώσεις, συχνότερον ὅταν αἱ κύστεις ἀνευρίσκονται εἰς τὰς κορυφὰς ἢ εἰς τὰ ἄκρα, παρουσιάζονται τμήματα μὲ ἀτελεκτασίαν.

Συχνότερον συναντᾶται τὸ χρόνιον ἐμφύσημα τῶν πνευμονικῶν κυψελίδων, τῶν ὁποίων αἰτιολογίαν θεωρήσαμεν τὴν ἐπὶ τῶν βρόγχων πίεσιν ἐκ μέρους τῶν κύστεων.

Πολλάκις καὶ εἰς περιπτώσεις ἐπεκτάσεως τοῦ ἐμφυσηματος εἰς τὸν διάμεσον ἴσθον, ἀνευρέθησαν κύστεις ἀέρος, πολλὰς φοράς καὶ παρουσία μικρῶν ὕδατιδων κύστεων, ἐξαρτώμενον τοῦτο ἐκ τῆς θέσεως τῆς κύστεως, τῆς παρεμποδίσεως τὴν ὁποίαν δημιουργεῖ κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ ἀέρος πιθανὸν ἐξ αἰτίας τῶν πιέσεων ἐπὶ τῶν ἀγγείων, ἱκανῶν νὰ δημιουργήσουν ἀναιμίαν ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τῶν ἐνδιαφερομένων πνευμονικῶν κυψελίδων.

Εἰδικώτερον, τὸ θέμα τῆς ὕδατιδώσεως ἐπὶ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν ζώων, ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :

Β ο ο ε ι δ ῆ.

Ἐκ τοῦ συνημμένου πίνακος ἐμφαίνεται διὰ τοὺς μόσχους ποσοστὸν μόλυνσεως 0,78.0)0, διὰ τὰς δαμάλεις 4.0)0, καὶ διὰ τὰς ἀγελάδας, βόας καὶ ταύρους 20,48.0)0.

Μεταξὺ τῶν τελευταίων ὑπῆρξαν ἄτομα προσβεβλημένα εἰς μέγιστον βαθμὸν καὶ εἰς περισσώτερα τοῦ ἑνὸς ὄργανα, ὅπερ ὑπεχρέωσεν εἰς τὴν ἀπόρριψιν ὀλοκλήρου τοῦ ὄργάνου.

Παρὰ ταῦτα, ἅπαντα τὰ ἐξετασθέντα ζῶα ἦσαν γενικῶς καλῆς θρεπτικῆς καταστάσεως.

Π ρ ο β α τ ο ε ι δ ῆ.

Τὰ πρόβατα ἀποτελοῦν τὴν κυριωτέραν πηγὴν ἐξαπλώσεως τῆς ἀσθενείας καὶ ὑφίστανται τὴν μεγαλυτέραν οἰκονομικοεμπορικὴν ζημίαν.

Οὕτω, εἰς τὴν ἀξίαν τῶν σπλάγγνων, ἅτινα ἀπορρίπτονται κατὰ τὸν κρεοσκοπικὸν ἔλεγχον, προστίθεται ἡ ποσοτικοποιετικὴ ζήμια ἐπὶ τοῦ γάλακτος καὶ ἡ μείωσις τῆς ἀξίας τοῦ παραγομένου ἐρίου.

Π Ι Ν Α Ξ Ι Ι Ι
Σφάγια καὶ ὑδατίδωσις

Κατηγορία σφαγίου	Συνολικ. ἀριθμὸς ἐσφαγμένων ζώων	Φέροντα κύστεις	%	Παρασιτοφόρα ὄργανα						
				Μόνον ἥπαρ +	Μόνον πνεύμ. +	*Ἡπαρ καὶ πνεύμ. +	Μόνον ἥπαρ ++	Μόνον πνεύμ. ++	*Ἡπαρ καὶ πνεύμ. ++	Σύνολον
Β ο ο ε ι δ ῆ										
Μόσχοι	1,263	10	0,78	10						
Δαμάλεις	23	1	4	1						
Βοοειδῆ	205	42	20,48	15	12	7	4	2	1	1
Π ρ ο β α τ ο ε ι δ ῆ										
Ἄμνοι	11,197	30	0,3	18	12					
Ζυγούρια	55	2	3,5	2						
Πρόβατα	1,316	960	71,22	270	220	143	150	90	85	2
Κριοὶ	66	22	33,33	10	12					
Α ἰ γ ο ε ι δ ῆ										
Ἐρίφια	11,139									
Βετούλια	65									
Αἴγες	3,383	34	1	14	18					
Τράγοι	77									
Χ ο ἰ ρ ο ι										
Χοῖροι	63									

Σημείωσις.—Διὰ τοῦ + χαρακτηρίζονται τὰ σπλάγγνα εἰς τὰ ὅποια ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑδατίδων κύστεων ἦτο περιορισμένος (5-10) καὶ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποκοπῆ τὸ προσβεβλημένον μέρος καὶ τεμάχιον τοῦ σπλάγγνου νὰ δοθῆ εἰς τὴν κατανάλωσιν.

—Διὰ τοῦ ++ χαρακτηρίζεται ἡ ἐκτεταμένη ἐπὶ τῶν σπλάγγνων ὑδατίδωσις ἡ ὅποια ἐπιβάλλει τὴν ἀπόρριψιν ὀλοκλήρου τοῦ σπλάγγνου.

Εἰς τὴν περιπτώσιν μας, τὸ ποσοστὸν μόλυνσεως ἀνέρχεται εἰς 71,22.ο)ο διὰ τὰ πρόβατα, ἐνῶ διὰ τοὺς κριοὺς εἰς 33,33.ο)ο.

Α ἰ γ ο ε ι δ ῆ.

Δὲν συνηγήσαμεν ὑδατίδας κύστεις ἐπὶ νεαρῶν ἀτόμων ἢ ἐπὶ τῶν τράγων. Ἡ ὑδατίδωσις τῶν αἰγοειδῶν, ἂν καὶ δὲν συναντᾶται εἰς ὑψηλὸν ποσοστὸν, 1.ο)ο διὰ τὰς αἴγας, πρέπει νὰ λαμβάνηται σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν ἀπὸ πλευρᾶς προφυλάξεως, καθ' ὅτι αἱ αἴγες καὶ τὰ πρόβατα εἶναι ζῶα, τὰ ὅποια κατ' ἐξοχὴν σφάζονται ἔξω τῶν σφαγείων ἢ, ἔταν δι' αἰκνδήποτε αἰτίαν ἀποθάνουν, ἐγκαταλείπονται ὅπουδῆποτε.

Τὸ μικρὸν ποσοστὸν μολύνσεως τῶν αἰγῶν ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὴν βασικὴν τροφήν αὐτῶν ἀποτελοῦν οἱ θάμνοι, οἱ ὁποῖοι δυσκόλως μολύνονται.

Χοῖροι.

Δὲν συνηντήσαμεν ὑδατίδας κύστεις εἰς χοίρους. Βασικὸν εἶναι, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν σφαγίων ἄτινα ἐξετάσαμεν ἦτο μικρὸς. Εἰς τὴν περιοχὴν ἡ χοιροτροφία εἶναι περιορισμένη καὶ τοῦτο θεωρεῖται ἀποτέλεσμα τῆς τουρκοκρατίας. Ἡ θρησκεία τῶν τούρκων ἀπαγορεύει τὴν κατανάλωσιν κρέατος χοίρου καὶ τοῦτο μὲ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ χρόνου εἶχεν ἀντίκτυπον καὶ εἰς τὸν χριστιανικὸν πληθυσμὸν.

Τελειώνοντες, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀναφέρωμεν ὠρισμένα σχετικὰ μὲ τὴν κοινωτικὴν σημασίαν τῆς ἀσθeneίας :

Ἡ ὑδατίδωσις εἶναι ἡ μόνη ζωνόσος, τὴν ὁποῖαν ὁ ἄνθρωπος παίρνει σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ κυνός, καθ' ὅσον οἱ λοιποὶ ξενισταὶ (ἀλώπηξ, λύκος, θῶς) ἔχουν δευτερεύουσαν σημασίαν εἰς τὴν μόλυσιν.

Ὁ ἄνθρωπος μολύνεται τόσον δι' ἀμέσου ἐπαφῆς ὅσον καὶ ἐμμέσως. Τὸ ὕδωρ, τὰ φρούτα, τὰ λαχανικά, ἡμποροῦν νὰ μεταφέρουν τὴν ἀσθeneian καὶ ἀπόδειξις τούτου, κατὰ τὸν Saggese, εἶναι ὅτι μόνον 10.0)ο τῶν ἀτόμων, ἄτινα ὑπέστησαν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν συνεπείᾳ ὑδατιδώσεως εἰς τὰς κλινικὰς τῆς Ρώμης, ἐτύγχανον κάτοχοι κυνῶν.

Ἡ ἀσθeneia εἶναι διαδεδομένη παντοῦ, ἀλλὰ αἱ χῶραι αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν μεγαλύτερον ποσοστὸν μολύνσεως ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων εἶναι αἱ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, τῆς Μεσογειακῆς Εὐρώπης καὶ ἡ Αὐστραλία. Ἡ Ἑλλάς θεωρεῖται ἀπὸ τὰς χῶρας μὲ ὑψηλὸν ποσοστὸν.

Οὕτω, εἶναι ἀνάγκη ὅπως μᾶς ἀπασχολήσῃ ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς ἐχινοκοκκιάσεως, παραδειγματιζόμενοι ἐκ τῶν Κρατῶν ἄτινα ἔχουν προηγηθῆ εἰς τὸν τομέα τοῦτον. Οὗτος δὲν ἀπαιτεῖ τὴν ἐπίλυσιν τεχνικῶν προβλημάτων, καθ' ὅτι τὰ πάντα εἶναι γνωστὰ ἐπὶ τῆς βιολογίας τῶν παρασίτων, τοῦλάχιστον ὅσα ἀφοροῦν τὴν προφύλαξιν καὶ αἱ μέθοδοι καταπολεμήσεως τυγχάνουν ἀποτελεσματικώταται.

Τοῦτο ἀποδεικνύουν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μακροχρονίου καὶ ἐντατικῶ ἀγῶνος κατὰ τῆς παρασιτώσεως εἰς Ἰσλανδίαν, ἡ ὁποία, ὑπὸ τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν ἐχινοκοκκίαν, ὀνομάζετο « νῆσος τῆς ὑδατιδώσεως », ἐνῶ σήμερον θεωρεῖται ἀπηλλαγμένη. Κατὰ τὸν Bush αἱ ἀνατομοπαθολογικαὶ ἐρευναι ἐπὶ 20.000 προβάτων καὶ αἱ κλινικαὶ καὶ νεκροσκοπικαὶ ἐξετάσεις ἐπὶ κυνῶν ἀπέβησαν ἀρνητικαί.

Ἴσως δὲν ὑπάρχει ἄλλη παρασιτικὴ ἀσθeneia, δυναμένη νὰ καταπολεμηθῆ καὶ νὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ ὀλόκληρον περιοχὴν εὐκολώτερον, καθ' ὅτι ἡ ἀνθελμινθικὴ θεραπεία ἐπὶ τῶν κυνῶν ἀφ' ἑνός, πραγματοποιουμένη ἔστω καὶ μίαν μόνον φοράν ἐτησίως, ἀρκεῖ νὰ τελῆται κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς σφαγῆς τῶν προβάτων καὶ ἡ καταστροφή τῶν ὑδατίδων κύστεων τῶν ἐσφαγμένων ζῶων ἀφ' ἑτέρου δι' ἐμβαπτισμοῦ τούτων ἐπὶ 3-4 ἡμέρας, εἰς κεκορησμένην διάλυσιν Χλωριούχου Νατρίου, ἐπιφέρουν θανατοῦ ἀποτελέσματα.

Ἐξ αἰτίας τούτου καὶ μόνον εἶναι ἐντροπὴ αὕτη νὰ ἀπειλῆ τὴν δημοσίαν ὑγιάν καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τῶσας ζημίας εἰς τὴν ζωοτεχνικὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου μας.

S U M M A R Y

Reserch on the spread of the dogs helminthiasis in Epirus and more especially the echinococciasis.

The Author has carried out an enquiry to prove the extend of the dogs helminthiasis in Epirus.

The research carried out on 1410 examination has established the following percentages: 7,51% cases of *Echinococcus granulosus*, 14,75% *Dipylidium caninum*, 6,02% *Ankylostoma*, and a lot of other parasites in differents percentages.

Further-more the author refers on the use of the Arecoline Hydrobromide as a medicament against helminthiasis and at the same time about his remarks which certify that dogs who harbor the echinococcus after a certain time from the initial infection become sterilized and recovering immunity from this disease able to protect them from a new attack.

The study contains also the results of an enquiry on the extent of the echinococciasis among the animals slaughtered in the public slaughter-house of Jannina and more particulary the extent of this disease among sheeps.

After having commended the severity of the disease and the dangers which may derive from the spread of the infection to humans, and the financial loss which may effect the livestock economy, he points out his conclusions and recommend the employment sanitary measures for the rational fight and eradication of the echinococciasis.

R E S U M E

Recherches sur la diffusion des helmenthiasies parmi les chiens de l'Épire et particulièrement de l'Echinococcose.

L'auteur a effectué de recherches sur la diffusion des helmethiasies parmi les chiens de l'Épire.

Sur 1.410 examens effectués, les différentes parasitoses se rencontrent dans les pourcentages suivantes: *Echinococcus granulosus* 7,51 p. 100, *Dipylidium caninum* 14,75 p. 100, *Ankylostoma* 6,02 p. 100 et les autres parasites dans des pourcentages différents.

Au même temps il se réfère à l'usage de Bromhydiate d'Arecoline comme medicament contre les helmithiasies et à sa constatation selon laquelle chiens qui logent l'*Echinococcus granulosus* après quelque temps depuis leur infection initiale se sterilisent tout seuls et obtient une sorte d'Immunité qui les protège contre une nouvelle contamination.

En outre l'auteur presente les resultats d'une investigation systematique sur la diffusion de l'Echinococcose parmi les diffentes especes d'animaux domestiques abatus dans l'abattoir de Jannina.

Les resultats obtenus prouvent la grande diffusion de l'infestation particulièrement parmi les ovins.

Après avoir démontré l'importance de l'infestation echinococcique et les dangers qu'elle presente aussi bien pour les animaux que pour l'homme, il conclu en emettant le voeux d'un rapide prise des mesures pour combatre la maladie.

RIASSUNTO

Indagine sulla diffusione delle Elmitiasi nella popolazione canina dell'Epiro e particolarmente sull'echinococcosi. 4

L'A. ha eseguito indagine volta ad accertare la diffusione delle parassitosi nella popolazione canina dell'Epiro ed ha trovato nel corso di complessivi 1.140 esami 7,51% *Echinococcus Granulosus*, 14,75% *Dipylidium caninum*, 6,02% *Ankylostoma* ed altri parassiti in percentuale varia.

Nello stesso tempo fa particolarmente cenno sull'uso del Bromidrato di Arecolina come antielmintico, nonché sulla sua constatazione secondo la quale cani infestati dalla taenia echinococcus si autosterilizzano dopo un certo periodo di tempo ed acquistano una immunità capace di proteggerli da una nuova infestione.

Ancora l'A. espone i risultati di una indagine sistematica sulla diffusione della echinococcosi tra le diverse specie animali distinte per categoria e macellate nel civico mattatoio di Jannina—.

Dai dati ottenuti pone in rilievo la vasta diffusione della malattia specialmente fra gli ovini e chiude il suo lavoro richiamando l'attenzione sul pericolo della popolazione umana ed animale dalla echinococcosi per la quale si sospica la messa in opera di una adeguata profilassi.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ADAMI E. : Manuale di Farmacologia e Farmacoterapia Veterinaria (Cisalpino 1948, Milano).
2. AIROLDI M. BELLI L. : Contributo allo studio dei danni economici provocati dall'idatidosi nei bovini. (Vet. It. 1956, 1209).
3. ALESSANDRINI G. : Parassitologia dell'uomo e degli animali domestici (U. T.E.T. 1929, Torino).
4. ALESSANDRINI A., PAMPANA E., FICAI G. : Gli esami di laboratorio (Pozzi Edit., 1949, Roma).
5. BEATΣΟΥ Α., ΚΡΙΜΠΙΘΗ Ε. : Η άγκυλοστομιάσις τοῦ κυνός ('Ελλ. Κτην. 1960, 177).
6. BENBROOK A. E. SLOSS M. W. : Veterinary Clinical Parasitology (Iowa State University 1961, Iowa).
7. BRUMPT E. : Précis de Parasitologie (Lib. de l'académie de médecine 1949, Paris).
8. CABRAS A. : L'echinococcosi in Sardegna (Tip. G. Ledda 1930, Cagliari).
9. CAMPUS A., PISUG. : Malattie degli ovini. (Ramo Ed. Agricoltori 1945, Roma).
10. CARTERI L. : Osservazioni sulla diffusione della distomatosi echinococci e tubercolosi degli animali macellati per il consumo (Vet. It. 1960, 801).
11. CERRUTI C., PEGREFFI G. : La lotta contro le malattie parassitarie (Convegno per la dif. sanit. degli allev. negli ambienti della riforma agraria 1954, Roma).

12. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ Κ. Ι. : Ἰσχύουσα Γεωργικὴ Νομοθεσία (Γραφικαὶ Τέχναι 1952, Ἀθήναι).
13. CORSALINI T. : Frequenza dell' Idatidosi nei soggetti delle diverse specie animali macellati a Bari. (Vet. It. 1959, 644).
14. CORSALINI T. : Indagini sulla frequenza di echinococcus nei cani di Bari (Vet. It. 1958, 457).
15. D'ANCONA U. Biologia Generale (Cas. Ed. Milani 1945, Padova).
16. D'ANCONA U. Biologia e Zoologia Generale (Cas. Ed. Milani 1947, Padova).
17. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗ Ε. Οἰκονομικὴ καὶ Ὑγιεινομικὴ σημασία τῶν νόσων τῶν μεταδιδόμενων ὑπὸ τοῦ κυνὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον (Ἑλλ. Κτην. 1960, 26).
18. DEVE F. : L'echinococcose osseuse (Lib. de l'Academie de Medicine 1948-Paris).
19. DEVE F. : L'echinococcose primitive (Maladie Hydatique) (Lib. de l'Académie de Medicine 1948, Paris).
20. DEVE F. : L'echinococcose secondaire (Lib. de l'Academie de Medicine 1946, Paris).
21. ENZIE, FOSTER, COLGIAZIER : I tenicidi nei cani e nei gatti. (Clin. Vet. 1957, 379).
22. EUZEBY J. : Diagnostic experimental des helminthoses animales. (Vigot frères Edit. 1958, Paris).
23. GRAMENZI F. : L'idatidosi in Australia (Vet. It. 1968, 352).
24. HULL T. G. : Diseases transmitted from animals to man (C. H. YThomas Springfield 1955).
25. HUTYRA F., MAREK J., MANNINGER R. : Patologia speciale e terapia degli animali domestici (Ed. Valardi 1949, Milano).
26. KOUTZ F.R., REBRASSIER R.E. : Identification and Life Cycles of parasites Affecting Domestic Animals (Ohio State University 1951, Columbus).
27. ΛΑΓΑΝΑ Γ., ΜΑΡΑΙΘΗ Δ. : Ἡ ἀγκυλοστομιάσις ἐν Κερκύρα 1954.
28. LAPAGE G. : Veterinary Parasitology (1956 London).
29. LEINATI L. : Compendio di anatomia patologica degli animali domestici (Casa Ed. Ambrosiana 1955, Milano).
30. MARTINI I. : La scomparsa dell' Idatidosi in Istanda (Vet. It.).
31. MEDDA A., IADEVAIA R. : Nuova tecnica per un sicuro accertamento de la presenzadi echinococcus granulosus nell'intestino di canis familiaris (1 Congresso Naz. delle Soc. Ital. di Parassitologia 1959, Sassari).
32. MENSA A. : Patologia Chirurgica Veterinaria (U.T.E.T., 1947, Torino).
33. ΜΕΤΑΞΕΑ Π. : Ἐργαστηριακὴ διάγνωσις παρασίτων τοῦ ἀνθρώπου (1949, Ἀθήναι).
34. MONTRONI L., ARTIOLI D. : Ispezione degli alimenti di origine animale (Lib. Universit. 1953, Bologna).
35. MONARI D., MONTRONI L., MARCATO A. : Anatomia patologica degli animali domestici (Ed. Patron 1949 - Bologna V).
36. NEVEU, LEMAIRE : Traité d'helminthologie Medical et Veterinaire (Vigot frères Editeurs 1936, TParis).
37. PANEBIANCO F., SCIUTTERI E. : Indagini sulla diffusione delle elmintiasi nella popolazione canina delle provincie di Messina (Vet. It. 1955, 1203).
38. ΠΑΝΕΤΣΟΥ Α. : Σημειώσεις παρασιτικών νοσημάτων τῶν κατοικίδιων ζώων (1957 Θεσσαλονίκη).
39. ΠΑΠΑΔΑΚΗ Α. : Ἡ φυσικὴ ἱστορία τῆς ἐχθινοκοκκιάσεως καὶ τὸ ἐν Ἑλλάδι πρόβλημα. (Ἄρχεϊον Ὑγιεινῆς ἀριθ. 1-3, 1962, Ἀθήναι).
40. ΠΑΠΑΔΑΚΗ Α. : Παρασιτολογία (1956 Ἀθήναι).
41. PARENZA P. : Parassitologia Speciale (Lib. Inrternazionale 1947, Napoli).

42. PEGRETTI G. : Appunti sull' opera della Staz. Sperim. Zooprof. della Sardegna nella lotta contro le malat. parassitarie. (Zooprofilassi 1960, No. 1).
43. PELLEGRINI D. : Orientamenti sulla lotta contro le malattie parassitarie (Vet. It. 1955, 542).
44. PELLEGRINI D. : Recenti acquisizioni sulla idatidosi (Vet. It. 1959, 649).
45. PELLEGRINI D. : Sulle Malattie trasmissibili dal cane all'uomo (Supplemento Vet. It. 1957).
46. PESCE A. : Il mio cane (Tit. Cordani 1952, Milano).
47. SAVARESE L. : Echinococci enorme cisti da echinococco nel fegato di una scimmia, operazione, guarigione (La Clin. Vet. 1928, 312).
48. SIMON I. : Farmacologia e Farmacoterapia Veterinaria (Ed. Vallardi 1951, Milano).
49. ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ Μ. : Οι ἀρρώστειες τῶν μηρυκαστικῶν μας (Ἄγροτ. ἐκδόσεις 1958, Ἀθήναι).
50. TANDAS S. : Osservazioni sull'echinococcosi (idatidosi) degli animali macellati in Sassari (Comunicazione al Conv. Naz. di Parassitologia 1959, Sassari).
51. University of Illinois-Agricultural Station- Circular 698. Microscopic diagnosis of parasitism in domestic animals 1952.
52. WHITLOCK J.H. : Illustrated Laboratory Entomology aut Helminthology (Burgess publishing Co., 1952, Minneapolis).

ΤΟ ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΚΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΟΝ ΤΩΝ ΟΡΝΙΘΩΝ

Ἰ π ό

ΕΥΣΤ. ΑΡΤΟΠΟΙΟΥ καὶ ΑΣΤΕΡ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κτηνιάτρων, Εἰδικῶν Πτηνοπαθολόγων

Κατὰ τὴν καθ' ἡμέραν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ ἐκ τοῦ προσκομιζομένου παθολογικοῦ ὕλικου, πλὴν τῶν ἄλλων εἴλκυσαν συχνὰ τὴν προσοχὴν μας ὀρνίθια τὰ ὅποια μακροσκοπικῶς παρουσίαζον διαχύτους αἱμορραγίας εἰς διάφορα ὄργανα καὶ ἰστούς.

Ἡ ἐπιζωοτολογικὴ, κλινικὴ καὶ ἀνατομοπαθολογικὴ εἰκὼν, ἦτο καθ' ὅλα ὁμοία μὲ τὴν περιγραφομένην ὑπὸ διαφόρων ξένων συγγραφέων καὶ κυρίως Ἀμερικανικῶς, ὡς «αἱμορραγικὸν σύνδρομον».

Ἐπειδὴ δέ, ἡ Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία, καθ' ὅσον ἠδυνήθημεν νὰ ἐλέγξωμεν, εἶναι ἐλλιπὴς ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος, προέβημεν εἰς τὴν παροῦσαν ἐργασίαν. Αὕτη ἔχει σκοπὸν κυρίως νὰ καταστήσῃ γνωστὰ εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν πτηνοτροφίαν, πλὴν τῆς αἰτιολογίας, τῶν κλινικῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἀνατομοπαθολογικῶν ἀλλοιώσεων, κυρίως τὴν συχνότητα καὶ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας τὸ ἀνωτέρω σύνδρομον ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν συστηματικὴν πτηνοτροφίαν, ὡς ἐπίσης τὴν πρόληψιν καὶ τὴν θεραπείαν. Ἡ ἀνωτέρω πάθησις παρουσιάζει μεγάλην ἐξάπλωσιν εἰς πολλὰς ἐκτροφὰς ξένων χωρῶν μὲ ἀνεπτυγμένην πτηνοτροφίαν. Παρ' ἡμῖν δὲ καθὼς φαίνεται δὲν εἶναι σπανία ἂν καὶ ἐλλείπουν ἀκριβῆ στοιχεῖα.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ αἱμορραγικοῦ συνδρόμου οἱ Ἀμερικανοὶ συγγραφεῖς περιλαμβάνουν εἰδικὴν νοσολογικὴν κατάστασιν ἢ ὅποια προσβάλλει πτηνὰ ἡλικίας κυρίως μεταξὺ 6-12 ἑβδομάδων. Ἐχει ὅμως περιγραφῆ καὶ εἰς μικροτέραν ὡς καὶ μεγαλυτέραν ἡλικίαν. Τὰ προσβεβλημένα πτηνὰ ἐμφανίζονται καταβεβλημένα, με ἀνώμαλον πτέρωμα, ἀδυναμίαν καὶ γενικὴν ἀναιμικὴν κατάστασιν ἐκδηλουμένην δι' ἀναιμικοῦ λοφίου. Ἡ κεφαλὴ συχνὰ παρουσιάζει κυανοῦν χρωματισμόν, τὰ δὲ αἱματώματα δὲν εἶναι σπάνια. Ἡ ὅλη συμπτωματολογικὴ εἰκὼν τοῦ συνδρόμου συνοδεύεται ἐνίοτε καὶ ὑπὸ δυσόσμου-διαρροίας ὡς καὶ ἰνῶν αἵματος εἰς τὰ κόπρανα.

Αἱ πρῶται περιγραφαὶ αἱμορραγικοῦ συνδρόμου ἐγένοντο τὸ 1950 εἰς τὸ Delaware τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τῶν Backer καὶ Jaquette. Τὸ ἔτος 1951 ἐν συνεχείᾳ ὁ Gordon τὸ περιγράφει εἰς τὴν Ἀγγλίαν οἱ δὲ Bornstein καὶ Samberg τὸ 1952 τὸ ἐπισημαίνουν εἰς τὸ Ἰσραήλ. Κατὰ ἔτη 1953 καὶ 1954 οἱ Gray, Sneyembos, καὶ Reynolds τὸ περιγράφουν κλινικῶς καὶ ἀνατομοπαθολογικῶς εἰς τὴν Μασαχουσέτην. Οἱ Loda καὶ Zanella τὸ παρατηροῦν καὶ τὸ περιγράφουν τὸ 1958 στὴν Ἰταλίαν. Παρ' ἡμῶν—ἀπ' ὅσα τουλάχιστον δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν—δὲν ὑπάρχουν μέχρι σήμερον περιγραφαὶ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ ἐν λόγῳ σύνδρομον. Μερικὰς παρατηρήσεις περιγράφουν οἱ Παπαδόπουλος-Αυφαντῆς 1957.

Ὡς πρὸς τὴν αἰτιολογίαν αἱ γνώμαι τῶν διαφόρων ἐρευνητῶν διίστανται διότι πολλοὶ παράγοντες δύνανται νὰ προκαλέσουν τὸ αἱμορραγικὸν σύνδρομον μεμονομένως ἢ καὶ ἐν συνδυασμῷ. Οὕτω εὐρέθη ὅτι ἡ ἔλλειψις τῆς βιταμίνης K εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν περιπτώσεων εἶναι ὁ κύριος αἰτιολογικὸς παράγων. Μὲ τὰς συγχρόνους μεθόδους ἐκτροφῆς τῶν ὀρνίθων ἢ διατροφή των εἶναι τελείως ἑλλειπτικὴ εἰς χλωρὰν με φυσικὸν ἐπακόλουθον τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τῆς βιταμίνης K, αἱ βασικαὶ ἀνάγκαι τῆς ὁποίας ἱκανοποιῦνται ἐκ τῆς βακτηριακῆς ἐντερικῆς συνθέσεως καὶ τοῦ ἀναλόγου ἐμπλουτισμοῦ τοῦ φυράματος. Κατὰ τοὺς Dam καὶ Schonbeyder (1934), Almquist καὶ Stokstad (1935) καὶ Bornstein καὶ Samberg (1952) ἡ ἔλλειψις τῆς βιταμίνης K εἶναι βασικὴ αἰτία τῆς ἐμφανίσεως τοῦ αἱμορραγικοῦ συνδρόμου. Ὡσαύτως ὠρισμένα οὐσία δύνανται νὰ ἐνεργήσουν ἀνασταλτικῶς εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς βιταμίνης K καὶ νὰ προκαλέσουν οὕτω αἱμορραγικὸν σύνδρομον.

Οὕτω ἡ ἀλόγιστος χρῆσις σουλφοναμιδικῶν σκευασμάτων διὰ θεραπευτικῶς κυρίως σκοποῦς προκαλεῖ ἀλλοίωσιν τοῦ μεταβολισμοῦ καὶ καταστροφὴν τῆς ἐντερικῆς χλωρίδος ἀναστέλλομένης οὕτω τῆς συνθέσεως τῆς βιταμίνης K. Διὰ σειρᾶς πειραμάτων καὶ παρατηρήσεων οἱ Griminger καὶ συνεργ. (1953), Gray καὶ συνεργ. (1953), Sweet καὶ συνεργ. (1954), Vakowitz καὶ συνεργ. (1954), Nelson καὶ Noyris (1956), Shelton καὶ συνεργ. (1954), Borstein καὶ Samberg (1954), Maethedal καὶ Valling (1960) καὶ Joyner καὶ Davis (1956) ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἀλόγιστος χρῆσις σουλφοναμιδικῶν σκευασμάτων με βάσιν τὴν σουλφονοξαλίνην δύναται νὰ προκαλέσῃ αἱμορραγικὸν σύνδρομον. Κατὰ τοὺς Asplin καὶ Boyland (1947) καὶ Farr καὶ Jaquette (1947) καὶ ἡ σουλφαμεζαθίνη χρησιμοποιομένη ἀλόγιστως καὶ ἀνευ συγχρόνου ἐμπλουτισμοῦ τοῦ φυράματος διὰ βιταμίνης K, προκαλεῖ αἱμορραγικὸν σύνδρομον. Κατὰ τὸν Bornstein καὶ Samberg (1954) ὀρνίθια ἡλικίας 6-12 ἑβδομάδων εἶναι περισσότερον εὐπρόσβλητα ἀπὸ τὸ αἱμορραγικὸν σύνδρομον, λόγῳ τῆς χρήσεως σουλφαμιδῶν, παρὰ πτηνὰ μεγαλυτέρας ἡλικίας.

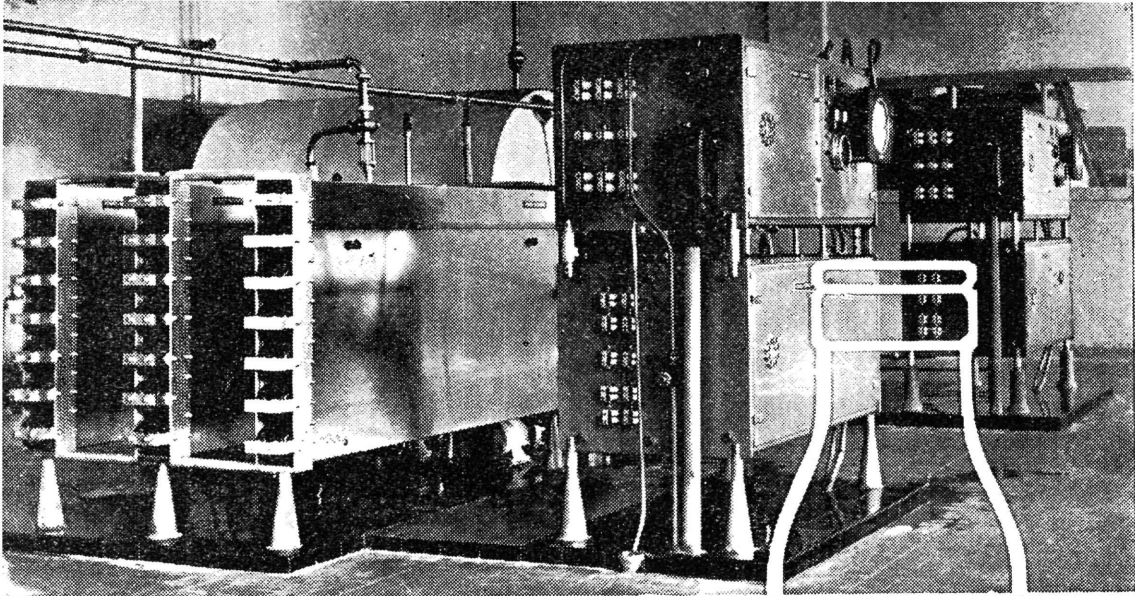
Πλὴν τῶν σουλφοναμιδικῶν σκευασμάτων καὶ αἱ τετρακυκλῖναι δύνανται νὰ ἐπιδράσουν ἀνασταλτικῶς εἰς τὴν βακτηριακὴν ἐντερικὴν σύνθεσιν τῆς βιταμίνης K. Οἱ Griminger καὶ συνεργ. (1953), Sweet καὶ Romoser (1954), καὶ Dempsex καὶ Sanford (1960) θεωροῦν ὅτι ὠριμμένα βιοθεραπευτικά, ὡς ἡ ὀξυτετρακυκλῖνη καὶ ἡ βασιτρασύνη, χορηγούμενα ἐπὶ μακρόν, δύνανται νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ἐντερικὴν χλωρίδα καὶ νὰ ἀναστείλουν οὕτω τὴν σύνθεσιν τῆς βιταμίνης K, ἐπιμηκύνοντα τὸν χρόνον πῆξεως τοῦ αἵματος μὲ πρόκλησιν αἱμορραγιῶν. Ἀντιθέτως ὅμως οἱ Hilbrech καὶ Jochims (1963) παρέτήρησαν ὅτι δόσεις 800 mg ὀξυτετρακυκλῖνης καὶ χλωροτετρακυκλῖνης κατὰ χιλιογράμμον φυράματος εἰς πτηνὰ 9-12 ἑβδομάδων οὐδὲν σύμπτωμα αἱμορραγικοῦ συνδρόμου ἐνεφάνησαν. Οἱ Reynolds καὶ Warden (1953-1954) ἀναφέρουν ὅτι ἡ χλωροτετρακυκλῖνη, ἡ ὀξυτετρακυκλῖνη, ἡ προκαϊνοῦχος πενικιλῖνη καὶ ἡ βασιτρασίνη δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν χωρὶς δυσάρεστα ἀποτελέσματα διὰ τὸν χρόνον πῆξεως τοῦ αἵματος τῶν πτηνῶν, ἀρκεῖ νὰ παρακολοθηθῆται ἡ κανονικὴ δόσις τῆς μεναδιόνης προδρόμου ὡς γνωστὸν τῆς βιταμίνης K εἰς τὸ φύραμα.

Κατὰ τὸν Forgaes καὶ συνεργ. τὸ αἱμορραγικὸν σύνδρομον παρουσιάζει πολλὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα μὲ τὰς μυκοτοξικώσεις. Ἐκ φυραμάτων τὰ ὅποια ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς τὴν διατροφήν ὀρνίθων κρεατοπαραγωγῆς, ὅπου τὸ αἱμορραγικὸν σύνδρομον ἦτο παρόν, ἀπεμόνωσαν διαφόρους τοξικοὺς μύκητας. Ἀναμιχθέντες οἱ μύκητες αὐτοὶ μὲ νέα φυράματα, ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ παρήγαγον τοξικὰς οὐσίας. Πτηνὰ, εἰς τὰ ὅποια ἐχορηγήθησαν τὰ φυράματα αὐτά, εἴτε ἐξετρέφοντο εἰς κλωβούς, εἴτε ἐπὶ στρωμνῆς παρουσίασαν τὸ αἱμορραγικὸν σύνδρομον. Τὸ 1958 οἱ αὐτοὶ συγγραφεῖς προεκάλεσαν τὸ αἱμορραγικὸν σύνδρομον προσθέτοντες εἰς τὸ φύραμα δύο καθαρῶς τοξικοὺς μύκητας, τὸ penicillium purpurogenum καὶ τὸ penic. rubrum.

Οἱ Balloun καὶ Johnson (1952), Pritchard καὶ συνεργ. (1952) καὶ Eveleth καὶ Goldsdy (1953), ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ χορήγησις μεγάλης ποσότητος ἀλεύρου σόγιας εἰς τὸ φύραμα, ἐξαχθείσης διὰ τριχλωροαιθυλενίου (trichlorethylene) δύνανται νὰ προκαλέσῃ αἱμορραγικὸν σύνδρομον. Τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ σόγια, οὔσα πτωχὴ εἰς βιταμίνην K, δίδει μείωσιν τῆς τιμῆς αὐτῆς εἰς τὸ φύραμα. Ἐπίσης ὡς αἰτία τοῦ ἐν λόγω συνδρόμου πρέπει νὰ προστεθῆ καὶ ἡ τοξικότης τοῦ διαλυτοῦ τῆς σόγιας (trichlorethylene). Τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς τοξικότητος μὴ διαλευκανθὲν πλήρως, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ὀρνιθοειδῆ, θεωρεῖται ὅμοιον μὲ τὴν ἀπλαστικὴν ἀναιμίαν τῶν βοοειδῶν (νόσον τοῦ Düren) προκαλουμένην, ὡς γνωστὸν, κατὰ τὴν διατροφήν των μὲ ἄλευρον σόγιας ἐξαχθείσης διὰ τριχλωροαιθυλενίου (trichlorethylene).

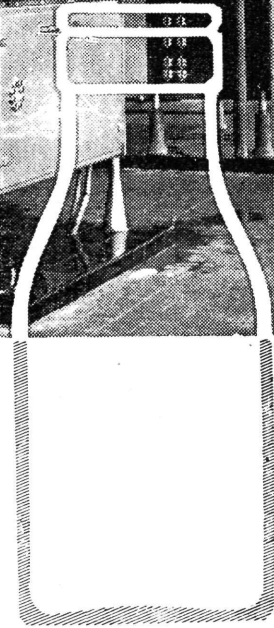
Οἱ Griminger καὶ συνεργ. (1953), καὶ Shelton καὶ συνεργ. (1954) εἰ-
ναι τῆς γνώμης ὅτι τὸ αἱμορραγικὸν σύνδρομον πολλὰς φορὰς δύνανται νὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὴν χορήγησιν ἐνώσεων ἀρσενικοῦ εἰς τὸ φύραμα, διὰ τῶν ὁποίων ὑποβοηθεῖται ἡ ἀνάπτυξις τῶν πτηνῶν.

Κατὰ τοὺς Anderson καὶ συνεργ. (1954, 1960) καὶ Shelton καὶ συνεργ. (1954), τὸ λίπος τῆς τροφῆς καὶ ἡ κανονικὴ λειτουργία τῆς χολῆς δύνανται νὰ ἐπιδράσουν εἰς τὴν ἀπορρόφησιν ἀπὸ τοῦ ἐντέρου τῶν λιποδιαλυτῶν βιταμινῶν K1-K2 καὶ νὰ προκληθῆ οὕτω μία ὑποαβιταμίνωσις ἢ καὶ ἀβιταμίνωσις.

*Γμήμα τῶν νέων ἐγκαταστάσεων τῆς δι' ἀκτινώσεως
 παστεριώσεως τοῦ γάλακτος.*

ΤΩΡΑ Η **ΕΒΓΑ** ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΤΟ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟ ΓΑΛΛΑ**ACTINISÉ**

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΘΡΕΠΤΙΚΟ!
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΥΓΙΕΙΝΟ!

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ «ΕΒΓΑ», πού πρώτη εισηγάγε στην Έλλάδα την παστερίωσι τοῦ γάλακτος, καί πάλιν πρώτη εφαρμόζει σήμερα τὸ νεώτατο Ἐλβετικό σύστημα παστεριώσεως δι' ἀκτινώσεως τοῦ γάλακτος (ACTINISATION).

Εἰδικά συγκροτήματα μηχανμάτων DE STOUTZ ἐγκατέστησεν ἡ «ΕΒΓΑ» καί πραγματοποιεῖ τὴν συγχρονισμένη αὐτὴ

ἐπεξεργασία τοῦ γάλακτος. Χάρης σὺν τῇ νέᾳ μεθόδῳ ἐξασφαλίζεται ἀνωτάτου βαθμοῦ παστερίωσις καί, ταυτοχρόνως, ἐμπλουτισμὸς τοῦ ἐπεξεργασμένου γάλακτος με φυσικὲς βιταμίνες D.

Μηχανήματα DE STOUTZ χρησιμοποιοῦντο εἰς ΕΛΒΕΤΙΑΝ, ΓΑΛΛΙΑΝ, ΙΤΑΛΙΑΝ καὶ ἄλλα προηγμένα εἰς πολιτισμὸν κράτη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α. Ε.

“ΑΛΕΚΤΟΡ”

Ἵπενθυμίζομεν ἐπίσης τὰς ὑποθέσεις ἄλλων συγγραφέων σχετικὰ μὲ τὸ αἱμορραγικὸν σύνδρομον. Οἱ Maag καὶ Burmester (1955) ὑποθέτουν ὅτι τὸ αἱμορραγικὸν σύνδρομον ὀφείλεται εἰς ἓνα ἄγνωστον παράγοντα συνδεδεμένον μὲ ἓνα στέλεχος τοῦ ἰοῦ τῆς σπλαχνικῆς λεμφωματώσεως. Ὁ Cambell (1953) ἀπεμόνωσε ἀπὸ ὄρνιθας μὲ αἱμορραγικὸν σύνδρομον ἓνα μικροοργανισμόν ἀναφερόμενον εἰς τὰ τοξοπλάσματα. Πλήν ὅμως δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀναπαράγῃ τὴν νόσον. Ὁ Mc Farlan (1931) ἀπέδωσε τὴν αἰτίαν εἰς τὰ ζωϊκὰ λευκώματα τῶν φυραμάτων. Κατὰ τοὺς Sanser, Vacowitz, καὶ Moore (1956) τὸ αἱμορραγικὸν σύνδρομον ὀφείλεται εἰς ἀλλεργικὴν ἀντίδρασιν τοῦ ὀργανισμοῦ λόγῳ ἐπανειλημμένων χορηγήσεων διαφόρων φαρμάκων.

ΑΝΑΤΟΜΟΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ

Αἱ κύριαι ἀνατομοπαθολογικαὶ ἀλλοιώσεις, κοιναὶ σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, συνίστανται εἰς στικτὰς αἱμορραγίας διαφόρων ὀργάνων καὶ ἰστών. Τὰ σημεῖα, ὅπου περισσότερον συχνὰ ἐμφανίζονται αἱ αἱμορραγίαι, εἶναι ἡ ἐπιδερμὶς, ὁ ὑποδόριος ἰστός, καὶ αἱ μυϊκαὶ μάζαι τῶν πτερύγων, τῶν ἄκρων, καὶ τοῦ στήθους. Συχνὰ εἶναι ἐπίσης αἱ αἱμορραγίαι τοῦ ὄρρογόνου καὶ τοῦ βλεννογόνου τοῦ ἐντέρου, τοῦ μυοκαρδίου καὶ περικαρδίου. Εἰς μερικὰ πτηνὰ τὰ τυφλὰ ἐμφανίζονται πλήρη αἵματος. Αἱμορραγικαὶ ἐστὶν παρατηροῦνται συχνὰ καὶ εἰς τὴν συμβολὴν τοῦ ἀδενώδους καὶ μυώδους στομάχου. Χαρακτηριστικὸν φαινόμενον εἶναι καὶ ὁ ἀποχρωματισμὸς τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων, ὅστις ἐμφανίζεται μὲ ἀνοικτὸν ἐρυθρὸν ἢ κιτρινόχρουν χρωματισμόν. Περιγράφονται ἐπίσης αἱμορραγίαι τῶν μηνίγγων, σπειραματονεφροῖτις καὶ νεκρωτικὰ ἐμφράγματα τοῦ ἥπατος καὶ τοῦ σπληνός.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἡ σοβαρότης καὶ ἡ συχνότης τῆς ἀνωτέρω νοσολογικῆς καταστάσεως ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀλόγιστον χρῆσιν σουλφοναμιδῶν καὶ ἀντιβιοτικῶν καὶ παρ' ἡμῖν, μᾶς ὤθησαν νὰ μελετήσωμεν τὸ θέμα καὶ νὰ ἐξαγάγωμεν, εἰ δυνατόν, καὶ προσωπικὰ συμπεράσματα—ἐν τῷ μέτρῳ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν μας μέσων—ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἰτιολογίαν καὶ θεραπείαν.

Ἐκ τῶν παρατηρηθεισῶν περιπτώσεων θὰ ἀναφέρωμεν τὰς πλέον ἀντιπροσωπευτικὰς.

1) Σμῆνος 1500 ἀτόμων ὠτοτοκίας τοῦ πτηνοτρόφου Μ.Π. τῆς περιοχῆς Μεγάρων, ἡλικίας 7 ἐβδομάδων κανονικῶς ἐμβολιασθέντων κατὰ τῆς ψευδοπανώλους.—Ὁ ἀνωτέρω πτηνοτρόφος παρατηρήσας πρὸ 12ῆμέρου ἐλάχιστα αἱματηρὰ κόπρανα καὶ μίαν σχετικὴν κατάπτωσιν τοῦ σμήνου ἤρχισε ἰδίᾳ αὐτοῦ πρωτοβουλία, τὴν χορήγησιν ὕδατοδιαλυτοῦ ἀντιοξειδιτικοῦ παρασκευάσματος μὲ βάσιν τὴν σουλφοκινολοξαλίνην. Τὴν πέμπτην ἡμέραν συνεχοῦς χορηγήσεως τοῦ παρασκευάσματος παρετήρησεν βελτίωσιν τοῦ σμήνου, πλὴν ὅμως διὰ τὴν τελείαν ἐξαφάνισιν μερικῶν παρατηρουμένων ἰνῶν αἵματος εἰς τὰ κόπρανα ἐσυνέχισε τὴν χορήγησιν ἐπὶ ἄλλας τρεῖς ἡμέρας καὶ μάλιστα εἰς δόσιν ἐλαφρῶς ἠϋξημένην. Τὴν ἐνάτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς χορηγήσεως παρετήρησεν μεγαλύτερον ἀριθμὸν αἱματηρῶν κοπράνων, κατάπτωσιν τοῦ σμήνου καὶ ἐννέα θανάτους. Τὴν ἐπομένην οἱ θάνατοι ἀνῆλθον εἰς 30 περίπου, ἐνῶ ἡ κατάστασις τοῦ σμήνου ἐπεδεινοῦτο. Ὁ πτηνοτρόφος ὑποθέσας ὑποτροπὴν

τῆς κοκκιδιάσεως ἐσυνέχισε τὴν χορήγησιν τοῦ ἀντικοκκιδιακοῦ φαρμάκου. Μετὰ τετραήμερον, ὅτε προσεκόμισεν πρὸς ἐξέτασιν 6 ὄρνιθια, οἱ θάνατοι συνολικῶς εἶχον ἀνέλθει εἰς 85 περίπου.

Κατὰ τὴν διενεργηθεῖσαν νεκροτομικὴν ἐξέτασιν διεπιστώσαμεν τὴν παθολογικὴν ἀνατομοπαθολογικὴν εἰκόνα τοῦ αἱμορραγικοῦ συνδρόμου. Ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις τῶν κοπράνων διὰ τὴν ὑπαρξίν ὠκύστεων ἢ ἐνδιαμέσων μορφῶν τοῦ κύκλου τῶν κοκκιδίων ἀπέβη ἀρνητικὴ. Διὰ τῆς ὑποδειχθείσης δὲ θεραπευτικῆς ἀγωγῆς τὸ σμῆνος ἐβελτιώθη μετὰ 7) ἡμερον. Θνησιμότης 24,40)ο περίπου.

2) Πτηνοτρόφος Π.Τ. περιοχῆς Μεγάλου Πεύκου Ἀττικῆς, μὲ ἐκτροφὴν 800 περίπου νεοσσῶν κρεατοπαραγωγῆς, εἶχεν ἐνισχύσει, κατὰ τὴν ὑπόδειξιν προπαγανδιστοῦ πτηνοφαρμάκων, τὸ φύραμα μὲ τετρακυκλίνας ἀπὸ τὴν 15ην ἡμέραν τῆς ἡλικίας των διὰ τὴν πρόληψιν τῆς χρονίας ἀναπνευστικῆς νόσου. Πλὴν ὅμως μετὰ ἑπταήμερον ἀπὸ τῆς χορηγήσεως τῶν τετρακυκλινῶν, ὑποπτευθεὶς κοκκιδιάσιν, ἐχορήγησεν καὶ ἀντικοκκιδιακὸν σουλφοναμιδικὸν παρασκευάσμα ἐπὶ πενθήμερον. Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν χορηγήσεως ἐκλήθημεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν ἐκτροφὴν, λόγῳ γενικῆς καταπτώσεως, μερικῆς ἀπισχνάσεως καὶ ὠρισμένων ἐπισυμβάντων θανάτων. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν διεπιστώσαμεν τὸ αἱμορραγικὸν σύνδρομον εἰς ἐλαφρὰν μορφήν. Θνησιμότης 90)ο περίπου. Τὸ αἱμορραγικὸν σύνδρομον παρατηρήσαμεν εἰς περιορισμένον ἀριθμὸν καὶ μὲ μικρὸν ποσοστὸν θνησιμότητος καὶ εἰς νεοσσούς ἀναπαραγωγῆς, ἡλικίας 10 ἑβδομάδων τοῦ ἐκκολάπτου Μ.Π. τῆς περιοχῆς Μεγάρων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ δὲν εἶχον χορηγηθῆ οὔτε τετρακυκλίνας, οὔτε ἀντικοκκιδιακὰ ἰδιοσκευάσματα. Τὸ ἱστορικόν, ἢ δύσσομος πρᾶσινόχρους διάρροια ὠρισμένων ἀτόμων, καὶ ὁ μὴ ἀποχρωματισμὸς τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων, μᾶς ὠδήγησαν εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μυκοτοξικώσεως ἐξ αἰμολυτικῆς μυκοτοξίνης. Ἡ θεραπευτικὴ ἀγωγή δι' ἀντιμυκητιακοῦ σκευάσματος μᾶς ἐδικαίωσεν. Ὁ εἰς ἐξ ἡμῶν κατὰ τὴν μετάβασιν του εἰς τὸ πτηνοπαθολογικὸν ἐργαστήριον τοῦ Tel-Aviv παρατήρησεν ὅτι ἐκ παρομοίων περιπτώσεων ἀπεμονοῦτο συχνὰ μύκης τοῦ γένους penicillium.

Θ Ε Ρ Α Π Ε Ι Α

Εἰς τὰς περιπτώσεις, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίσαμεν, συνεστήσαμεν τὴν ἄμεσον διακοπὴν χορηγήσεως οἰουδήποτε φαρμάκου καὶ τὴν ἐπὶ 3) ἡμερον χορήγησιν νεοπυ γάλακτος εἰς τὸ ὕδωρ τῆς ἡμέρας καὶ εἰς ἀναλογίαν 4:1. Ταυτοχρόνως ἐχορήγησαμεν εἰς τὸ φύραμα τὴν κατωτέρω σύνθεσιν ἐπὶ 10-15 ἡμέρας: Μαγιά 20)ο, βιταμίνη Κ 300 γρ. (καθαρὴ βιταμίνη 300 Mg), 10)ο σκόνη γάλακτος, 40)ο τριφυλλάλευρον καὶ 2000 μονάδες βιταμίνης Ε. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὑποπευθῆμεν μυκοτοξίνωσιν ἐχορηγήσαμεν ἀντιμυκητιακὰ σκευάσματα εἰς ἀναλογίαν 0,20)ο εἰς τὸ φύραμα, ἐπὶ 6-7 ἡμέρας.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀνωτέρω θεραπείας ὑπῆρξαν ἄριστα εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς περιπτώσεις.

Ἡ συνιστωμένη ὑπὸ τῶν περισσοτέρων ἐρευνητῶν θεραπεία, ἦτο ἡ ἄμεσος χορήγησις βιταμίνης Κ καὶ τριφυλλάλευρου εἰς τὸ φύραμα καθὼς καὶ ἡ πολυβιταμινοῦχος ἐνίσχυσις τοῦ σμῆνους.

Οἱ Andirson-Seinger-Couch (1956) ἀπέδειξαν διὰ σειρᾶς πειραμάτων

ὅτι καλλιέργειαι τῆς *Escherichia Coli* προστιθέμεναι εἰς τὸ φύραμα ἐλαττώουν σημαντικὰ τὰς ἐκτεταμένας ὑποδορίου καὶ ἐνδομυϊκὰς αἰμορραγίας.

Διὰ τὴν πρόληψιν συνιστᾶται ἡ ἐνίσχυσις τοῦ φυράματος διὰ μεναδιόνης καὶ τριφυλλαλεύρου κατὰ τὴν διάρκειαν κυρίως τῆς θεραπείας με ἀντιοκκιδιακὰ σκευάσματα καὶ τετρακυκλίνας.

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α Τ Α

Διὰ τῆς ἀλογίστου χρήσεως διαφόρων φαρμάκων καὶ κυρίως σουλφοναμιδῶν καὶ τετρακυκλινῶν διὰ τῆς πεπτικῆς ὁδοῦ, ἀλλοιοῦται ὁ μεταβολισμὸς τῆς ἐντερικῆς χλωρίδος, ἀναστελλομένης οὕτω τῆς συνθέσεως τῆς βιταμίνης K, με ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τοῦ χρόνου πήξεως τοῦ αἵματος ποῦ ἀντὶ τοῦ κανονικοῦ χρόνου τοῦ 1'-1 1)2' πῆγνυται εἰς χρόνον 4'-5' λεπτῶν. Ἐμφανίζεται οὕτω αἰμορραγικὴ διάθεσις, ἐκδηλουμένη διὰ διασπάρτων ἐκχυμώσεων, πετεχειῶν καὶ αἱματομάτων εἰς τὰς μυϊκὰς μάζας, ὑποδόρειον ἰστόν, ὀρογόνους καὶ βλεννογόνους.

Ἐνῶ εἰς τὰ θηλαστικὰ ἡ παραγωγή τῆς βιταμίνης K ἐκ τῆς ἐντερικῆς χλωρίδος τοῦ παχέος ἐντέρου ἀρκεῖ διὰ νὰ καλύψῃ τὰς βασικὰς ἀνάγκας τοῦ ζώου, ἀντιθέτως εἰς τὰ πτηνὰ ἔχομεν συχνὰ περιπτώσεις ἀβιταμίνωσης K ἐκ τοῦ λόγου ὅτι τὸ παχὺ ἐντέρον των, εἰς τὸ ὁποῖον συντίθεται διὰ τῆς *escherichia coli* ἡ βιταμίνη K εἶναι πολὺ βραχὺ (μῆκος μερικῶν ἑκατοστῶν) καὶ ἡ συντιθεμένη ποσότης ἐπομένως ἀνεπαρκής.

Ἄν τὸ φαινόμενον τῶν αἰμορραγικῶν ἐκδηλώσεων ἐξηγεῖται πλήρως διὰ τῆς ἐλλείψεως τῆς βιταμίνης K, προκαλουμένης διὰ τοῦ περιγραφέντος μηχανισμοῦ, δὲν δύναται διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου νὰ ἐξηγηθῇ καὶ ἡ αἰσθητὴ μείωσις τῆς αἱμοποιητικῆς ἐνεργείας τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων, ἐκδηλουμένη διὰ τοῦ τελείου ἀποχρωματισμοῦ του. Προφανῶς θὰ πρέπη νὰ ἀναζητηθοῦν καὶ ἄλλοι παράγοντες, τῶν ὁποίων ἡ ἀναστολὴ συνθέσεως ἢ ἡ καταστροφή, ἐπιδρῶν ἐπὶ τῆς αἱμοποιήσεως, ὡς τὸ φυλλικὸν ὀξύ καὶ ἡ βιταμίνη B12.

Οἱ ἀνωτέρω παράγοντες εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπεισέρχονται εἰς τὸν μηχανισμόν τῆς αἱμοποιήσεως καὶ τῆς κυτταρικῆς πρωτεῖνοσυνθέσεως.

Εἰς μερικὰς περιπτώσεις τοξικοὶ μύκητες δύνανται νὰ προκαλέσουν διὰ τῆς παραγωγῆς αἱμολυτικῆς μυκοτοξίνης αἰμορραγικὸν σύνδρομον. Ἡ διαφορικὴ διάγνωσις ἐκ τῶν ἄλλων αἰτίων συνίσταται εἰς τὸ ἱστορικὸν καὶ εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων, ὅστις παρουσιάζεται φυσιολογικὸς εἰς χρωματισμόν, ἐνῶ εἰς τὰς ὑπολοίπους φαρμακοτοξικώσεις παρουσιάζεται ἀποχρωματισμένος.

Ἡ παρακολούθησις τῆς τιμῆς τῆς βιταμίνης K καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ φυράματος διὰ βιταμινῶν εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ αἰμορραγικοῦ συνδρόμου, κυρίως εἰς περίοδον θεραπευτικῆς ἀγωγῆς διὰ ἀντιοκκιδιακῶν σκευασμάτων καὶ τετρακυκλινῶν.

LE SYNDROME HEMORRAGIQUE DES POUSSINS

Par.

Drs. E. Artopios-A. Despotopoulos

Veterinaires-specialistes en Pathologie aviaire.

Les auteurs après avoir passé en revue bibliographique des éléments connus jusqu'à présent sur le syndrome hemorragique des poussins de-

crivent quelques cas de la susdite affection. observès par eux dans la region avicole de Megara d'Attique. Ils concluent ensuite que la cause de l'affection hemorragique est dūe soit à l'administration irrationnelle des sulfonamides par des aviculteurs ignorants et arrierès soit. a une Mycotoxine produite surtout par quelques espèces du gre Penicillium. Ils donnent aussi quelques relations entre la Vitamine K. et le syndrome hemorragique.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Almquist H. J., E.L.R. Stokstad (1935) Dietary Hemorrhagic disease in chicks. Nature, 136, 31.
2. Anderson G.C. J.H. Hare, J.K. Bletner, C.E. Weakly, J.A. Mason (1954) « A Hemorrhagic Condition in chicks fed simplified rations » Poul. Sci. 33, 120-126.
3. Anderson G. W., S. J. Slinger, J. R. Couch (1956) «Coliforms asqelated tothe hemorrhagic sindrome» Poul., Sci. 35, pp. 933-936.
4. Ἀσπιώτης Ν. (1962) « Κτηνιατ. Φαρμακολ. » τόμ. Β. σελ. 949-950.
5. Asplin F.D.,E., Boyland (1947) «The effects of pyrimidine Sulphonamide derivations upon the blood-clotting System and testes of chicks and the breeding Capacity of Adult Fowls «Brit. J. Pharmacol. 2, pp. 79-92.
6. Ballun S.L.E.L. Johnson (1952) «Underheated Soybean oil meal increases blood-clotting time in chicks» Poul. Sci. 31, pp. 905-906.
7. Barnett B.D., Richey D.I., Morgan C.L. (1957) «Hemorrhagie in chicks Induced by beta-Aminopropionitrile and Sulfaquinoxaline » Poul. Sci. 36, pp.1104.
8. Biester H., Schwarte L. «Diseases of poultry» p. 377 1959.
9. Bornstein S., Sambery V. (1954) «Field Cases of Vitamin K deficiency in Israel Poul. Sci. 33 pp. 31-836.
10. Dam H.,F., Schonbyder (1934) «A deficiency in chicks Resembling». Scurv. Bioch. J. 28 pp. 1355-1359.
11. Dempsey R.J.,P.F., Sanford (1960) «Effect of Feeding Varius Antibiotics the Hemorrhagic Condition in Chickens» Poul. Sci. 39, pp. 691-696.
12. Eveleth D.F. Goldsby A.J. (1953) Toxicosis of chickens Caused by trichlorethylene Extracted Soybean meal» J. Amer. Vet. Med. Ass. 123 pp. 38-39.
13. Farr N.N.,I D.S. Jaquette (1947) «The toxicity of Sulfamerazine to chickens» J. Amer., Vet. Res. 8, pp. 216-220.
14. Forgacj J. Koch H., Call W. (1955) «Futher Mycotoxic studies on poultry Hemorrhagie disease » Poul. Sci. 34, pp. 1194.
15. Forgacs J., Koch H., Call W., Stevens Wh. (1958) «Additional studies on the relationship of mycoytotoxicoses to the poultry hemorrhagic syndrome ». Amer. Jour. Vet. Res. 19, pp 744.
16. Forgacs J. Koch H., Call W. Stevens Wh. (1962) « Mycotoxicoses. I. Relationship of toxic fungi to moldy-feed toxicosis in poultry» Avian Dis. Vol. VI 3, pp. 363.
17. Forgas J., Koch H., Stevens Wh. (1962) « Mycotoxicoses II. Antifygal and antimycotoxic efficacy of selected compound ». Avian Dis. Vol. VI, 4, pp. 420.
18. Gray J.E. Snoeyenbos G.H., Reynolds J.N. (1954) «The hemorrhagic syndrome of chicken » J. Amer. Vet. Med. Ass. 125, pp. 144-151.
19. Henderson W., Pritchard W. P., Taylor G. (1957). Observetions on aplastic anemia of chickens» Poul. Sci. 36, pp. 1125.
20. Hilbrich P., Jochins R. (1963). «Das Hamorrhagische Syndrom beim Huhn und Verabreichung excessiver dozen von chlortetracyclin und Oxytetracyclin». Vetr. Mediz. Nachr. I., pp.14-35.
21. Loda P., Zanella A. (1958) « La sidrome emorragica dei polli ». Avicol.Vol. XXVII No. 12, pp. 66-70.
22. Nelson I.S., Norris L.C. (1959) « Factors Affecting the Vitamin K., requirement on the chich ». Poul. Sci. 38, pp. 1094-1102.
23. Quaglio G. (1960). « Considerazioni sulla sindrome emorragica dei polli ». Agric. Ital. 5, p. 316.

24. Roger Ber. (1962). « Interest in Diseases caused by Fungal toxin ». Feedstuf, 3, p. 84.
25. Shelton D.C., Anderson G.C., Blentner J.K., Weakly J.Z., Cook R. C. Lewis W. R. (1954). The role of Coccidiostats and Growth Stimulators in the chicks Hemorrhagic Condition ». Poult. Sci. 33, p. 1080.
26. Sweet G., Romoser G., and Combs G. (1954 « Further Observations on the effect of Sulfoquinoxaline, p-Aminophenylarsonic Acid and Oxytetracycline on blood clotting time of chicks ». « Poult. Sci. 33, pp. 430-432.
27. Vacowitz H., E. Ross, V.L. Sanger, E.N. Moore, R.D. Carter (1955a). « Hemorrhagic Syndrome in chicks Fed Normal Rations Supplements with Sulfoquinoxaline ». Proc. Soc., Exper. Biol. Med. 89, pp.1-7.
28. A. Papadopoulos - B. Farakos « L'importance de la Vitamine K. à l'Aviculture. (Bull. Avicole. F. 66-67 - 1956).
29. A. Papadopoulos - S. Ayfantis. Quelques observations sur un syndrome hemorragique des poules, dû à l'administration. irrationnelle des substances anticoccidiennes. (Rec. Med. Vet. Arfort No. 10)1957).

Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Ι Σ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ω Ν Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Η Σ Κ Τ Η Ν Ι Α Τ Ρ Ι Κ Η Σ Ε Τ Α Ι Ρ Ε Ι Α Σ

Α'. ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ 26-2-1965

Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος κ. Β. Κοῦκος ἀγγέλει τὸν ἀπρόοπτον θάνατον τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου καὶ ἐταίρου Διονυσίου Λιάρου, εἰς μνήμην τοῦ ὁποίου τηρεῖται ἑνὸς λεπτοῦ σιγή.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 10-12-1964, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀνακοινοῖ ἐπιστολὴν τοῦ παραιτηθέντος προέδρου κ. Τσιτσιγιάννη, ἣτις ἀναγιγνώσκεται ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ Γραμματέως. Προτάσει τοῦ ἐταίρου κ. Παπαχρήστου, ἀποφασίζεται ὅπως ἡ ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ καταχωρηθῆ εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ κυκλοφορήσει μεταξὺ τῶν ἐταίρων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΙΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐπίτιμος Διοτῆς Κτηνῶν

Ἑπισημία: Μυτιλήνη

Μυτιλήνη τῆ 15 2-65

Ἀπευθύνεται πρὸς ἅπαντας τοὺς συναδέλφους καὶ παρακαλεῖ θερμῶς ν' ἀναγνωσθῆ εἰς τὴν Κτηνιατρικὴν Ἑταιρείαν κατὰ τὴν συνεδρίασίν της τὴν 25-2-63.

Ἀγαπητοί μου φίλοι καὶ συνάδελφοι,

Διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους παραθέτω κατωτέρω, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν Ὑμῶν ὅτι τὸ ἐκλεγέν τῆ 10-12-64 Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας ἤδη κατὰ τὴν πρώτην του συνεδρίασιν ἔλαβεν τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν καὶ ὑπέβαλεν τὴν παραίτησίν του. Συγχρόνως παρακαλῶ

ὅπως, πρὸς τὸ ὑπέρτατον συμφέρον τῆς τε Κτηνιατρικῆς μας Ἑταιρείας, ἣς ἡ ἀποστολὴ εἶναι μεγίστη καὶ ὄχι ἐκείνη τῶν συνήθων συλλόγων καὶ σωματείων, ὡς καὶ πρὸς χάριν τοῦ συνόλου τῆς Κτηνιατρικῆς μας οἰκογενείας καὶ τῆς Κτηνιατρικῆς ἐπιστήμης, κατὰ τὰς παρούσας ἀρχαιρεσίας πρυτανεύσῃ τὸ ἀνώτερον ἐκεῖνο πνεῦμα ὅπερ διακρίνει τοὺς ἐπιστήμονας, οἵτινες ἔχουν πλήρη συναίσθησιν τῆς εὐθύνης, ἣς εἶναι φορεῖς ἐν τῇ Κοινωνίᾳ καὶ τῆς ἐπιβεβλημένης ἀξιοπρεπείας τῶν ταγῶν καὶ μορφωμένων ἐν γένει ἀνθρώπων.

Γνωρίζω καλῶς καὶ ἐκτιμῶ κατ' ἀξίαν τὰ εὐγενῆ Ὑμῶν ἰδανικά, ὡς καὶ τὴν ἀγάπην ἣν πάντες τρέφετε πρὸς τὸ πράγματι ζηλευτὸν ἐπιστημονικόν μας ἐπάγγελμα, δι' ὃ καὶ αἱ συμβουλαὶ μου αὐταὶ θὰ ἦσαν περιτταί, ἂν ἀτυχῶς δὲν εἶχον, κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδία ἔτη παρεισφύσει μεταξὺ μας ὄρισμέναι ἐπιζήμια διὰ τὸν κλάδον παρεξηγήσεις καὶ αἱ ὅποια ἀνεξαρτήτως τοῦ τίς πταίει, κατ' ἐμὲ πταίομεν ὅλοι οἱ παλαιότεροι, ἐπιβάλλεται νὰ ξεχασθοῦν τὸ ταχύτερον ἵνα εἰς τὸ μέλλον ὅλοι ἠνωμένοι, ὁμονοῦντες καὶ ἀγαπημένοι ὀδεύσωμεν πρὸς τὴν πρόοδον, τὴν ἐπίτευξιν τῶν κοινῶν εὐγενῶν ἰδεωδῶν μας καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν εἰς τὸ ἀκέραιον τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ἱεροῦ καθήκοντός μας. Πιστεύω ὅτι οἱ λόγοι μου αὐτοί, διὰ τὴν ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν τῶν ὁποίων παρακαλῶ νὰ μὴ ἀμφιβάλη τις, θὰ τύχουν τῆς πλήρους κατανοήσεως καὶ ὅτι μὲ τὴν νέαν μας γραμμὴν τῆς ἀγάπης, ἣ ὅποια πρέπει νὰ πληροῖ τὰ στήθη ὄλων μας, ἡ Κτηνιατρικὴ μας οἰκογένεια θὰ ἐλπίζει καὶ θὰ δημιουργήσῃ μίαν καλλιτέραν αὔριον, ὡς καὶ ὅλας τὰς προϋποθέσεις αἵτινες θὰ τῆς δώσουν τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας ἐμπρέπουσαν θέσιν.

Λυποῦμαι εἰλικρινῶς διότι, διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς μου, ἀναγκάζομαι νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σας ἐγγράφως καὶ νὰ ἀπουσιάσω ἀπὸ τὴν ἑκτακτον ταύτην Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑταιρείας μας καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ στερηθῶ τὴν μεγάλην εὐχαρίστησιν ἵνα διὰ ζώσης σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιον συναδελφικὸν χαιρετισμὸν καὶ πρὸ παντὸς νὰ ἐκφράσω πρὸς ὅλους ὑμᾶς τὰς πλέον θερμὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν τιμὴν ἣτις προσεγένετο διὰ τῆς ψήφου σας τῆς 10-12-64 εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἀξιῶνς συναδέλφους τοῦ Δ.Σ., ἐκδηλώσαντες πρὸς ἡμᾶς τὰ καλὰ σας αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης. Ἰδιαιτέρως ἐγὼ μὲ τὴν εὐγενικὴν αὐτὴν χειρονομίαν σας, ἔχω συγκινηθῆ βαθυτάτα.

Διὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζητε ὅτι καὶ μακρὰν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας δὲν θὰ παύσω ποτὲ νὰ περιβάλλω τὸν κλάδον καὶ ὅλους τοὺς καλοὺς συναδέλφους μὲ τὴν ἀμέριστον ἀγάπην μου καὶ ὅτι ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης νὰ συμπαρίσταμαι εἰς ὅλους τοὺς εὐγενεῖς Κτηνιατρικοὺς ἀγῶνας.

Διὰ τὴν παροῦσαν ταλαιπωρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁμολογῶ ὅτι ὑπαιτητικῆτί μου ὑποβάλεσθε, παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσητε, ἔστω καὶ ἂν ὀπωσδὴ-

ποτε διαφωνεῖτε τινὲς μαζί μου. Τοῦτο διότι ἐνήργησα ἐμφορούμενος ἀπὸ τὴν πλέον ἀγνὴν πρόθεσιν καὶ ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἴχνους ὑστεροβουλίας. Πάντως σὰς βεβαιῶ κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον, λόγοι οἱ ὅποιοι ὑπηγόρευσαν τὴν ἀπόφασίν μου τῆς, ἐκ τῆς Προεδρίας τῆς Ἑταιρίας παραιτήσεώς μου, ἐξυπηρετοῦν τὸ πραγματικὸν συμφέρον τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρίας.

Ἀντιθέτως θὰ ἤμην λιάν ἀξιοκατάκριτος, ἐάν, διατηρῶν τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου καὶ ἐρχόμενος εἰς Ἀθήνας κατ' ἄραια διαστήματα, περιώριζα τὴν μεγίστην ἀποστολὴν τῆς Ε.Κ.Ε. εἰς μηνιαίας τινὰς συνεδριάσεις, διὰ τὴν κατ' αὐτὰς ἀνακοίνωσιν ἐπιστημονικῶν τινῶν μελετῶν ἢ ἔστω καὶ διὰ τὴν ἀπλὴν καὶ ἀκαδημαϊκὴν μόνον συζήτησιν διαφόρων ἄλλων Κτηνιατρικῶν θεμάτων, χωρὶς οὕτω νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ παράλληλος καὶ γενικωτέρα ἐκδήλωσις καὶ δρᾶσις τῆς Ἑταιρίας διὰ τῆς συμπαραστάσεώς της πρὸς τὰς ἀληθῶς ἀπεγνωσμένως ἀγωνιζομένας ἐναντίον πολλῶν καὶ ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων Κτηνιατρικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὅπως ἐπιτύχουν τὴν συμφέρουσαι ἐθνικῶς καὶ κλαδικῶς ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς Κτηνοτροφίας καὶ τῆς Δημοσίας ὑγείας. Δι' ὃ ὅταν ἀνεκοίνωσα αὐτὰς μου τὰς ἀπλὰς μου ἀντιλήψεις καὶ ἀποφάσεις κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς 21-1-65 πρὸς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρίας, ὁμολογῶ ὅτι ἠσθάνθην ἀνεκφραστον χαρὰν διότι διεπιστώθει μεταξὺ μας καὶ ἀμέσως ἡ πλέον ἀπόλυτος ὁμοφωνία.

Ὅθεν, ὅπως ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν πρόσκλησιν περὶ τῆς συγκλήσεως τῆς παρουσίας ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως, οἱ κατὰ τὴν ταπεινὴ μου γνώμην ὑπαγορεύσαντες τὴν παραίτησιν ὅλων τῶν μελῶν τοῦ ἐκλεγέντος τὴν 10-12 64 Διοικητικοῦ Συμβουλίου λόγοι δὲν εἶναι οὔτε τυπικοί, οὔτε ἐπουσιώδεις, οὔτε ἐγωϊστικοί, ἀλλὰ οὐσιαστικοί, σοβαρώτατοι καὶ εὐγενεῖς.

Οὕτως αὐτομάτως τίθεται, ἔστω καὶ ἀργά, τὸ θέμα τοῦ πρωταρχικοῦ σκοποῦ διὰ τὸν ὅποιον καὶ ἐπεβλήθη ἡ ἴδρυσις, τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρίας, πρὸς ἐξέτασιν καὶ συμπλήρωσιν του, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐλάμπρυναν ἀρκεταὶ ἐξέχουσαι καὶ ἀλησμόνητοι Κτηνιατρικαὶ Φυσιογνωμίαι, πρὸς τὴν ἱεράν μνήμην τῶν ὁποίων ὑποκλίνομαι μὲ σεβασμόν, εὐγνωμοσύνην καὶ θαυμασμόν.

Σήμερον μάλιστα, πού ἡ Κτηνιατρικὴ μας οἰκογένεια ἀπέκτησιν καὶ τὸ Ἀνώτατον τῆς ἐκπαιδευτικῆς τῆς Κτηνιατρικῶν ἴδρυμα, ἡ σημαντικωτέρα ἀποστολὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρίας εἶναι ὅπως αὕτη καταλάβῃ, βαθμιαίως βεβαίως ἀλλ' ἐπισήμως, τὴν θέσιν ἣν προώριζαν δι' αὐτὴν ὁ νοῦς καὶ καρδία τῶν ἀειμνήστων Πρωτεργατῶν τῆς ἰδρυσεώς της. Καθ' ἡμᾶς οἱ σκοποὶ τῆς Ε.Κ.Ε., παραλλήλως καὶ ἰσοτίμως πρὸς τοὺς καθαρῶς ἐπιστημονικοὺς τοιούτους, πρέπει νὰ ἐπεκταθοῦν καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτὸν ὄργανόν μας, πρέπει νὰ ἀσχοληθῇ ὄχι παρέργωγος πλέον ἢ τυπικῶς,

ἄλλ' ἐνεργῶς καὶ ἐπισήμως μὲ τὴν μελέτην καὶ ἔρευνας τῶν μεγάλων προβλημάτων τῆς Κτηνοτροφίας ἐν τῷ συνόλω τῆς, ὡς καὶ ἐκείνων ἐκ τῆς Δημοσίας ὑγείας ἅτινα ἀνήκουν φυσικὰ εἰς τὸν τομέα τῆς Κτηνιατρικῆς ἀρμοδιότητος.

Ἐπίσης εἶναι ἐθνικὴ ὑποχρέωσίς μας ὅπως τὸ Κτηνιατρικὸν σῶμα, ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Ε., ἀσχολεῖται καὶ λαμβάνει ἐκάστοτε ὑπεύθυνον θέσιν εἰς ὅλα τὰ σοβαρὰ αὐτὰ θέματα, ὅπου ἡ Κτηνιατρικὴ συμβολὴ εἶναι ἐπιβεβλημένη ἐκ τῆς λογικῆς καὶ τῶν εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων, ὧν οἱ Κτηνίατροι εἶναι οἱ εἰδικοί φορεῖς.

Διὰ τῆς ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Ε., ἐκπληρώσεως τῆς τοιαύτης μεγάλης ἀποστολῆς νὰ ἐξυπηρετηθῇ κατὰ τὸ καλλίτερον δυνατὸν τρόπον καὶ ὡς ἀρμοζει τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς Κοινωνίας μας καὶ τὸ Κτηνιατρικὸν σῶμα τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς περιλαμβάνει εἰς τοὺς κόλπους του πλείστους ὄσους διακεκριμένους εἰδικούς ἐπιστήμονας, θὰ ἐπιτελέσῃ πλήρως τὸ ἐπιστημονικόν του καθήκον πρὸς τὴν πατρίδα μας.

Κατόπιν πάντων τῶν ἀνωτέρω ἢ ἀ μὸῦ ἐπιτρέψητε, Ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, νὰ πιστεύω ὅτι ἀμαφιβόλως ὅλοι οἱ πραγματικὰ ἀγαπῶντες τὸν κλάδον μας συνάδελφοι, παραμερίζοντες τὰς οἰασδήποτε τυχὸν παρεξηγήσεις τοῦ παρελθόντος καὶ τὰς ἀδικαιολογήτους προσωπικὰς ἀντιπαθείας πρὸς χάριν τοῦ γενικωτέρου τῆς Οἰκογενείας μας συμφέροντος, θὰ ἀρθῶν εἰς τὸ ὕψος τῶν ἀνωτέρων ἀνθρώπων καὶ ὅτι μὲ τὸ χέρι στὴν καρδιὰ κατὰ τὰς παρούσας ἀρχαιρεσίας νὰ ἐκλέξητε διὰ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑταιρείας μας τοὺς καταλληλοτέρους πρὸς τοῦτο συναδέλφους ἵνα καταστῇ δυνατὸν νὰ προωθηθῶν σύμφωνα μὲ τὰς δικαίας, ἐλπίδας ὅλων μας τὰ τόσα σοβαρὰ προβλήματα καὶ ἵνα τοῦ λοιποῦ ἀκούητε καὶ πάλιν ἐγκύρως καὶ ἀπὸ κάποιον ὑψηλότερον βῆμα, ἢ φωνὴ τῆς ἑλληνικῆς κτηνιατρικῆς συνειδήσεως καὶ ἐκείνη τοῦ ἀπροσώπου γενικοῦ συμφέροντος, ἵνα ἐνισχυθῶν ἠθικῶς καὶ αἰ παντιοτρόπως καὶ ἀπεγνωσμένως ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν ὀρθὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων κτηνιατρικῶν, κτηνοτροφικῶν καὶ ὑγειονομικῶν, θεμάτων, Κρατικὰ Κτηνιατρικὰ ὑπηρεσίαι, διὰ νὰ φέρουν μὲ τὴν συμπαράσταίν μας εἰς αἴσιον πέρας τὸ μέγα αὐτῶν ἔργον.

Μὲ αὐτὰ τὰ αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ὁμονοίας ἀπέναντι ὅλων σας καὶ μὲ τὰ καλλιτέρας μου εὐχὰς διὰ τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν τῶν προσπαθειῶν μας, ποιοῦμαι ὑστάτην ἔκκλησιν ὅπως, συναισθανόμενοι οἱ πάντες τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης ποῦ ἀναλαμβάνομεν τὴν στιγμὴν αὐτήν, προσπαθήσωμεν διὰ τῶν ἰδίων μας δυνάμεων καὶ διὰ τῆς ἱκανότητός μας ν' ἀνακτήσωμεν καὶ τὰ δίκαια ποῦ μᾶς ἀρνοῦνται καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν ποῦ καίτοι μᾶς ἀνήκει ἐν τούτοις μᾶς τὴν ἀμφισβητοῦν.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Γ. Τσιτσιγιάννης

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἐξελεκτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου ἐκ τῶν ἐταίρων Π. Καρβουνάρη, Κ. Μοναστηριώτη, καὶ τοῦ ἐκλεγχομένου Ταμίου ὡς καὶ ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐκ τῶν ἐταίρων Π. Καρβουνάρη, ὡς Προέδρου καὶ τῶν Θ. Παλλάσκα, Μ. Βασάλου καὶ Λ. Εὐσταθίου ὡς μελῶν, διενεργοῦνται αἱ νέαι ἀρχαιρεσίαι, διὰ τὸ ἔτος 1965, ἐκλεγέντων τῶν κάτωθι ἐταίρων : Παπαδάκης Κ. Πρόεδρος, Μιχαλᾶς Π. ἀντιπρόεδρος, Καρδάσης Ι. Γεν. Γραμματεὺς, Δραγῶνας Π. εἰδ. Γραμματεὺς, καὶ Π. Μπαλωμένος Ταμίας.

Β'. ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 7-5-1965.

Πρόεδρος κ. Κ. Παπαδάκης.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 26-2-1965, προτάσει τοῦ Γεν. Γραμματέως ἐκλέγονται παμψηφεί ὡς ἐταῖροι οἱ συνάδελφοι κ. κ. Γ. Κουτσογιάννης, Β. Δουβῆς, Χρ. Κουτουρίδης, Δ. Στεφάνου, Κ. Παπαδόπουλος τοῦ Ἀντωνίου, Κ. Μπαλαφούτας, Α. Σαράφογλου, Χ. Μελισάρης, καὶ Ε. Παρίσης.

Τοὺς ἐκλεγέντας συγκαίρει θερμῶς ὁ Πρόεδρος, εὐχόμενος ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν των πρὸς εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἑταιρίας.

Τίθεται ὑπ' ὄψιν τῆς ἐταιρίας ἡ τρέχουσα ἀλληλογραφία περιλαμβανουσα ἐπιστολὰς τοῦ Καθηγητοῦ κ. Τσιρογιάννη καὶ τοῦ ἐταίρου κ. Συνοδινοῦ. Ἐπὶ τῆς τελευταίας ἀποφασίζεται ἡ ἀποστολὴ συγχαρητηρίου ἐπιστολῆς εἰς τὸν Καθηγητὴν G. Lesbouyries, ἐπίτιμον ἐταῖρον τῆς Ε.Κ.Ε.. ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ὡς ἀντιπρόεδρου καὶ ἐν συνεχείᾳ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας.

Ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν ἀπελθόντα Πρόεδρον τῆς Ἑταιρίας κ. Ε. Ματθαϊάκη, ὅστις μετὰ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ ἔτος 1954, προτείνει τὴν τροποποίησιν τοῦ ἰσχύοντος καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας, ἐπικρίνας καὶ τὸν τρόπον διεξαγωγῆς τῶν δύο τελευταίων ἀρχαιρεσιῶν. Μετὰ τὴν διεξαγωγὴν εὐρείας συζητήσεως ἐπὶ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Ματθαϊάκη, εἰς τὴν συζήτησιν ἔλαβον μέρος οἱ ἐταῖροι Ν. Τζωρτζάκης, Ι. Περακάκης, Ι. Καρδάσης, καὶ Λ. Ἀρχοντάκης, ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν ἐταῖρον κ. Π. Στουραϊτήν, ὅστις ἀνακοινοῖ πρωτότυπον ἐργασίαν αὐτοῦ μετὰ τῶν κ. κ. Ι. Καρδάση, Χ. Παπλοῦ καὶ Δ. Μπρόβα, ἔχουσαν οὕτω : «ἐπίδρασις τοῦ ποσοστοῦ τῶν νεφρικῶν κυττάρων σπορᾶς ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κυτταρικοῦ ταπητίου καὶ τῆς ἀποδόσεως τούτου εἰς ἰὸν Ἀφθώδους Πυρετοῦ».

Ὁ κ. Τζωρτζάκης συγκαίρει τὸν ὁμιλητὴν διὰ τὴν ἀξιόλογον αὐτὴν ἐργασίαν, διὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς ὁποίας προετιμήθη τὸ βῆμα τῆς Ἑταιρίας. Εἶτα ὁ πρόεδρος προβαίνει εἰς ἰδίαν αὐτοῦ ἀνακοίνωσιν μὲ τίτλον «τὰ ὑπολείμματα βιομηχανίας χυμοῦ ἔσπεριοειδῶν εἰς τὴν κτηνοτροφίαν». Κατὰ

τὴν ἐπακολουθήσαν συζήτησιν, ἔλαβον μέρος πλείστοι ἐκ τῶν παρόντων ἐταίρων, οἵτινες ἐτόνισαν τὴν πρακτικὴν σημασίαν τοῦ θέματος διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κτηνοτροφίαν.

Γ'. ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 28-5-1965.

Παρίστανται 43 ἐταῖροι, καὶ οἱ κ. κ. Κρέτσας, Ὑποστράτηγος Χωροκῆς, ἐκπροσωπῶν τὸν κ. Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως καὶ Ι. Δασκαλάκης τ. Δ)ντῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν κ. Μπαλωμένον, ὅστις ἀναπτύσσει τὸ θέμα «Περὶ λειτουργίας συγχρόνων Σφαγείων, βιομηχανοποιήσεως ὑποπροϊόντων σφαγῆς καὶ προστασίας τῆς Δημοσίας ὑγείας».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνακοινώσεως, ὁ κ. Πρόεδρος συγχαίρει τὸν ὀμιλητὴν διὰ τὴν ἀριτίαν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος, λίαν ἐπικαίρου καὶ ἐξαιρετικοῦ διὰ τοὺς Κτηνιάτρους καὶ τὴν δημοσίαν ὑγίαν ἐνδιαφέροντος.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ λόγος δίδεται εἰς τοὺς κ. κ. Κίναν, Τζωρτζάκη, Περρακάκη, Συνοδινόν, Δ. Μπαλαφούταν καὶ Καραμαρίαν, οἱ ὅποιοι ἐξαίροντες τὴν σημασίαν τῶν συγχρόνων σφαγείων διὰ τὴν Δημοσίαν ὑγίαν καὶ τὴν Ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ὡς καὶ τὰς ὑπὸ τῶν Κτηνιάτρων καταβληθείσας ἀνέκαθεν προσπαθείας διὰ τὴν δημιουργίαν τοιούτων σφαγείων διακτραγοδοῦν τὴν ὑπάρχουσαν σήμερον εἰς πλείστας περιοχὰς θλιβεράν κατάστασιν. Ὁ κ. Περρακάκης ὑπογραμμίζει τὸ γεγονός ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἐπέδειξεν πλήρη κατανόησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν σφαγείων, δι' ἴδρυσιν τῶν ὁποίων διέθεσε, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, 120 ἑκατ. δραχμῶν. Τὸ θέμα κατὰ τὸν ὀμιλητὴν, εἶναι λίαν πολὺπλοκον καὶ χρήζει ἐιδικῆς μελέτης, καθόσον, ὡς ἐτόνισε καὶ ὁ ἐπόμενος ὀμιλητῆς κ. Καραμαρίας, αἱ συνθῆκαι ἐμπορίας καὶ διακινήσεως τοῦ κρέατος ἔχουσι μεταβληθῆ σήμερον, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μειωθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις σφαζομένων ζώων, καὶ νὰ προκύψῃ ἐπείγουσα ἢ ἀνάγκη δημιουργίας, εἰς τὰς πόλεις ταύτας, καταλλήλων κρεαταγορῶν.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Γεν. Γραμματεὺς ἀνακοινοῖ αἰτήσεις ἐκλογῆς ὡς ἐταίρων τῶν συναδέλφων κ. κ. Σ. Κατσώτα, Δ. Γκουλιάμα, Α. Παπαδοπούλου, Ο. Μάτσου, Α. Λούκα, Π. Φεΐδη, Ι. Ἐμμανουηλίδου καὶ Γ. Κούρκαφα. Ἄπαντες ἐκλέγονται παμψηφεῖ.

Τέλος ὁ κ. Μπαλωμένος, ταμίας τῆς Ε.Κ.Ε., προβαίνει εἰς τὸν οἶκ. ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1964 καὶ λύεται ἡ συνεδρίασις περὶ τὴν ὥραν 21.45'.

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ ΝΕΑ

Ἐκλογή τακτικοῦ καθηγητοῦ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν. Ὁ συνάδελφος κ. Κ. Β. Ταρλατζῆς ἐξελέγη παμψηφεί τακτικὸς καθηγητὴς εἰς τὴν ἔδραν τῆς Ἀνατομίας καὶ Φυσιολογίας τῶν Ἀγροτικῶν ζώων τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Προαγωγαί. Προήχθησαν οἱ κάτωθι Κτηντροὶ (εἰς τὸν 2ον βαθμὸν). Νικόλ. Χρυσός, Κωνστ. Μοναστηριώτης, Ἀγαμέμν. Πολυζώης, Ἰωάν. Ἐξαρχος. Κων. Ταρλατζῆς, Παν. Βογιατζῆς καὶ Θεόδ. Σακελλαρίδης.

Μεταθέσεις. Μετετέθησαν οἱ κάτωθι Κτ)τροὶ : Νικ. Χρυσός ἐκ τῆς Ν)κῆς ὑπῆρ. Κιλκίς εἰς Ν)κὴν ὑπ. Θεσ)νίκης, Κων. Παπαδάκης ἐκ τῆς Ν)κῆς ὑπῆρ. Κορινθίας εἰς Α΄ Ἐπιθ. Κτ)κῆς, Νικ. Ναϊδένης ἐκ τοῦ Ἄγρ. Κτην. Μαυμεμένης εἰς Ν)κὴν ὑπῆρ. Θεσ)νίκης, Ἀγαμ. Πολυζώης ἐκ τῆς Ν)κῆς ὑπῆρ. Μεσσηνίας εἰς Ζ΄ Ἐπιθ. Κτ)κῆς Πειραιῶς, Χρ. Πολίτης ἐκ τῆς Ν)κῆς ὑπῆρ. Ἀχαΐας εἰς Ν)κὴν ὑπ. Ἀρκαδίας, Ἐμμ. Καμπέρης ἐκ τῆς Ν)κῆς ὑπῆρ. Ἀρκαδίας εἰς Ν)κὴν ὑπῆρ. Ἀχαΐας, Θεόδ. Σακελλαρίδης ἐκ τῆς Ν)κῆς ὑπῆρ. Ἰωαννίνων εἰς Ε΄ Ἐπιθ. Κτ)κῆς, Νικ. Τζουρμακλιώτης ἐκ τῆς Ν)κῆς ὑπῆρ. Μαγνησίας εἰς Ν)κὴν ὑπῆρ. Ἀττικῆς, Ἀναστ. Ἀναστασίου ἐκ τοῦ Ἄγρ. Κτ)τρείου Ἐλευθερουπόλεως εἰς Ν)κὴν ὑπῆρ. Δράμας, Γρ. Γιουλέκας ἐκ τοῦ Ἄγρ. Κτ. Ν. Βεροῖας εἰς Ν)κὴν ὑπῆρ. Ἀττικῆς, Μιχ. Τρίκας ἐκ τοῦ Ἄγρ. Κτ. Ν. Χαλκηδόνος εἰς Ν)κὴν ὑπῆρ. Λακωνίας, Ἀλέξ. Γεωργιάδης ἐξ Ἐπαθ. Κτ. ὑπῆρ. Σουφλίου εἰς Ν)κὴν ὑπ. Ἐβρου, Ἰωάν. Παπανικολάου ἐκ Ν)κῆς ὑπῆρ. Δράμας εἰς Ν)κὴν ὑπῆρ. Λέσβου, Ἀπόστ. Τσίτσος ἐκ Ν)κῆς ὑπ. Ἐβρου εἰς Ν)κὴν ὑπ. Χαλκιδικῆς, Ἀστέο. Δεσποτόπουλος ἐκ τοῦ Ἄγρ. Κτ. Ἀλμυροῦ εἰς Ν)κὴν ὑπῆρ. Λαρίσης Ἄνδρ. Ζαμπούνης ἐκ τοῦ Ἄγρ. Κτ. Ἀμυνταίου εἰς Ν)κὴν ὑπ. Φλωρίνης.

Τοποθετήσεις. Ἐτοποθετήθη εἰς θέσιν Προῖστ. Ἐργαστηρίου διηθητῶν ἰῶν τοῦ Κτ. Μιχρ. Ἴνστ. ὁ Κτηνίατρος Παντ. Δραγῶνας.

Πανελλήνιος Ἐνωσις Κτηνιάτρων Δημοσίων Ὑπαλλήλων

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Φεβρουαρίου 1965

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Κτηνιάτρων Δημοσίων Ὑπαλλήλων, συνελθὼν ἐκτάτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἐνώσεως, διατελέσαντος κατ' ἐπανάλειψιν καὶ Προέδρου αὐτῆς ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΔΙΑΡΟΥ,

Ψ η φ ί ζ ε ι

1) Ὅπως παρακολοθηθῆσι σύσσωμον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν κηδεῖαν τοῦ μεταστάντος.

2) Ὅπως καταθέσῃ στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ του.

3) Ὅπως διαβιβασθῶσι τὰ συλλυπητήρια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

4) Ὅπως δημοσιευθῇ τὸ παρὸν εἰς τὴν ἑφημερίδα «Δημόσιος Ὑπάλληλος».

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Μ. Σωτηρόπουλος

ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

15ον Διεθνές Συνέδριον τεχνητῆς σπερματεγχύσεως τῶν κατοικιδίων ζώων ἐν Βέλς τῆς Αὐστρίας

Τὸ 15ον διεθνές συνέδριον τεχνητῆς σπερματεγχύσεως τῶν κατοικιδίων ζώων τοῦ Wels ἐφέτος θὰ λάβῃ χώραν ἀπὸ 27ης-29ης Αὐγούστου 1965 εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Greif» τῆς ἀνωτέρω πόλεως.

Τὸ πρόγραμμα ἔχει καταρτισθῆ ὡς κάτωθι :

ΚΛΑΣΙΣ I. Τεχνητὴ σπερματέγχυσις καὶ προφυλακτικὰ μέτρα ὑπὲρ τῆς γονιμότητος.

Θ Ε Μ Α Τ Α

- 1) **Pr. Dr. W. Baier, München/DBR** : Πρώϊμοι ἐμβρυϊκοὶ θάνατοι εἰς τὰ βοοειδῆ.
- 2) **Prof. Dr. T. Bonadonna, Milano/Italien** : Ρόλος τῆς τεχνητῆς σπερματεγχύσεως εἰς τὴν διατροφήν τοῦ ἀνθρώπου.
- 3) **Dr. O. Günzler, München/DBR** : Πειραματικὴ ἔρευνα ἐπὶ τῆς προφυλάξεως τῆς γονιμότητος διὰ τῶν οἰστρογόνων εἰς τὰ βοοειδῆ.
- 4) Ὑφηγητῆς **Dr. H. König, Bern/Schweiz** : Περὶ τῆς παθολογίας ἀναρραγωγῆς τοῦ ταύρου.
- 5) **Prof. Dr. J. Mussill, Salzburg/Ö** : Προβλήματα γεννώμενα ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ κλίματος ἐπὶ τῆς γονιμότητος.
- 6) **Mvdr. J. Podany, Brno/Cssr** : Ἡ ὄρχεομετρία ἐν σοβαρὸν κριτήριον κατὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν ἀρρένων ζώων ἀναπαραγωγῆς.
- 7) Ὑφηγητῆς **Dr W. Rommel, Leipzig/DDR** : (Τὸ θέμα ἀκόμη δὲν ἐγνωστοποιήθη).
- 8) **Dr. H. Stark und Dr. J. Becze, Budapest/Ungarn** : Ἐξετάσεις διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς διαπερατότητος τῶν σαλπίνγων εἰς τὰ βοοειδῆ.
- 9) **Prof. Dr. K. Vlachos, Thessaloniki/Griechenland** : Τὰ προβλήματα τῆς τεχνητῆς σπερματεγχύσεως εἰς τὰ μόνοπλα.

ΚΛΑΣΙΣ II. Ἐπίκαιρα ἐπιτεύγματα εἰς τὴν γενετικὴν καὶ τὴν ζωοτεχνίαν.

Θ Ε Μ Α Τ Α

- 1) Dr. H. Buschmann, München/DBR : Ζωοτεχνικὴ σημασία τῆς διπλῆς γονιμοποιήσεως εἰς τὴν σὺν.
- 2) Dr. R. Hess/DDR : Ἀποτελέσματα ἐτερώσεως εἰς τὰ βοοειδῆ.
- 3) Dr. A. Mayr, München/DBR : Ὁ ἴος εἰς τὴν ἔρευναν τῆς γεννητικῆς.

ΚΛΑΣΙΣ III. Πρόοδοι εἰς τὴν φυσιολογίαν καὶ μορφολογίαν τῆς ἀναπαραγωγῆς.

Θ Ε Μ Α Τ Α

- 1) Dr. R. Koller, Wels/Öster : Οἱ θυρεοειδεῖς ἀδένες καὶ ἐπίδρασις αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀναπαραγωγῆς.
- 2) Dr. D. Krause, Hannover/DBR : Συμβολὴ εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ γεννητικοῦ συστήματος τοῦ ταύρου.
- 3) Dr. E. Müller, Wels/Öster : Ἐρευναι ἐπὶ τῆς κινητικότητος τοῦ σπερματοζωαρίου διὰ φωτογραφιῶν.
- 4) Dr. I. Veres, Budapest/Ungarn : Μελέται τῶν σπερματοζωαρίων τῶν βοοειδῶν διὰ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ μικροσκοπίου.
- 5) Ὁμιλία ἐπὶ ἐρευνητικῶν ἐργασιῶν εἰς τὰ ἐργαστήρια καταπολεμήσεως τῆς στειρότητος τοῦ Ἰνστιτούτου Βωοτεχνίας Βουκουρεστίου Ρουμανίας.

Οἱ βουλόμενοι ὅπως συμμετάσχωσι εἰς αὐτὸ δέον ὅπως ἀπὸ τοῦδε δηλώσωσι συμμετοχὴν εἰς τὴν Ὀργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν ἐδρεύουσαν εἰς τὸ Wels :

Διεύθυνσις : Bundesanstalt für Künstliche Befruchtung der Haustiere.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

PARISIS, E. : Διάγνωση της λοιμώδους βρογχίτιδος τῶν πτηνῶν. Μελέτη ἐπὶ τῆς παραγωγῆς εἰδικοῦ ὄρου δι' ἰζηματοαντίδρασιν διαχύσεως εἰς ἄγαρ. (Brit. vet. J. 1955, 121, 159).

Ἡ ἐντὸς πηκτῆς ἄγαρ ἰζηματοαντίδρασις διαχύσεως χρησιμοποιεῖται ὡς μία ταχεῖα καὶ εὐθνή μέθοδος διὰ τὴν διάγνωσιν τῆς λοιμώδους βρογχίτιδος τῶν πτηνῶν. Ὁ σ. χρησιμοποιῶν διάφορα εἶδη ἀντιγόνων ἐξετέλεσε πειραματισμοὺς διὰ τὴν παραγωγὴν εἰδικῶν, πρὸς τοῦτο, ὄρων.

Τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα ἐπέτυχε δι' ὑποδορίου ἐγγύσεως-συμπυκνωθέντος δι' ὑδροξειδίου τοῦ ἀργιλίου-ιοῦ, ὃ ὁποῖος ἐλήφθη ἐξ ἐναιωρήματος χοριοαλλαντοειδῶν μεμβρανῶν ἐμβρουοφόρων ὠν, ἐνοφθαλμισθέντων δι' ἰού-ὀλίγων μόνον διόδων (Low egg Passage).

Ὁ σ. διεπίστωσεν ὅτι κατὰ τὰ ἀρχικὰ στάδια τῆς ἀνοσίας αἱ ἰζηματῖναι ἐδείκνυν μίαν ἐκλεκτικότητα ἔναντι τῶν ὁμολόγων ἀντιγόνων.

Θ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

ALESSANDRO BABINI : Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ I 131 διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐκλύσεως τοῦ ἰοῦ εἰς τὸ ἀντιαφθωδικὸν ἐμβόλιον τύπου Waldmann. (L'impiego dello I 131 per la determinazione del valore dell'eluzione sul vaccino antiaftoso tipo Waldmann.) Vet Ital. No 3, 107, 1965.

Διὰ τῆς χρήσεως τοῦ ραδιενεργοῦ ἰωδίου (ἰσότοπον I 131) ἐπιβεβαιοῦνται ὅτι ὁ σύνδεσμος ἰὸς-ὑδροξειδίου τοῦ Ἀργιλίου τυγχάνει λίαν ἀσθενῆς παρουσίᾳ πρωτεϊνικῶν οὐσιῶν, τόσον In vivo, ὅσον καὶ In vitro καὶ ὅτι δὲν ὑφίσταται οὐδεμία διαφορὰ ὡς πρὸς τὸν χρόνον καὶ τὸν βαθμὸν διαχύσεως εἰς τὸν ὄργανισμόν, μεταξὺ ἐνὸς ἰοῦ εὐρισκομένου ἐν ὑδατικῷ διαλύματι ἢ προσροφημένου ἐπὶ ὑδροξειδίου τοῦ Ἀργιλίου.

Ἡ πορεία τῆς ραδιενεργοῦς οὐσίας (I 131) εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος ἀποδεικνύει σαφῶς, ὅτι ὁ ἰὸς διαχέεται ἐντὸς 2-3 ὥρῶν διὰ τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος, μεταβολιζόμενος ταχέως, 20-30 ὥρας ἀπὸ τοῦ ἐνοφθαλμισμού του (ἀνίχνευσις τοῦ ἰωδίου εἰς τὸν θυροειδῆ).

Οὕτω ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ διάχυσις τοῦ ἐνοφθαλμισθέντος ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους πυρετοῦ εἰς τὸν Ὄργανισμόν δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προσροφητι-

κῆς ἱκανότητος τοῦ ὑδροξειδίου τοῦ Ἀργιλίου, ὡς μέχρι σήμερον ἐπιστεύετο.

Ὡς ἐκ τούτου τὸ ὑδροξείδιον τοῦ Ἀργιλίου δέον νὰ θεωρῆται ὡς μὴ εἰδικὴ ἐνισχυτικὴ οὐσία τῆς ἀντιαφθωδικῆς ἀνοσίας ἀνάλογος πρὸς τὸν ταπίο-
κον τὴν σαπωνίνην, τὰ δρυκτέλαια κλπ.

Π. ΣΤΟΥΡΑ·Ι·ΤΗΣ

ALESSANDRO BABINI: Ἡ ἀντιγονικὴ ἀξία τῆς ἐκλύσεως εἰς τὸ ἀντιαφθωδικὸν ἐμβόλιον τὸ προσροφηθὲν εἰς τὸ ὑδροξείδιον τοῦ ἀργιλίου. Προκαταρκτικαὶ ἔρευναι ἐπὶ πειραματοζώων. (Il valore immunogeno dell' elluizione nel vaccino antiaftoso adsorbito all'idrossido d'alluminio. Ricerche preliminari su animali da laboratorio). Veterinaria Italiana No 12. pag. 945. 1963.

Ὁ Συγγραφεὺς κατόπιν προκαταρκτικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ πειραματοζώων θέτει ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν θεωρίαν τῆς βραδείας ἐκλύσεως τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους πυρετοῦ ἐκ τοῦ ὑδροξειδίου τοῦ ἀργιλίου μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν (θεωρία τοῦ Schmidt).

Ὁ σύνδεσμος ἰδός-ὑδροξείδιον τοῦ ἀργιλίου τυγχάνει λίαν ἀσθενῆς παρουσία πρωτεϊνικῶν οὐσιῶν, τόσον In vivo ὅσον καὶ In vitro.

Τὸ ὑδροξείδιον τοῦ ἀργιλίου εἰς τὰ προσροφηθέντα ἐμβόλια ἐνεργεῖ ἀποκλειστικῶς ὡς ἐνισχυτικὸς παράγων ἀνοσοποιήσεως, καὶ προκαλεῖ μὴ εἰδικὴν ἰστογενῆ ἀντίδρασιν.

Ἡ ἀντιαφθωδικὴ ἀνοσία ἐκδηλοῦται κατόπιν ἐνεργοῦς καὶ μοναδικῆς ἀντιγονικῆς διεγέρσεως, προκαλούσης τὴν δημιουργίαν τῶν ἀντισωμάτων, ἅτινα ἀνευρίσκονται εἰς μέγιστον βαθμὸν, ὡς γνωστόν, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ζώων.

Π. ΣΤΟΥΡΑ·Ι·ΤΗΣ

V. TORLONE. - F. TITOLI: Πολλαπλασιασμὸς τοῦ ἰοῦ τῆς λύσσης (στέλεχος (Flury hep) ἐπὶ νεφρικῶν κυττάρων χοίρου, συνεχοῦς καλλιέργειας. (Moltiplicazione di virus di rabbia (ceppo Flury hep) su cellule renali di suine in coltura continua.) Veterinaria Italiana No 9. pag. 729. 1964.

Οἱ Συγγραφεῖς ἐπέτυχον τὸν πολλαπλασιασμὸν τοῦ ἰοῦ τῆς λύσσης (στέλεχος Flury hep), ἐπὶ νεφρικῶν κυττάρων χοίρου εἰς κυτταρικὴν γραμμὴν.

Τὰ μεμολυσμένα κύτταρα παρουσιάζουν σημεῖα ἀλλοιώσεων καὶ νέκρωσιν μετὰ τὴν ἕκτην δίοδον ἀπὸ τῆς μόλυνσεως, ἡ δὲ κυτταροπαθογόνος ἐνέργεια τοῦ ἰοῦ φαίνεται ὅτι ὀφείλεται εἰς τὴν συνεχῆ συγκέντρωσιν τούτου ἐντὸς τοῦ κυττάρου.

Πράγματι ἐντὸς τοῦ κυτταροπλάσματος τῶν προσβεβλημένων κυττάρων παρατηρήθησαν σχηματισμοὶ χαρακτηριστικοί, οἱ ὅποιοι διὰ μέσου τῶν φθοριζόντων ἀντισωμάτων ἀπεδείχθησαν ἀποτελούμενοι ἕξ τοῦ. Ἡ ποσότης τοῦ ἐκλυομένου τοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μολύνσεως τῶν κυττάρων δὲν εἶναι ἀρκετὴ καὶ δὲν συνδέεται στενῶς μὲ τὸν βαθμὸν τῆς μολύνσεώς των.

Π. ΣΤΟΥΡΑ·Ι·ΤΗΣ

V. TORLONE - F. TITOLI: Ἀνάπτυξις καὶ διάχυσις τοῦ τοῦ τῆς λύσεως (στέλεχος Flury hep) ἐπὶ ἐμβρυοφόρων ὠῶν καὶ πολλαπλασιασμός τούτου ἐπὶ κυττάρων μεμολυσμένων ἐμβρύου ὄρνιθος. (Sviluppo e diffusione di virus rabbia (ceppo Flury hep) in uovo embrionato esua moltiplicazione su cellule tripsinizzate di embrioni di pollo infetti). Veterinaria Italiana No 9. pag. 746. 1964. Ἐμελετήθη ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τοῦ τῆς λύσεως (στέλεχος Flury Hep εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ τὰς μυϊκὰς μάζας ἐμβρύου ὄρνιθος, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ διάχυσις τούτου ἐντὸς τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ ἐμβρύου, τὴν δεκάτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς μολύνσεως.

Ἡ μεγίστη ποσότης τοῦ ἀνευρέθη εἰς τὸν ἐγκέφαλον, τὰς μυϊκὰς μάζας, τὴν καρδίαν, τὸν ὀφθαλμὸν καὶ εἰς χαμηλότερον τίτλον εἰς τοὺς ἄλλους ἰστοὺς καὶ τὰ ἐμβρυϊκὰ ὕγρα.

Θρυψινοθέντα κύτταρα μεμολυσμένων ἐμβρύων, τέθέντα εἰς καλλιέργειαν, In vitro, ἐξηκολούθησαν νὰ παραγάγουν ἰόν, χωρὶς νὰ παρουσιάζον ἐμφανῆ κυτταροπαθογόνον ἀλλοίωσιν.

Π. ΣΤΟΥΡΑ·Ι·ΤΗΣ

J. MANASCE - NARDELI. Ἐπὶ μεθόδου διὰ τὸν συγκριτικὸν προσδιορισμὸν τοῦ βαθμοῦ τῆς παθογενείας τοῦ τοῦ τῆς διφθεροευλογίας τῶν ὄρνιθων (Su un metodo di determinazione comparativa del grado di virulenza dei ceppi pollo di virus del difterovaiolo) Veterinaria Italiana No pag. 177 1964.

Οἱ συγγραφεῖς ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ τεχνικὴ τῆς τιτλοποιήσεως τοῦ τοῦ τῆς διφθεροευλογίας τῶν ὄρνιθων ἐπὶ ἐμβρυοφόρων ὠῶν, δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ εὐχερῶς διὰ τῆς τιτλοποιήσεως τοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς μεμβράνης τῆς πτέρυγος νεοσσῶν ὄρνιθος. ἡλικίας μιᾶς ἡμέρας. Ἡ τεχνικὴ αὕτη ἐπιτρέπει εἰς τὴν πραγματικότητα ὄχι μόνον νὰ προσδιορισθῇ ἡ περιεκτικότης εἰς ἰὸν ἐνὸς διαλύματος, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ σοβαρότης τῆς προκαλουμένης τοπικῆς ἀντιδράσεως, στοιχείον μεγίστης σπουδαιότητος διὰ τὴν ἐκτίμησιν ἐνὸς στελέχους προοριζομένου διὰ τὴν παρασκευὴν ἐμβολίου.

Διὰ τῆς ταυτοχρόνου ἐγχύσεως τοῦ τοῦ ἐνδομυϊκῶς καὶ ἐνδοδερμικῶς (εἰς τὴν μεμβράνην τῆς πτέρυγος) ὑπολογίζεται ὁ δείκτης τῆς λοιμογόνου

δυνάμεως τοῦ ἰοῦ ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς ἐνδομυϊκῆς δόσεως γενικεύσεως καὶ τῆς μολυσματικῆς τοιαύτης.

Π. ΣΤΟΥΡΑ·Ι·ΤΗΣ

G. PANINA - Π. ΣΤΟΥΡΑ·Ι·ΤΗΣ. Τίτλοποιήσις τοῦ ἰοῦ τοῦ ᾽Αφθώδους πυρετοῦ διὰ τῆς μεθόδου τῶν πλακῶν καὶ προσθήκης μεθυλκυτταρίνης εἰς τὸ θρεπτικὸν ὑπόστρωμα. (Titolazione del virus aftoso col metodo delle placche impiegando il terreno alla Metilcellulosa). Veterinaria Italiana Vol. XV Pag. 321-339. 1964.

Οἱ Συγγραφεῖς μελετοῦν τὴν τίτλοποίησιν τοῦ ἰοῦ τοῦ ᾽Αφθώδους πυρετοῦ διὰ τῆς τεχνικῆς τῶν πλακῶν ἐπὶ ἰστοκαλλιεργημάτων, προβαίνοντες εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἄγαρ διὰ τῆς Μεθυλκυτταρίνης (Methocel) εἰς τὸ θρεπτικὸν ὑπόστρωμα. Εἰς συγκριτικὰ πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἀντικατάστασις αὕτη εἶναι δυνατὴ καὶ ὅτι ἐπιτυγχάνονται τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄγαρ.

Συνεπῶς ὡς ἐκ τῆς ἀκριβείας τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς καὶ τῆς εὐχεροῦς ἐκτελέσεώς της, ἡ τεχνικὴ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὴν τρέχουσαν ἐργασίαν τοῦ ᾽Εργαστηρίου διὰ τὸν ποιοτικὸν καὶ ποσοτικὸν ἔλεγχον τοῦ ἰοῦ τοῦ ᾽Αφθώδους πυρετοῦ.

Χ. ΠΑΠΠΟΥΣ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Σ. ΛΙΑΡΟΣ

Τὴν 21ην παρελ. Φεβρουαρίου ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις, εἰς ἡλικίαν 64

ἔτῶν, ὁ ἐκλεκτὸς συνάδελφος Διονύσιος Σ. Λιάρος, ἐπίτιμος Διευθυντὴς τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου ζῶων Πειραιῶς.

Ὁ μεταστάς ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις ἐκ Ζακυνθίων γονέων. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν Γυμνασιακῶν σπουδῶν του εἰσήχθη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ εἶτα, ἐπιτυχῶν εἰς διαγωνισμὸν τοῦ Ἑπουργείου Γεωργίας, ἐσπούδασε εἰς τὴν Κτηνιατρικὴν Σχολὴν Μιλάνου Ἰταλίας, ὡς ὑπότροφος τοῦ Κράτους.

Μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν του ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διωρίσθη ὑπάλληλος τοῦ Ἑπουργείου Γεωργίας καὶ ὑπηρέτησεν ἀλληλοδιαδόχως, ὡς Νομοκτηνίατρος, Διευθυντὴς τοῦ Λοιμοκαθαρηθρίου Ζώων Πειραιῶς καὶ Ἐπιθεωρητὴς Κτηνιατρικῆς· ἐπὶ μακρὸν δὲ προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του καὶ ὡς Κτηνίατρος τοῦ Βασιλικοῦ κτήματος Τατοῦου.

Ἡ ὅλη ὑπαλληλικὴ σταδιοδρομία τοῦ ἐκλιπόντος ὑπῆρξε μεστὴ παραγωγικοῦ καὶ ἀποδοτικοῦ ἔργου, ὡς διευθυντὴς δὲ τοῦ Λοιμοκαθαρηθρίου Ζώων Πειραιῶς, ἐπὶ 25 συνεχῆ ἔτη οὗτος ἐπέδειξεν ἀξιοθαύμαστον ἐνημερότητα καὶ ἐνεργητικότητα.

Ὁ μεταστάς ὑπῆρξεν ἔνθερμος πατριώτης· τὸ 1920 συμμετέσχεν εἰς τὸν Βορειοηπειρωτικὸν ἀγῶνα, ὡς ἐθελοντὴς, κατὰ δὲ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον ὑπηρέτησεν ὡς ἀξιωματικός, τιμηθεὶς πλειστάκις διὰ παρασῆμων.

Ἐν τῷ κοινωνικῷ του βίῳ ὑπῆρξεν ἠθικός, εἰλικρινής, ἀξιαγάπητος καὶ ἐπίστευσεν ἀπολύτως εἰς τὰ τρία μεγάλα ἰδανικά: Τὴν Θρησκείαν, τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Οἰκογένειαν.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του ὑπῆρξεν ἔνθερμος λάτρης τοῦ Ἀθλητισμοῦ· ὡς ἔφηβος ἀνεδείχθη δεκάκις πρωταθλητὴς ἐν τῷ Σταδίῳ εἰς δὲ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου του ἐπέπρωτο νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν Ἀθλητισμὸν, ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ καὶ τὴν τελευταίαν πνοήν του.

Ὁ Κτηνιατρικὸς κλάδος ἐπληροφόρηθη μετὰ ζωηρᾶς συγκινήσεως τὸν θάνατον τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου ἐπιστήμονος καὶ παλαιμάχου τῆς Κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κτηνιατρικὴ Ἑταιρεία, τῆς ὁποίας ὁ μεταστάς ὑπῆρξεν ἐπίλεκτον μέλος, ἐκφράζει εἰς τοὺς οἰκείους του τὰ βαθύτατα συλλυπητήριά της.

Π. Α. ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗΣ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ 57-58 ΤΕΥΧΟΥΣ

1. Β. Χατζηόλου : Σκέψεις τινες βελτιώσεως τοῦ κτηνιατρικοῦ κλάδου παρ' ἡμῖν	Σελ. 3
2. Κ. Βλάχου - Ι. Καλλιφατίδου : Ἐρευνα ἐπὶ τῆς βελτιωτικῆς ἐπιδράσεως τῶν σπερμοδοτῶν ταύρων τοῦ σταθμοῦ κτηνοτροφικῆς ἐρεύνης Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῆς γαλακτοπαραγωγῆς τῶν ἐγχωρίων ἡμιβελτιωμένων ἀγελάδων	7
3. Κ. Βλάχου - Ε. Πασχαλέρη : Χρόνος ὑποβολῆς εἰς σπερματέγχεσιν τῶν ἀγελάδων μετὰ τὸν τοκετὸν καὶ ποσοστὸν συλλήψεως αὐτῶν	28
4. Κ. Βλάχου - Κ. Σεῖταρίδη - Α. Ἀληφακιώτη - Α. Σφαιροπούλου : Μία περίπτωσις διευρύνσεως καὶ μετατοπίσεως τοῦ ἠνύστρου ἀριστερά	32
5. Α. Δόνου : Ἐρευνα ἐπὶ τῶν ἐλμινθιάσεων τῶν κυνῶν τῆς Ἡπείρου καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῆς ἐχίνοκοκκιάσεως	36
6. Ε. Ἀρτοποιοῦ - Α. Δεσποτοπούλου : Τὸ αἰμορραγικὸν σύνδρομον τῶν ὀρνίθων	50
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ ΝΕΑ	57
ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ	60
ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ	69

